

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-48-15

Druk nr 3590
Warszawa, 29 czerwca 2015 r.

Pani
Małgorzata Kidawa-Błońska
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw.

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

Z poważaniem

(-) Ewa Kopacz

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw^{1),2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 w pkt 49 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 50–54 w brzmieniu:
„50) informacja wewnętrzna – informację wewnętrzną, o której mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 1);
51) manipulacja na rynku – manipulację na rynku, o której mowa w art. 2 pkt 2 rozporządzenia wymienionego w pkt 50;
52) próba manipulacji na rynku – próbę manipulacji na rynku, o której mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia wymienionego w pkt 50;
53) produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym – umowy i instrumenty pochodne, o których mowa w art. 2 pkt 4 rozporządzenia wymienionego w pkt 50;
54) uczestnik rynku – uczestnika rynku w rozumieniu art. 2 pkt 7 rozporządzenia wymienionego w pkt 50.”;
- 2) art. 9t otrzymuje brzmienie:
„Art. 9t. Przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej, w tym w instalacjach odnawialnego źródła energii z wyłączeniem wytwarzania energii elektrycznej z biogazu rolniczego, przesyłaniem energii elektrycznej lub paliw gazowych, magazynowaniem paliw gazowych, skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego oraz podmioty realizujące lub planujące realizację projektów inwestycyjnych wykonują obowiązek określony w

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym i ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 984 i 1238, z 2014 r. poz. 457, 490, 942, 1101 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 151 i 478.

rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 256/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej, zastępującym rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 oraz uchylającym rozporządzenie Rady (WE) nr 736/96 (Dz. Urz. UE L 84 z 20.03.2014, str. 61), zwanym dalej „rozporządzeniem 256/2014”, poprzez przekazanie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji dotyczących infrastruktury energetycznej w sektorach gazu ziemnego i energii elektrycznej, w zakresie określonym w pkt 2 lub 3 załącznika do tego rozporządzenia.”;

3) art. 15e otrzymuje brzmienie:

„Art. 15e. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej informacje dotyczące infrastruktury energetycznej w sektorach ropy naftowej, gazu ziemnego, energii elektrycznej, w tym energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, biopaliw oraz dotyczącej wychwytywania i składowania dwutlenku węgla emitowanego przez te sektory, będących w obszarze zainteresowania Unii Europejskiej, o których mowa w rozporządzeniu 256/2014.”;

4) w art. 23 w ust. 2:

a) w pkt 19 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– znajdujących się w obszarze zainteresowania Unii Europejskiej i przekazywanie ich do ministra właściwego do spraw gospodarki, w terminie do 15 lipca roku sprawozdawczego, o którym mowa w rozporządzeniu 256/2014 w zakresie określonym w pkt 2–4 załącznika do tego rozporządzenia;”;

b) po pkt 19a dodaje się pkt 19b w brzmieniu:

„19b) wykonywanie zadań, obowiązków oraz korzystanie z uprawnień określonych w sposób wiążący dla organu regulacyjnego w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii, zwanym dalej „rozporządzeniem 1227/2011”, oraz współpraca z Agencją, organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, organem właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów oraz organem właściwym w sprawach nadzoru nad rynkiem finansowym, w zakresie niezbędnym do wykonywania obowiązków określonych w rozporządzeniu 1227/2011;”;

5) po art. 23 dodaje się art. 23a–23p w brzmieniu:

„Art. 23a. 1. Uczestnik rynku rejestruje się, zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia 1227/2011, w krajowym rejestrze uczestników rynku, o którym mowa w art. 9 ust. 2 tego rozporządzenia.

2. Rejestracji, o której mowa w ust. 1, dokonuje się na formularzu rejestracyjnym, o którym mowa w art. 9 ust. 4 rozporządzenia 1227/2011, udostępnianym na stronie internetowej URE.

Art. 23b. 1. Prezes URE przeprowadza kontrolę lub prowadzi postępowanie wyjaśniające w sprawach manipulacji lub próby manipulacji na hurtowym rynku energii oraz niezgodnego z prawem wykorzystywania informacji wewnętrznej w zakresie produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, które nie są instrumentami finansowymi.

2. Przez niezgodne z prawem wykorzystywanie informacji wewnętrznej rozumie się działania wbrew zakazom określonym w art. 3 ust. 1 rozporządzenia 1227/2011.

Art. 23c. 1. Kontrola, o której mowa w art. 23b, („kontrola REMIT”) jest prowadzona przez upoważnionego pracownika URE, zwanego dalej „pracownikiem kontrolującym”, u każdego uczestnika rynku lub podmiotu działającego w imieniu uczestnika rynku, zwanych dalej „podmiotami kontrolowanymi”.

2. Prezes URE może upoważnić do udziału w kontroli REMIT osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do jej przeprowadzenia niezbędne są tego rodzaju wiadomości.

3. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli REMIT oraz do udziału w tej kontroli zawiera:

- 1) oznaczenie organu kontroli;
- 2) wskazanie podstawy prawnej kontroli;
- 3) datę i miejsce wystawienia upoważnienia;
- 4) imię, nazwisko i stanowisko oraz numer dokumentu potwierdzającego tożsamość pracownika kontrolującego lub osoby, o której mowa w ust. 2;
- 5) oznaczenie podmiotu kontrolowanego;
- 6) określenie przedmiotu i zakresu kontroli;
- 7) określenie daty rozpoczęcia kontroli i przewidywanej daty jej zakończenia;
- 8) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub sprawowanej funkcji;

9) pouczenie o prawach i obowiązkach podmiotu kontrolowanego.

4. Pracownik kontrolujący doręcza podmiotowi kontrolowanemu lub osobie przez niego upoważnionej upoważnienie do przeprowadzenia kontroli REMIT.

5. W razie nieobecności podmiotu kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej, upoważnienie do przeprowadzenia kontroli REMIT może być okazane innemu pracownikowi podmiotu kontrolowanego, który może być uznany za osobę, o której mowa w art. 97 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r. poz. 121, z późn. zm.⁴⁾), lub przywołanemu świadkowi, którym powinien być funkcjonariusz publiczny, niebędący jednak pracownikiem organu przeprowadzającego kontrolę. W takim przypadku upoważnienie doręcza się niezwłocznie podmiotowi kontrolowanemu, nie później jednak niż trzeciego dnia od dnia wszczęcia tej kontroli.

Art. 23d. 1. W toku kontroli REMIT pracownik kontrolujący ma prawo:

- 1) wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń oraz środków transportu podmiotu kontrolowanego;
- 2) żądania udostępnienia akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju dokumentów i nośników informacji związanych z przedmiotem kontroli oraz ich odpisów i wyciągów, a także sporządzania z nich notatek i kopii;
- 3) żądania od osób, o których mowa w art. 23e ust. 1, ustnych wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli;
- 4) żądania informacji od osób, które biorą lub brały udział w sposób pośredni lub bezpośredni w zawieraniu kontrolowanych transakcji;
- 5) przeprowadzania kontroli w siedzibie podmiotu kontrolowanego.

2. Osobie upoważnionej do udziału w kontroli REMIT na podstawie art. 23c ust. 2 przysługują uprawnienia pracownika kontrolującego, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, oraz uprawnienie do udziału wraz z pracownikiem kontrolującym w przeszukaniu, o którym mowa w art. 23g.

3. W toku kontroli REMIT pracownik kontrolujący może korzystać z pomocy funkcjonariuszy innych organów kontroli państwowej lub Policji. Organy kontroli państwowej lub Policja wykonują czynności na polecenie kontrolującego.

4. W uzasadnionych przypadkach przebieg kontroli REMIT lub poszczególne czynności w jej toku, po uprzednim poinformowaniu podmiotu kontrolowanego, mogą

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 oraz z 2015 r. poz. 4, 397 i 539.

być utrwalane przy pomocy urządzeń rejestrujących obraz lub dźwięk. Informatyczne nośniki danych w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, na których zarejestrowano przebieg kontroli lub poszczególne czynności w jej toku, stanowią załącznik do protokołu kontroli.

Art. 23e. 1. W toku kontroli REMIT podmiot kontrolowany, osoba przez niego upoważniona, posiadacz lokalu mieszkalnego, pomieszczenia, nieruchomości lub środka transportu, o których mowa w art. 23g ust. 1, są obowiązani do współdziałania z pracownikiem kontrolującym polegającego na:

- 1) udzielaniu żądanych informacji;
- 2) umożliwianiu wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń oraz środków transportu;
- 3) udostępnianiu akt, ksiąg i wszelkiego rodzaju dokumentów lub innych nośników informacji.

2. Osoby, o których mowa w ust. 1, mogą odmówić współdziałania, gdy naraziłoby to je lub ich małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osoby pozostające w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą we wspólnym pożyciu, na odpowiedzialność karną. Prawo odmowy współdziałania w toku kontroli REMIT trwa po ustaniu małżeństwa lub rozwiązaniu stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także po ustaniu wspólnego pożycia.

Art. 23f. 1. Podmiot kontrolowany zapewnia pracownikowi kontrolującemu oraz osobom upoważnionym do udziału w kontroli REMIT warunki i środki niezbędne do sprawnego przeprowadzenia kontroli, a w szczególności:

- 1) sporządza we własnym zakresie kopie dokumentów, w tym wydruki z nośników informacji, a także informatycznych nośników danych, wskazanych przez pracownika kontrolującego;
- 2) zapewnia w miarę możliwości samodzielne zamknięte pomieszczenie, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia kontroli;
- 3) zapewnia wydzielone miejsce do przechowywania dokumentów i zabezpieczonych przedmiotów;
- 4) udostępnia środki łączności, którymi dysponuje, w zakresie niezbędnym do wykonywania czynności kontrolnych.

2. Podmiot kontrolowany dokonuje potwierdzenia za zgodność z oryginałem sporządzonych kopii dokumentów i wydruków. W przypadku odmowy potwierdzenia za zgodność z oryginałem potwierdza je pracownik kontrolujący, o czym czyni wzmiankę w protokole kontroli.

3. Czynności kontrolne mogą być podejmowane również poza siedzibą podmiotu kontrolowanego, w szczególności w siedzibie URE, jeżeli jest to uzasadnione charakterem tych czynności oraz może przyczynić się do szybszego i skuteczniejszego przeprowadzenia kontroli.

Art. 23g. 1. Jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że w lokalu mieszkalnym lub w jakimkolwiek innym pomieszczeniu, nieruchomości lub środku transportu są przechowywane przedmioty, akta, księgi, dokumenty i inne informatyczne nośniki danych w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, mogące mieć wpływ na ustalenie stanu faktycznego istotnego dla prowadzonego postępowania, pracownik kontrolujący w toku kontroli REMIT może również dokonać przeszukania tych pomieszczeń lub rzeczy, za zgodą sądu ochrony konkurencji i konsumentów, udzieloną na wniosek Prezesa URE.

2. Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie poważnego naruszenia przepisów ustawy, w szczególności wtedy, gdy mogłoby dojść do zatarcia dowodów, z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, Prezes URE może wystąpić przed wszczęciem postępowania kontrolnego.

3. Sąd ochrony konkurencji i konsumentów wydaje w ciągu 48 godzin postanowienie w sprawie, o której mowa w ust. 1. Na postanowienie sądu ochrony konkurencji i konsumentów nie przysługuje zażalenie.

4. W sprawach nieuregulowanych w ustawie przepisy ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego mające zastosowanie do przeszukania stosuje się odpowiednio.

Art. 23h. 1. Pracownik kontrolujący lub osoby upoważnione do udziału w kontroli REMIT ustalają stan faktyczny na podstawie dowodów zebranych w toku tej kontroli, a w szczególności dokumentów, przedmiotów, oględzin oraz ustnych lub pisemnych wyjaśnień i oświadczeń oraz innych nośników informacji.

2. Dowody, o których mowa w ust. 1, mogą zostać zabezpieczone przez:

- 1) pozostawienie ich w wydzielonym lub oddzielnym, zamkniętym i opieczętowanym pomieszczeniu podmiotu kontrolowanego;

2) złożenie, za pokwitowaniem udzielonym podmiotowi kontrolowanemu, na przechowanie w wyznaczonym miejscu.

Art. 23i. 1. Prezes URE w toku kontroli REMIT może wydać postanowienie o zajęciu akt, ksiąg, innych wszelkiego rodzaju dokumentów lub informatycznych nośników danych, w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, oraz innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, na czas niezbędny do przeprowadzenia kontroli, nie dłuższy niż 7 dni.

2. Osobę posiadającą przedmioty, o których mowa w ust. 1, pracownik kontrolujący wzywa do wydania ich dobrowolnie, a w razie odmowy można przeprowadzić ich odebranie w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Na postanowienie o zajęciu przedmiotów, o których mowa w ust. 1, zażalenie przysługuje osobom, których prawa zostały naruszone. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania postanowienia.

4. Do zabezpieczenia na miejscu kontroli, w celu wykonywania czynności w toku kontroli, akt, ksiąg, innych wszelkiego rodzaju dokumentów lub informatycznych nośników danych oraz innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, jak również pomieszczeń podmiotu kontrolowanego, w których znajdują się te dokumenty lub przedmioty, nie stosuje się przepisów ust. 1-3.

Art. 23j. 1. Przedmioty podlegające zajęciu, o którym mowa w art. 23i ust. 1, w czasie kontroli REMIT należy, po dokonaniu oględzin i sporządzeniu protokołu zajęcia, zabrać albo oddać na przechowanie osobie godnej zaufania z zaznaczeniem obowiązku ich przedstawienia na każde żądanie Prezesa URE.

2. Protokół zajęcia przedmiotów powinien zawierać: oznaczenie sprawy, z którą zajęcie ma związek, podanie dokładnej godziny rozpoczęcia i zakończenia czynności, dokładną listę zajętych przedmiotów i, w miarę potrzeby, ich opis, a ponadto wskazanie postanowienia Prezesa URE o zajęciu. Protokół podpisuje dokonujący zajęcia i przedstawiciel podmiotu kontrolowanego.

3. Dokonujący zajęcia przedmiotów jest obowiązany do natychmiastowego wręczenia osobom zainteresowanym pokwitowania stwierdzającego, jakie przedmioty i przez kogo zostały zajęte, oraz do niezwłocznego powiadomienia osoby, której przedmioty zostały zajęte.

4. Zajęte przedmioty należy zwrócić niezwłocznie po stwierdzeniu, że są zbędne dla prowadzonego postępowania, albo po uchyleniu przez sąd ochrony konkurencji i konsumentów postanowienia o zajęciu przedmiotów, jednak nie później niż po upływie terminu, o którym mowa w art. 23i ust. 1.

Art. 23k. 1. Przebieg przeprowadzonej kontroli REMIT pracownik kontrolujący przedstawia w protokole kontroli.

2. Protokół kontroli powinien zawierać w szczególności:

- 1) wskazanie nazwy albo imienia i nazwiska oraz adresu podmiotu kontrolowanego;
- 2) datę rozpoczęcia i zakończenia kontroli;
- 3) imię, nazwisko i stanowisko pracownika kontrolującego;
- 4) określenie przedmiotu i zakresu kontroli;
- 5) opis stanu faktycznego ustalonego w trakcie kontroli oraz wykaz dowodów zebranych w toku kontroli;
- 6) opis załączników;
- 7) pouczenie podmiotu kontrolowanego zawierające informację o prawie zgłaszania zastrzeżeń do protokołu oraz o prawie odmowy podpisania protokołu.

3. Materiał dowodowy zgromadzony w toku kontroli REMIT stanowi załącznik do protokołu kontroli.

Art. 23l. 1. Protokół kontroli REMIT podpisują pracownik kontrolujący i podmiot kontrolowany.

2. Przed podpisaniem protokołu kontroli podmiot kontrolowany w terminie 7 dni od dnia przedstawienia tego protokołu do podpisu może złożyć na piśmie zastrzeżenia do przedstawionego protokołu.

3. W razie zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 2, pracownik kontrolujący dokonuje ich analizy i w razie potrzeby podejmuje dodatkowe czynności kontrolne, a w przypadku stwierdzenia zasadności zastrzeżeń zmienia lub uzupełnia odpowiednią część protokołu kontroli w formie aneksu do protokołu.

4. W razie nieuwzględnienia zastrzeżeń, w całości lub w części, pracownik kontrolujący informuje o tym podmiot kontrolowany na piśmie.

5. O odmowie podpisania protokołu kontroli pracownik kontrolujący czyni wzmiankę w protokole.

6. Protokół kontroli sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden pozostawia się podmiotowi kontrolowanemu, z wyłączeniem materiału dowodowego pozostającego w posiadaniu tego podmiotu.

7. Wraz z protokołem kontroli Prezes URE może zgłosić zalecenia usunięcia przez podmiot kontrolowany nieprawidłowości stwierdzonych na podstawie wyników kontroli REMIT, zwane dalej „zaleceniami”, w terminie nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania tych zaleceń.

8. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy wymaga tego bezpieczeństwo obrotu lub interes inwestorów, Prezes URE może zgłosić zalecenia przed zakończeniem kontroli, wyznaczając podmiotowi kontrolowanemu termin do usunięcia nieprawidłowości krótszy niż 14 dni. O zgłoszeniu zaleceń w tym trybie zamieszcza się wzmiankę w protokole kontroli.

9. Bieg terminu do usunięcia przez podmiot kontrolowany nieprawidłowości wskazanych w zaleceniach rozpoczyna się w dniu następującym po dniu otrzymania tych zaleceń.

10. Podmiot kontrolowany niezwłocznie, nie później niż w dniu następnym po upływie terminu do usunięcia nieprawidłowości wskazanych w zaleceniach, przekazuje Prezesowi URE informację o sposobie ich uwzględnienia, wskazując szczegółowy sposób usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

Art. 23m. 1. Prezes URE, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego oraz Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów współpracują i wzajemnie przekazują informacje, w tym informacje prawnie chronione na podstawie odrębnych przepisów, w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań wynikających z rozporządzenia 1227/2011, w tym na potrzeby prowadzonej kontroli lub postępowania wyjaśniającego, o których mowa w art. 23b. Organy te są obowiązane zapewnić ochronę informacji przekazywanych na podstawie rozporządzenia 1227/2011 oraz zapobiegać ich niezgodnemu z prawem wykorzystywaniu.

2. Do przekazywania przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informacji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 73 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.

3. Organy, o których mowa w ust. 1, mogą zawierać porozumienia o współpracy i wymianie informacji.

Art. 23n. 1. Prezes URE może przekazać do publicznej wiadomości informację o środkach lub sankcjach zastosowanych za naruszenie obowiązków określonych w rozporządzeniu 1227/2011.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, nie może zawierać danych osobowych. Do publicznej wiadomości podaje się firmę (nazwę) podmiotu, którego działalności dotyczy naruszenie przepisów rozporządzenia 1227/2011, a w przypadku gdy podmiot ten prowadzi działalność pod innym oznaczeniem, do publicznej wiadomości podaje się także to oznaczenie.

3. Zakazu, o którym mowa w ust. 2, nie narusza podanie do publicznej wiadomości firmy (nazwy), pod którą prowadzi działalność osoba fizyczna.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1, są podawane poprzez zamieszczenie na stronie internetowej Prezesa URE.

Art. 23o. 1. W przypadku gdy w związku z podejrzeniem popełnienia przestępstwa w sprawach, o których mowa w art. 23b, postępowanie przygotowawcze jest prowadzone z urzędu lub na podstawie zawiadomienia Prezesa URE lub innego podmiotu, prokurator zawiadamia o tym Prezesa URE, wskazując w zawiadomieniu firmę (nazwę) lub inne oznaczenie podmiotu, pod którym prowadzi on działalność, w związku z którą jest prowadzone postępowanie.

2. Prokurator lub sąd w sprawach, o których mowa w art. 23b, przekazują Prezesowi URE informacje o prawomocnej odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego albo o prawomocnym umorzeniu postępowania przygotowawczego, a w przypadku wniesienia aktu oskarżenia informację o prawomocnym orzeczeniu sądu.

Art. 23p. 1. W celu ustalenia, czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w sprawach, o których mowa w art. 23b, Prezes URE może zarządzić przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Postępowanie wyjaśniające nie może trwać dłużej niż 6 miesięcy.

2. Postępowanie wyjaśniające prowadzi pracownik URE pisemnie upoważniony przez Prezesa URE. W zakresie upoważnienia przepisy art. 23c ust. 3–5 stosuje się odpowiednio.

3. Do złożenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz do wydania dokumentu lub innego nośnika informacji można wezwać każdego, kto dysponuje określoną wiedzą, dokumentem lub nośnikiem. Przepis art. 23e stosuje się odpowiednio.

4. Do czynności podejmowanych w toku postępowania wyjaśniającego przepisy art. 23d ust. 1 i 4, art. 23f oraz art. 23i stosuje się odpowiednio.

5. W toku postępowania wyjaśniającego, w granicach koniecznych do sprawdzenia, czy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa w sprawach, o których mowa w art. 23b, Prezes URE może zażądać od:

- 1) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej – udostępnienia określonych informacji stanowiących tajemnicę skarbową;
- 2) podmiotów i instytucji, o których mowa w art. 8 ust. 4 lit. b–f rozporządzenia 1227/2011, udostępniania informacji, określonych w art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia, stanowiących tajemnicę zawodową w rozumieniu odrębnych ustaw.

Przekazanie informacji, o których mowa w punktach poprzedzających, nie stanowi naruszenia obowiązku zachowania odpowiednio tajemnicy skarbowej i tajemnicy zawodowej.

6. Po zakończeniu postępowania wyjaśniającego Prezes URE składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, wszczyna kontrolę REMIT albo zarządza zamknięcie postępowania wyjaśniającego.

7. Do zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa dołącza się akta postępowania wyjaśniającego z załącznikami.

8. Zamknięcie postępowania wyjaśniającego nie stanowi przeszkody do ponownego jego przeprowadzenia o ten sam czyn, chyba że nastąpiło przedawnienie karalności przestępstwa.”;

- 6) po art. 28a dodaje się art. 28b i art. 28c w brzmieniu:

„Art. 28b. Tajemnica służbowa, o której mowa w art. 17 rozporządzenia 1227/2011, może być ujawniana wyłącznie na żądanie:

- 1) sądu lub prokuratora w związku z toczącym się:
 - a) przeciwko osobie fizycznej, będącej stroną umowy, czynności lub transakcji objętych tajemnicą służbową, postępowaniem karnym lub karnym skarbowym albo w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej, pochodzącego od państwa obcego, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udostępnienie tajemnicy służbowej,

- b) postępowaniem karnym lub karnym skarbowym o przestępstwo popełnione w związku z działaniem osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, będącej stroną umowy, czynności lub transakcji objętych tajemnicą służbową;
- 2) Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej – w związku z prowadzonym przez inspektora kontroli skarbowej postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, w zakresie informacji dotyczących danej osoby fizycznej, prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej:
 - a) przeciwko osobie fizycznej, będącej stroną umowy, czynności lub transakcji objętych tajemnicą służbową,
 - b) popełnione w zakresie działalności osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, będącej stroną umowy, czynności lub transakcji objętych tajemnicą służbową;
- 3) Prezesa Najwyższej Izby Kontroli lub upoważnionego przez niego kontrolera – w zakresie danych dotyczących jednostki kontrolowanej, niezbędnych do ustalenia stanu faktycznego w prowadzonym postępowaniu kontrolnym dotyczącym tej jednostki, określonym w ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2012 r. poz. 82, z późn. zm.⁵⁾);
- 4) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Biura Ochrony Rządu i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych;
- 5) Prezesa URE – w związku z wykonywaniem zadań wynikających z rozporządzenia 1227/2011;
- 6) Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – w zakresie realizacji zadań wynikających z ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów;

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1529 i 1544 oraz z 2015 r. poz. 142 i 684.

- 7) Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego – w zakresie realizacji zadań wynikających z ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 614);
- 8) Policji – jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 20 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2015 r. poz. 355 i 529);
- 9) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 34 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2010 r. Nr 29, poz. 154, z późn. zm.⁶⁾);
- 10) Centralnego Biura Antykorupcyjnego – jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów, na zasadach i w trybie określonych w art. 23 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1411 i 1822);
- 11) komornika sądowego – w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym lub zabezpieczającym w sprawie roszczeń wobec podmiotu będącego stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą służbową – w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu;
- 12) administracyjnego organu egzekucyjnego – w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym lub zabezpieczającym.

Art. 28c. Zakazu ujawniania tajemnicy służbowej, o której mowa w art. 17 rozporządzenia 1227/2011, nie narusza przekazywanie takiej informacji:

- 1) właściwym organom w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa lub w załączonych do niego dokumentach;
- 2) Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, organom podatkowym, organom Służby Celnej lub

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578, z 2011 r. Nr 53, poz. 273, Nr 84, poz. 445, Nr 117, poz. 677 i Nr 230, poz. 1371, z 2012 r. poz. 627 i 908, z 2013 r. poz. 628, 675, 1247 i 1351 oraz z 2014 r. poz. 502, 616, 1055 i 1822.

- organom kontroli skarbowej – w zakresie, trybie i na warunkach określonych w odrębnych ustawach;
- 3) przez Prezesa URE lub jego upoważnionego przedstawiciela do publicznej wiadomości – w zakresie dotyczącym treści podjętych decyzji, także w sprawach indywidualnych, na podstawie których są wydawane decyzje administracyjne, jeżeli ze względu na przejrzystość rynku energetycznego Prezes URE uznał przekazanie takiej informacji za uzasadnione;
 - 4) w wykonaniu obowiązków informacyjnych, publikacyjnych lub sprawozdawczych określonych w ustawie lub przepisach wydanych na jej podstawie;
 - 5) bezpośrednio osobie, której informacja dotyczy, lub za zgodą tej osoby;
 - 6) w wykonaniu obowiązków, o których mowa w art. 16 rozporządzenia 1227/2011.”;
- 7) po art. 30 dodaje się art. 30a i art. 30b w brzmieniu:
- „Art. 30a. Do postępowania wyjaśniającego, o którym mowa w art. 23p, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.
- Art. 30b. W sprawach o przestępstwa określone w rozdziale 7a Prezesowi URE, na jego wniosek, przysługują uprawnienia pokrzywdzonego w postępowaniu karnym.”;
- 8) w art. 44:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przedsiębiorstwo energetyczne jest obowiązane do sporządzania, badania, ogłaszania i przechowywania sprawozdania finansowego na zasadach i w trybie określonych w przepisach o rachunkowości.”,
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W celu spełnienia wymogów mających zapewnić równoprawne traktowanie odbiorców oraz wyeliminowanie subsydiowania skrośnego pomiędzy działalnościami, o których mowa w ust. 1, w ramach ujawnień w informacji dodatkowej rocznego sprawozdania finansowego, o którym mowa w ust. 1a, należy przedstawić odpowiednie pozycje bilansu oraz rachunki zysków i strat odrębnie dla poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, przesyłania, dystrybucji lub magazynowania paliw gazowych, obrotu paliwami gazowymi, skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, a także wskazać zasady

alokacji aktywów i pasywów oraz kosztów i przychodów do każdej z tych działalności.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 49a ust. 2, w ramach ujawnień w informacji dodatkowej rocznego sprawozdania finansowego, o którym mowa w ust. 1a, przedstawia odpowiednie pozycje bilansu oraz rachunki zysków i strat odrębnie dla wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej dla jednostek wytwórczych w rozumieniu ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, dla których nie zakończył się okres korygowania w rozumieniu tej ustawy, oraz wskazuje zasady alokacji aktywów i pasywów oraz kosztów i przychodów do każdej z tych działalności.”,

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, podlega badaniu przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości. W opinii, o której mowa w art. 65 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, biegły rewident powinien stwierdzić, czy zamieszczone w informacji dodatkowej odpowiednie pozycje bilansu oraz rachunki zysków i strat sporządzone odrębnie dla każdej wykonywanej działalności gospodarczej spełniają wymogi, o których mowa w ust. 2, w zakresie zapewnienia równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowania subsydiowania skrośnego pomiędzy tymi działalnościami.”,

e) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2a, podlega badaniu przez podmiot uprawniony do badania sprawozdań finansowych zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości. W opinii, o której mowa w art. 65 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, biegły rewident powinien stwierdzić, czy zamieszczone w informacji dodatkowej, o której mowa w ust. 2a, odpowiednie pozycje bilansu oraz rachunki zysków i strat spełniają wymogi, o których mowa w ust. 2a.”;

9) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. Niezależnie od obowiązków wskazanych w art. 44 ust. 1, operator systemu przesyłowego jest obowiązany prowadzić ewidencję księgową w sposób umożliwiający odrębne obliczanie przychodów i kosztów, zysków i strat dla wykonywanej działalności w zakresie bilansowania systemu przesyłowego oraz dla zarządzania ograniczeniami systemowymi.”;

10) w art. 54 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Nie pobiera się opłat za sprawdzenie kwalifikacji, o których mowa w ust. 1, przez komisje kwalifikacyjne powołane przez Ministra Obrony Narodowej, jeżeli następuje ono na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej podległej temu ministrowi lub przez niego nadzorowanej.”;

11) w art. 56:

a) w ust. 1 w pkt 38 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 39–43 w brzmieniu:

„39) wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia 1227/2011, nie podaje informacji wewnętrznej do publicznej wiadomości;

40) nie przekazuje Agencji danych, o których mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia 1227/2011, w tym przekazuje dane nieprawdziwe lub niepełne;

41) nie przekazuje Agencji lub Prezesowi URE informacji, o których mowa w art. 8 ust. 5 rozporządzenia 1227/2011, w tym przekazuje dane nieprawdziwe lub niepełne;

42) dokonuje sprzedaży produktów energetycznych na hurtowym rynku energii bez wymaganego wpisu do rejestru uczestników rynku lub nie dokonuje aktualizacji danych podanych w formularzu rejestracyjnym, bądź podaje w formularzu rejestracyjnym dane niepełne lub nieprawdziwe;

43) utrudnia przeprowadzanie czynności w postępowaniu, o którym mowa w art. 23c ust. 1 lub w art. 23p ust. 1.”,

b) po ust. 2f dodaje się ust. 2g w brzmieniu:

„2g. Wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 39–43, wynosi od 10 000 zł do 1 000 000 zł.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1–38, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim

roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.”,

d) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. W sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”;

12) po rozdziale 7 dodaje się rozdział 7a w brzmieniu:

„Rozdział 7a

Przepisy karne

Art. 57a. 1. Kto dokonuje manipulacji na rynku, podlega grzywnie do 2500 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

2. Kto wchodzi w porozumienie z inną osobą mające na celu manipulację, podlega grzywnie do 1000 stawek dziennych.

Art. 57b. 1. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. a rozporządzenia 1227/2011, wykorzystuje informację wewnętrzną poprzez nabywanie lub zbywanie lub próbę nabycia lub zbycia, na rachunek własny lub na rachunek osoby trzeciej, bezpośrednio lub pośrednio, produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, których informacja ta dotyczy,

podlega grzywnie do 2500 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

2. Jeżeli czynu określonego w ust. 1 dopuszcza się osoba, o której mowa w art. 3 ust. 2 lit. a lub c rozporządzenia nr 1227/2011,

podlega ona grzywnie do 2500 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Art. 57c. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. b rozporządzenia 1227/2011, ujawnia informację wewnętrzną jakiegokolwiek innej osobie,

podlega grzywnie do 1000 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 57d. Kto wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. c rozporządzenia 1227/2011, zaleca innej osobie w oparciu o informację wewnętrzną nabycie lub zbycie produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, do których odnosi się ta informacja, lub nakłania inną osobę w oparciu o informację wewnętrzną do nabycia lub zbycia takich produktów,

podlega grzywnie do 1000 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 57e. Kto wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia 1227/2011, ujawnia tajemnicę służbową w rozumieniu tego przepisu,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Art. 57f. Kto, zawodowo zajmując się pośrednictwem w zawieraniu transakcji, wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia 1227/2011, nie przekazuje Prezesowi URE informacji o każdym uzasadnionym podejrzeniu manipulacji lub próbie manipulacji na hurtowym rynku energii lub informacji o każdym uzasadnionym podejrzeniu niewłaściwego wykorzystywania informacji wewnętrznej,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197 oraz z 2015 r. poz. 478) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w pkt 20 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 21–23 w brzmieniu:
 - 21) informacji wewnętrznej – rozumie się przez to informację wewnętrzną, o której mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 1);
 - 22) manipulacji na rynku – rozumie się przez to manipulację na rynku, o której mowa w art. 2 pkt 2 rozporządzenia wymienionego w pkt 21;
 - 23) próbie manipulacji na rynku – rozumie się przez to próbę manipulacji na rynku, o której mowa w art. 2 pkt 3 rozporządzenia wymienionego w pkt 21.”;
- 2) po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. 1. Spółka prowadząca giełdę tworzy i utrzymuje skuteczne mechanizmy i procedury mające na celu przeciwdziałanie oraz identyfikację przypadków niezgodnego z prawem wykorzystywania informacji wewnętrznej, manipulacji na rynku

lub próby manipulacji na rynku. Przez niezgodne z prawem wykorzystywanie informacji wewnętrznej rozumie się działania wbrew zakazom określonym w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii.

2. Spółka prowadząca giełdę, w sposób ciągły i adekwatny do ryzyka, prowadzi nadzór nad przestrzeganiem przez członków tego rynku wdrożonych przez tę spółkę mechanizmów i procedur, o których mowa w ust. 1.

3. Spółka prowadząca giełdę monitoruje transakcje zawierane na rynku towarów giełdowych przez jego członków w celu identyfikowania wszelkich przypadków naruszenia zasad uczciwego obrotu oraz przypadków uzasadniających podejrzenie wystąpienia manipulacji na rynku lub próby manipulacji na rynku lub wykorzystania informacji wewnętrznej wbrew zakazom, o których mowa w art. 3 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii.

4. Spółka prowadząca giełdę informuje niezwłocznie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, nie później jednak niż w terminie 24 godzin od powzięcia informacji o wystąpieniu zdarzenia, o każdym przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia, o którym mowa w ust. 3. Informacja zawiera szczegółowy opis takiego przypadku.

5. Spółka prowadząca giełdę ustala i wdraża procedury umożliwiające jej sprawowanie nadzoru, o którym mowa ust. 2.”;

3) po art. 51 dodaje się art. 51a w brzmieniu:

„Art. 51a. 1. Podmioty nadzorowane, o których mowa w art. 5 w pkt 1 i 2 oraz pkt 12–14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537 i z 2015 r. poz. 73), są obowiązane do niezwłocznego przekazania Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki informacji o każdym uzasadnionym podejrzeniu manipulacji na rynku lub próby manipulacji na rynku, zawierającej:

- 1) szczegółowe dane dotyczące podejrzanej transakcji, ze wskazaniem:
 - a) towaru giełdowego w rozumieniu art. 2 pkt 2, będącego przedmiotem transakcji,
 - b) rodzaju transakcji i trybu jej zawarcia,
 - c) daty i miejsca transakcji,
 - d) ceny i wolumenu transakcji,

- e) rodzaju rynku i systemu notowań towarów giełdowych, których dotyczy transakcja,
 - f) opisu zlecenia dotyczącego towarów giełdowych, których dotyczy transakcja, w tym jego typu i wielkości,
 - g) osoby, która złożyła zlecenie lub zawarła transakcję, z określeniem w szczególności, czy działała ona na rachunek własny czy na rzecz osoby trzeciej;
- 2) opis powodów uzasadniających podejrzenie;
 - 3) informacje pozwalające na identyfikację osób, na rachunek których zlecenie zostało złożone lub została zawarta transakcja, oraz innych osób mających związek z zawieraną transakcją;
 - 4) określenie związku podmiotu nadzorowanego z podejrzaną transakcją i osobami, o których mowa w pkt 3, wynikającego z charakteru wykonywanych przez ten podmiot czynności;
 - 5) inne informacje, które w ocenie podmiotu nadzorowanego, o którym mowa w art. 5 w pkt 1 i 2 oraz pkt 12–14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym, mogą mieć istotne znaczenie dla weryfikacji podejrzenia;
 - 6) datę i miejsce sporządzenia informacji oraz podpis osoby przekazującej informację.

2. W przypadku gdy wykonując obowiązek, o którym mowa w ust. 1, podmiot nadzorowany nie posiada wszystkich informacji, przekazuje te informacje, które są mu znane, co najmniej ze wskazaniem powodu powzięcia podejrzenia manipulacji lub próby manipulacji. Pozostałe informacje, w których posiadanie podmiot nadzorowany wszedł później, podmiot ten przekazuje niezwłocznie po ich uzyskaniu.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być sporządzane i przekazywane przez podmiot nadzorowany pisemnie lub w inny sposób, w szczególności w postaci elektronicznej lub przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, z zachowaniem poufności tych informacji. W takim przypadku podmiot nadzorowany, na żądanie Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, przedstawia dokument potwierdzający na piśmie fakt przekazania informacji.

4. Podmiot wykonujący obowiązek, o którym mowa w ust. 1, zarówno o fakcie dokonania zgłoszenia, jak i jego treści, nie może informować podmiotów innych niż Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, w szczególności osób, na których rachunek

transakcje przeprowadzono, lub podmiotów powiązanych z tymi osobami, z wyłączeniem przypadków, w których obowiązek przekazania tych informacji wynika z przepisów innych ustaw.

5. Podmioty nadzorowane, o których mowa w ust. 1, tworzą i utrzymują skuteczne mechanizmy i procedury mające na celu przeciwdziałanie oraz identyfikację przypadków niezgodnego z prawem wykorzystywania informacji wewnętrznej, manipulacji lub próby manipulacji.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584 i 699) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 79 w ust. 2 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) kontrola jest prowadzona na podstawie art. 23c ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.⁷⁾);”;
- 2) w art. 82 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) kontrola jest prowadzona na podstawie art. 23c ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;”;
- 3) w art. 83 w ust. 2 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) kontrola jest prowadzona na podstawie art. 23c ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 614) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) nadzór nad rynkiem kapitałowym, sprawowany zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94 i 586 oraz z 2015 r. poz. 73), ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1382), ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 157 oraz z 2015 r. poz. 73), zwanej dalej „ustawą o funduszach inwestycyjnych”, ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197 oraz z 2015 r. poz. 478), ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o nadzorze nad rynkiem kapitałowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1537 oraz z 2015 r.

⁷⁾ Patrz odnośnik 3.

poz. 73) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 1) w zakresie dotyczącym produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, które są instrumentami finansowymi i do których stosuje się art. 9 dyrektywy 2003/6/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz. Urz. UE L 96 z 12.04.2003, str. 16, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 4, str. 367);”;

- 2) w art. 17d dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Komisja współpracuje z Agencją do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki, z organem właściwym do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią oraz organem właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, w zakresie niezbędnym do wykonywania obowiązków wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184) w art. 31 po pkt 16 dodaje się pkt 16a w brzmieniu:

„16a) współpraca z Agencją do spraw Współpracy Organów Regulacji Energetyki, z organem właściwym do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią oraz organem właściwym w sprawach nadzoru nad rynkiem finansowym, w zakresie niezbędnym do wykonywania obowiązków wynikających z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 1).”.

Art. 6. 1. Przepisy art. 44 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdań finansowych sporządzonych za rok obrotowy rozpoczynający się od dnia 1 stycznia 2016 r.

2. Przedsiębiorstwo energetyczne może zastosować przepisy art. 44 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, do sprawozdań finansowych sporządzonych za rok obrotowy kończący się po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Wyjaśnienie potrzeby i celu wydania aktu

Przedmiotowy projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw ma na celu zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (zwanego dalej „rozporządzeniem REMIT”).

Rozporządzenie REMIT, które od momentu wejścia w życie (tj. 28 grudnia 2011 r.) bezpośrednio obowiązuje w polskim porządku prawnym zgodnie z art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu UE, a zatem wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich, nie wymaga implementacji do krajowego porządku prawnego. Jednakże, w celu zapewnienia jego stosowania, konieczne jest dokonanie odpowiednich modyfikacji przepisów, w szczególności poprzez rozszerzenie uprawnień niektórych organów regulacyjnych oraz określenie sankcji za dokonywanie naruszeń obowiązków przewidzianych w przepisach rozporządzenia.

Rozporządzenie w sprawie integralności i przejrzystości rynku energii stworzyło spójne przepisy dostosowane do specyfiki rynków energii, sformułowane w celu skutecznego wykrywania nadużyć na rynku, polegających na niewłaściwym wykorzystaniu informacji wewnętrznych, dokonywaniu manipulacji i prób manipulacji w obrocie produktami energetycznymi oraz zapobiegania tym nadużyciom. Rozporządzenie przewiduje ścisłą współpracę pomiędzy Agencją ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) a krajowymi organami regulacyjnymi oraz innymi właściwymi organami w celu monitorowania rynków energii elektrycznej i gazu oraz zapewnienia podejmowania skutecznych i skoordynowanych działań egzekwujących przepisy. Głównym celem rozporządzenia REMIT jest zwalczanie nadużyć na hurtowym rynku energii. Zgodnie z zaleceniami zawartymi w preambule rozporządzenia REMIT, państwa członkowskie powinny zapewnić egzekwowanie niniejszego rozporządzenia poprzez odpowiednie stworzenie i dostosowanie regulacji krajowych, w szczególności poprzez określenie proporcjonalnych, skutecznych i odstrasżających sankcji za naruszenia przepisów rozporządzenia REMIT oraz aby sankcje te odzwierciedlały wagę naruszeń, szkodę wyrządzoną konsumentom oraz potencjalne korzyści osiągnięte w wyniku obrotu prowadzonego w oparciu o informacje wewnętrzne i manipulację na

rynku. Obecnie w Polsce nie ma przepisów prawnych regulujących przedmiotowe zagadnienie.

Zgodnie z przepisami rozporządzenia REMIT, obowiązek stosowania i egzekwowania określonych w nim obowiązków spoczywa na krajowych organach regulacyjnych. W Polsce funkcję organu regulacyjnego właściwego w sprawach z zakresu rynku energii elektrycznej i gazu pełni Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (zwany dalej „Prezesem URE”), działający na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r. poz. 1059, z późn. zm.). Z uwagi na fakt, że zapewnienie stosowania rozporządzenia REMIT wymaga współpracy organu właściwego w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów (Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) oraz organu właściwego w zakresie nadzoru nad rynkiem finansowym (Komisja Nadzoru Finansowego) konieczne było również dokonanie zmian w ustawach regulujących te obszary. W związku z tym, oprócz zmian w ustawie – Prawo energetyczne, planuje się nowelizację ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197 i z 2015 r. poz. 478), ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 614) oraz ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2015 r. poz. 184).

Wprowadzane przedmiotowym projektem zmiany polegają na rozszerzeniu uprawnień regulacyjnych Prezesa URE koniecznych do monitorowania hurtowego rynku energii, wykrywania manipulacji i prób manipulacji przez uczestników tego rynku oraz określeniu podstaw prawnych do współpracy organów krajowych ze sobą oraz z ACER. Przedmiotowy projekt określa również sankcje za dokonanie naruszeń obowiązków wynikających z rozporządzenia REMIT. Sankcje te, zgodnie w pkt 31 preambuły rozporządzenia REMIT, są zbieżne z sankcjami przyjętymi w ramach wdrażania dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku).

2. Przedstawienie rzeczywistego stanu w dziedzinie, która ma być unormowana

Rozporządzenie REMIT dotyczy kwestii integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii. Kwestia ta nie była do tej pory uregulowana zarówno na szczeblu wspólnotowym, jak i krajowym. Rozporządzenie REMIT wiąże w całości wszystkie kraje członkowskie UE i jest w nich bezpośrednio stosowane, stąd konieczne jest

również jednolite zapewnienie wykonania tego rozporządzenia we wszystkich państwach członkowskich. REMIT kładzie również nacisk na jednolite określenie sankcji za nieprzestrzeganie obowiązków z niego wynikających we wszystkich krajach UE. Obecnie nie istnieją krajowe przepisy, które określają sankcje za dokonywanie manipulacji lub prób manipulacji oraz są dedykowane transakcjom zawierającym na hurtowym rynku energii. Przedmiotowy projekt ustawy stanowi projekt pierwotnej i autonomicznej regulacji tej kwestii.

3. Różnica między dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym (przewidywane skutki prawne wejścia aktu w życie)

Z uwagi na fakt, że kwestie objęte zakresem przedmiotowym projektu nie były do tej pory uregulowane, różnica pomiędzy dotychczasowym stanem prawnym a projektowanym polegać będzie na wprowadzeniu skutecznych mechanizmów mających na celu monitorowanie transakcji zawieranych na hurtowym rynku energii oraz sankcjonowanie manipulacji lub prób manipulacji.

Rozporządzenie w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (REMIT) ma na celu skuteczne wykrywanie nadużyć na rynku, polegających na niewłaściwym wykorzystaniu informacji wewnętrznych, dokonywaniu manipulacji lub prób manipulacji w obrocie produktami energetycznymi oraz zapobieganie tym nadużyciom. Na państwa członkowskie REMIT nakłada obowiązek dostosowania regulacji krajowych koniecznego do zapewnienia wykonania obowiązków wynikających z tego rozporządzenia.

W konsekwencji skutkiem prawnym ustawy będzie:

1) rozszerzenie zadań i uprawnień Prezesa URE o:

- a) współpracę z ACER, organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej, UOKiK i KNF w zakresie niezbędnym do wykonywania obowiązków wynikających z rozporządzenia,
- b) przekazywanie do ACER informacji o podejrzeniach manipulacji na rynku,
- c) prowadzenie kontroli oraz postępowań wyjaśniających w sprawie manipulacji lub prób manipulacji oraz w sprawie niewłaściwego wykorzystywania informacji wewnętrznej na rynku energii,
- d) możliwość nałożenia kar pieniężnych;

- 2) określenie podstawy prawnej do współpracy organów krajowych (URE, UOKiK, KNF) ze sobą oraz z ACER w ramach wykonywania obowiązków nałożonych przez REMIT;
- 3) określenie sankcji za dokonywanie naruszeń obowiązków przewidzianych w przepisach rozporządzenia – sankcje administracyjne oraz sankcje karne.

4. Uzasadnienie szczegółowe

Art. 1 pkt 1

W art. 1 pkt 1 projektu zawierającego uzupełnienie katalogu definicji legalnych ustawy – Prawo energetyczne zdefiniowano pojęcia informacji wewnętrznej, manipulacji na rynku, próby manipulacji na rynku, produktu energetycznego sprzedawanego w obrocie hurtowym oraz uczestnika rynku, odwołując się do definicji tych pojęć w rozporządzeniu REMIT. Zgodnie z projektem ustawy, informacją wewnętrzną jest informacja wewnętrzna, o której mowa w art. 2 pkt 1 rozporządzenia REMIT, czyli informacja „o szczegółowym charakterze, która nie została podana do publicznej wiadomości, która dotyczy – bezpośrednio lub pośrednio – jednego lub większej liczby produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym i która, jeżeli została podana do wiadomości publicznej, mogłaby znacząco wpłynąć na ceny tych produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym”.

Drugą kategorią zdefiniowanych pojęć jest manipulacja i próba manipulacji na rynku. Manipulacją na rynku energii jest zawieranie jakiejkolwiek transakcji lub składanie jakiegokolwiek zlecenia dotyczących produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym:

- a) które generują lub mogłyby generować fałszywe lub wprowadzające w błąd sygnały dotyczące podaży, popytu czy ceny produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym,
- b) poprzez którą to transakcję lub zlecenie osoba lub osoby działające w porozumieniu kształtują lub próbują kształtować cenę jednego lub kilku produktów energetycznych,
- c) które stosują lub próbują stosować fikcyjne mechanizmy lub wszelkie inne formy oszustwa lub podstępu,

jak i rozpowszechnianie poprzez media, w tym internet, lub wszelkimi innymi sposobami informacji, która generuje lub mogłaby generować fałszywe lub

wprowadzające w błąd sygnały dotyczące podaży produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym.

Próbą manipulacji jest natomiast zawieranie jakiejkolwiek transakcji, składanie jakiegokolwiek zamówienia lub podejmowanie wszelkich innych działań dotyczących produktu energetycznego sprzedawanego w obrocie hurtowym z zamiarem:

- a) wygenerowania fałszywych lub wprowadzających w błąd sygnałów dotyczących podaży, popytu czy ceny produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym,
- b) kształtowania ceny jednego lub kilku produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym na sztucznym poziomie, lub
- c) stosowania fikcyjnego mechanizmu lub innych form oszustwa lub podstępu, które generują lub mogłyby generować fałszywe lub wprowadzające w błąd sygnały, jak i rozpowszechnianie informacji za pośrednictwem mediów, w tym internetu, lub innych środków z zamiarem wygenerowania fałszywych lub wprowadzających w błąd sygnałów dotyczących podaży produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, popytu na takie produkty lub ich ceny.

Pod pojęciem produktu energetycznego sprzedawanego w obrocie hurtowym, zgodnie z projektem, należy rozumieć umowy i instrumenty pochodne, o których mowa w art. 2 pkt 4 rozporządzenia 1227/2011, czyli:

- a) kontrakty na dostawę energii elektrycznej lub gazu ziemnego, w przypadku gdy dostawa ma miejsce w Unii,
- b) instrumenty pochodne dotyczące energii elektrycznej lub gazu ziemnego wytwarzanych, sprzedawanych lub dostarczanych w Unii,
- c) kontrakty dotyczące przesyłu energii elektrycznej lub gazu ziemnego w Unii,
- d) instrumenty pochodne dotyczące przesyłu energii elektrycznej lub gazu ziemnego w Unii.

Ostatnią z definicji w projekcie jest definicja uczestnika rynku, zgodnie z którą za uczestnika rynku należy uważać każdą osobę, w tym operatorów systemów przesyłowych, która przeprowadza transakcje obejmujące składanie zleceń na co najmniej jednym hurtowym rynku energii.

Należy również zwrócić uwagę na fakt, że zakres definicji informacji wewnętrznej, manipulacji oraz próby manipulacji na rynku, określonych w rozporządzeniu REMIT, zgodnie z art. 6 tego rozporządzenia, może ulegać technicznym aktualizacjom w celu

zapewnienia spójności z innymi odpowiednimi przepisami Unii w obszarze usług finansowych i energii oraz w celu uwzględnienia przyszłej sytuacji na hurtowych rynkach energii. Aktualizacja tej dokonywać może Komisja Europejska w drodze aktów delegowanych. Należy mieć na uwadze, że tym samym zakres definicji określonych w przedmiotowym projekcie, który w swojej treści bezpośrednio odsyła w sposób dynamiczny do definicji z rozporządzenia REMIT, może ulegać *de facto* modyfikacjom.

Art. 1 pkt 2, 3, 4 lit. a

W art. 1 pkt 2–4 lit. a zawarto zmianę redakcyjną związaną z nowym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 256/2014 z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej, które zastąpiło dotychczasowe rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 617/2010 z dnia 24 czerwca 2010 r. w sprawie zgłaszania Komisji projektów inwestycyjnych dotyczących infrastruktury energetycznej w Unii Europejskiej, do którego było odesłanie w ustawie – Prawo energetyczne. Celem zmiany redakcyjnej jest aktualizacja powyższego odesłania w przepisach.

Art. 1 pkt 4 lit. b

W art. 1 pkt 4 lit. b projektu rozszerzono katalog zadań Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zawarty w art. 23 ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne. Rozporządzenie REMIT przewiduje istotną rolę w zapewnieniu skutecznego monitorowania rynków na szczeblu krajowym przez krajowe organy regulacyjne, które dysponują wszechstronną wiedzą na temat zmian występujących na rynkach energii w danym państwie członkowskim. W związku z faktem, że rozporządzenie REMIT nakłada na krajowy organ regulacyjny szereg obowiązków związanych z monitorowaniem hurtowego rynku energii oraz obliguje do współpracy z innymi krajowymi organami regulacji oraz z ACER, konieczne jest poszerzenie zadań ustawowych Prezesa URE o wspomniane obszary. Mając na względzie powyższe, do zadań Prezesa URE w ramach wypełniania obowiązków nałożonych przez rozporządzenie REMIT będzie należało:

- a) wykonywanie zadań, obowiązków oraz korzystanie z uprawnień określonych w sposób wiążący dla organu regulacyjnego w rozporządzeniu REMIT oraz współpraca z Agencją, organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, organem

właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów oraz organem właściwym w sprawach nadzoru nad rynkiem finansowym, w zakresie niezbędnym do wykonywania obowiązków określonych w tym rozporządzeniu; w zakres ten będzie wchodziło m.in. przekazywanie ACER informacji wymaganych przepisami rozporządzenia REMIT; udział w pracach grupy dochodzeniowej, mającej na celu zbadanie, czy i w którym państwie członkowskim doszło do naruszenia rozporządzenia REMIT, powoływanej przez ACER w przypadku uznania, że ewentualne naruszenie ma lub miało skutki transgraniczne,

b) nakładanie kar pieniężnych.

W związku z faktem, że naruszenia na rynku energii mogą być połączone z naruszeniami na rynkach finansowych i naruszaniem prawa konkurencji, do których monitorowania powołane są inne organy (UOKiK, KNF), konieczne jest określenie podstawy prawnej do współpracy tych organów w celu skutecznego i sprawnego egzekwowania przepisów oraz wykrywania nadużyć.

Jednakże, mając na względzie treść art. 1 ust. 2 rozporządzenia REMIT, zgodnie z którym rozporządzenia tego nie stosuje się do produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, które są instrumentami finansowymi i do których stosuje się art. 9 dyrektywy 2003/6/WE, doprecyzowano, że Prezes URE jest organem właściwym wyłącznie w zakresie produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, które nie są instrumentami finansowymi.

Art. 1 pkt 5

W art. 1 pkt 5 projektu określono obowiązek rejestracji uczestników rynku, uprawnienia dochodzeniowe Prezesa URE w przypadku podejrzenia naruszenia przepisów rozporządzenia REMIT oraz obowiązek przekazywania danych transakcyjnych Prezesowi URE na potrzeby monitorowania obrotu na hurtowym rynku energii.

Zgodnie z art. 9 rozporządzenia REMIT, uczestnicy rynku zawierający transakcje, które mają być zgłaszane ACER, rejestrują się w krajowym organie regulacyjnym w państwie członkowskim, w którym mają siedzibę lub w którym stale zamieszkują, lub jeżeli nie posiadają siedziby w Unii lub nie zamieszkują w Unii, w państwie członkowskim, w którym prowadzą działalność. Projektowana regulacja przewiduje, że wpis do krajowego rejestru uczestników rynku oraz aktualizacja danych polega na zamieszczaniu przez uczestnika rynku w odpowiednim formularzu rejestracyjnym, udostępnianym przez Prezesa URE na stronie internetowej Urzędu, danych

identyfikujących uczestnika rynku. Rola Prezesa URE będzie polegała na umożliwieniu uczestnikom rynku dostępu do formularza rejestracyjnego, dokonywanie wpisów i aktualizacji danych za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Prezes URE będzie dokonywał weryfikacji dokonywanych wpisów. Przewidziano również, że obowiązek rejestracyjny może być realizowany poprzez dokonanie wpisu i aktualizacji danych w europejskim rejestrze uczestników rynku prowadzonym przez Agencję. Taka regulacja pozwoli na uwzględnienie sytuacji faktycznej, iż ACER będzie prowadził rejestr uczestników rynku, a Prezes URE będzie odpowiedzialny za zatwierdzanie danych wprowadzonych przez przedsiębiorstwa do tego rejestru. Ponadto z przepisów REMIT wynika, iż przedsiębiorstwo rejestruje się tylko w jednym kraju, w którym działa. Jeśli działa w innych krajach, to nie musi już się tam odrębnie rejestrować. Jeśli chodzi o zakres podmiotowy obowiązku rejestracji określono, że dotyczy on uczestników hurtowego rynku energii. Uczestnik rynku, czyli zgodnie z art. 2 pkt 7 rozporządzenia REMIT, każda osoba, w tym operator systemu przesyłowego, która przeprowadza transakcje obejmujące składanie zleceń na co najmniej jednym hurtowym rynku energii, będzie zobowiązany dokonać przed zawarciem pierwszej transakcji rejestracji w rejestrze uczestników rynku prowadzonym przez krajowy organ regulacyjny. Przy czym jeżeli dany uczestnik rynku dokonał już rejestracji w organie regulacyjnym innego państwa członkowskiego, Prezes URE nie może wymagać od tego uczestnika rynku ponownej rejestracji. Jeśli chodzi o zakres przedmiotowy rejestru, to zgodnie z rozporządzeniem REMIT, rejestr zawiera informacje wystarczające do identyfikacji uczestnika rynku, w tym stosowne informacje dotyczące jego numeru VAT, adresu siedziby, osób odpowiedzialnych za decyzje operacyjne i handlowe oraz najwyższej jednostki kontroli lub beneficjenta działalności handlowej prowadzonej przez uczestnika rynku. W rejestrze każdy uczestnik rynku otrzymuje niepowtarzalny identyfikator.

W związku z faktem, że Prezes URE został określony organem właściwym w zakresie egzekwowania przepisów rozporządzenia REMIT, konieczne stało się określenie prawnych instrumentów w prawie krajowym, dzięki którym zrealizowanie obowiązków wynikających z rozporządzenia REMIT będzie możliwe. W konsekwencji, zgodnie z treścią projektowanych regulacji, Prezes URE będzie uprawniony do prowadzenia postępowań kontrolnych oraz wyjaśniających w sprawie manipulacji lub prób manipulacji na hurtowym rynku energii oraz w sprawie niewłaściwego

wykorzystywania informacji wewnętrznej. Zgodnie z rozporządzeniem REMIT, manipulacją jest zawieranie jakiegokolwiek transakcji lub składanie jakiegokolwiek zlecenia dotyczących produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, które generują lub mogłyby generować fałszywe lub wprowadzające w błąd sygnały, poprzez którą to transakcję lub zlecenie osoba lub osoby działające w porozumieniu kształtują lub próbują kształtować cenę jednego lub kilku produktów energetycznych lub które stosują lub próbują stosować fikcyjne mechanizmy lub wszelkie inne formy oszustwa lub podstępu, które generują lub mogłyby generować fałszywe lub wprowadzające w błąd sygnały. Natomiast próbą manipulacji jest zawieranie jakiegokolwiek transakcji, składanie jakiegokolwiek zamówienia lub podejmowanie wszelkich innych działań dotyczących produktu energetycznego sprzedawanego w obrocie hurtowym z zamiarem wygenerowania fałszywych lub wprowadzających w błąd sygnałów, kształtowania ceny jednego lub kilku produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym na sztucznym poziomie lub stosowania fikcyjnego mechanizmu lub innych form oszustwa lub podstępu, które generują lub mogłyby generować fałszywe lub wprowadzające w błąd sygnały. Manipulacja na hurtowych rynkach energii polega zatem na działaniach podejmowanych przez osoby sztucznie kształtujące ceny na poziomie, którego nie uzasadniają siły rynkowe podaży i popytu, w tym faktyczna dostępność zdolności produkcyjnych, magazynowych lub transportowych, ani popyt. Manipulacje na rynku przybierają między innymi następujące formy: składanie i wycofywanie fałszywych zamówień; rozpowszechnianie fałszywych lub wprowadzających w błąd informacji lub plotek za pośrednictwem mediów, w tym internetu, lub innymi metodami; celowe dostarczanie fałszywych informacji przedsiębiorstwom, które dokonują ocen ceny lub sporządzają raporty rynkowe, co prowadzi do wprowadzenia w błąd uczestników rynku działających na podstawie takich ocen ceny lub raportów rynkowych; oraz celowe stwarzanie pozorów, jakoby dostępność mocy wytwórczych energii elektrycznej lub dostępność gazu ziemnego czy też dostępna zdolność przesyłowa były inne niż są faktycznie technicznie dostępne, w przypadku gdy takie informacje mają wpływ lub mogą mieć wpływ na ceny produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym. Skuteczne monitorowanie rynku na szczeblu Unii ma zasadnicze znaczenie dla wykrywania nadużyć na hurtowych rynkach energii i zapobiegania im, stąd też konieczna jest współpraca na szczeblu wspólnotowym poprzez przekazywanie ACER informacji na

temat hurtowego rynku energii oraz, w przypadku gdy zachodzi podejrzenie dokonania manipulacji lub próby manipulacji w kontekście transgranicznym, podejmowanie współpracy w grupach dochodzeniowych mających na celu przeciwdziałanie nadużyciom na międzynarodowym hurtowym rynku energii. Ze względu na fakt, że manipulację oraz próbę manipulacji zdefiniowano w słowniczku pojęć ustawowych, nie jest konieczne w przepisie merytorycznym określanie, na czym ona polega. Inaczej jest z niewłaściwym wykorzystaniem informacji wewnętrznej, która nie jest zdefiniowana w rozporządzeniu REMIT, stąd nie można było odwołać się do definicji zawartej w tym akcie. Określono zatem, że ustawodawca przez niezgodne z prawem wykorzystywanie informacji wewnętrznej rozumie wszelkie działania wbrew zakazom określonym w art. 3 ust. 1 rozporządzenia REMIT.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia REMIT, osobom posiadającym informację wewnętrzną dotyczącą produktu energetycznego sprzedawanego w obrocie hurtowym zakazuje się:

- a) wykorzystywania takiej informacji poprzez nabywanie lub zbywanie lub próbę nabycia lub zbycia, na rachunek własny lub na rachunek osoby trzeciej, bezpośrednio lub pośrednio, produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, których informacja ta dotyczy;
- b) ujawniania takiej informacji jakiegokolwiek innej osobie, chyba że takie ujawnianie odbywa się w ramach standardowych czynności wykonywanych przez te osoby w ramach zatrudnienia, wykonywania swojego zawodu lub obowiązków;
- c) zalecania innej osobie, w oparciu o informację wewnętrzną, nabycia lub zbycia produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, do których odnosi się ta informacja, lub nakłaniania innej osoby, w oparciu o informację wewnętrzną, do nabycia lub zbycia takich produktów.

Mając na względzie powyższe obszary wymagające monitorowania i badania przez Prezesa URE, przyznano temu organowi uprawnienia mające służyć do wykonywania ww. zadań.

Wprowadzenie możliwości przeprowadzania kontroli przez upoważnionych przez Prezesa URE pracowników Urzędu Regulacji Energetyki będzie skutecznym narzędziem do wykrywania nadużyć i manipulacji na rynku, czyli do wykonywania obowiązków wynikających z rozporządzenia REMIT. Instytucja kontroli, obok uprawnienia do żądania od przedsiębiorców przekazania wszelkich koniecznych

informacji i dokumentów, będzie najważniejszym i najbardziej skutecznym uprawnieniem dochodzeniowym przysługującym Prezesowi URE. Instytucja ta (zwłaszcza w połączeniu z instytucją przeszukania, które może być przeprowadzone w toku kontroli) pozwala Prezesowi URE na skuteczne wykonywanie jego ustawowych zadań w celu ochrony rynku przed manipulacjami i innymi nadużyciami. Regulacja ta jest wzorowana na sprawdzonym i utrwalonym sposobie przeprowadzania postępowania kontrolnego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów dla spraw znajdujących się w zakresie właściwości tego organu, i zawarta jest w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów. Z uwagi na fakt, że zakres przedmiotowy dokonywanych manipulacji może być szeroki, przewidziano uprawnienie upoważnienia przez Prezesa URE do udziału w kontroli osoby posiadającej wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości. W projekcie przepisów określono również tryb przeprowadzania kontroli poprzez określenie: co powinno zawierać upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, obowiązku doręczania upoważnienia i okazywanie legitymacji służbowej, sposobu zachowania w razie nieobecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej. Z uwagi na konieczność odróżnienia kontroli prowadzonej na potrzeby wykrywania nieprawidłowości na hurtowym rynku energii, tj. wykonywania obowiązków wynikających z rozporządzenia REMIT, od kontroli prowadzonej przez przedsiębiorstwa energetyczne na podstawie art. 6 ustawy – Prawo energetyczne, zdecydowano się na nazwanie tej kontroli „kontrolą REMIT”, nawiązując tym samym do anglojęzycznego skrótu tytułu wdrażanego rozporządzenia (*Regulation on wholesale energy market integrity and transparency*), stanowiącego powszechnie używany w obrocie skrót tego aktu prawnego. Podobnie, aby uniknąć ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych co do zakresu podmiotowego kontroli, kontrolujący jest nazywany „pracownikiem kontrolującym”, a kontrolowanym jest „podmiot kontrolowany”.

Kontrola REMIT będzie prowadzona na podstawie upoważnienia do jej przeprowadzania, wydanego przez Prezesa URE. W projekcie szczegółowo określono zawartość takiego upoważnienia.

Istotnym elementem sposobu i trybu przeprowadzania kontroli jest określenie katalogu uprawnień kontrolującego. Do uprawnień tych zaliczono uprawnienie do wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń oraz środków transportu kontrolowanego; żądania udostępnienia akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju dokumentów i

nośników informacji związanych z przedmiotem kontroli oraz ich odpisów i wyciągów, a także sporządzania z nich notatek; żądania ustnych wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli; żądania informacji od osób, które biorą lub brały udział w sposób pośredni lub bezpośredni w zawieraniu kontrolowanych transakcji; przeprowadzania kontroli w siedzibie kontrolowanego. Projekt przewiduje również możliwość korzystania przez kontrolującego w toku całej kontroli z funkcjonariuszy innych organów kontroli państwowej lub Policji. Należy zwrócić uwagę, że organy kontroli państwowej wskazane są m.in. w rozdziale IX Konstytucji RP, do których należą: Najwyższa Izba Kontroli (art. 202–207), Rzecznik Praw Obywatelskich (art. 208–212) oraz Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji (art. 213–215). Jednakże dla zapewnienia wykonania obowiązków wynikających z rozporządzenia REMIT praktyczną i najważniejszą rolę będą prawdopodobnie odgrywały organy ochrony w obszarze regulowanej działalności gospodarczej, czyli Prezes URE, Przewodniczący KNF, Prezes UOKiK oraz prokuratura.

Przepisy projektu ustawy przewidują możliwość utrwalania za pomocą urządzeń rejestrujących obraz lub dźwięk przebiegu kontroli lub poszczególnych czynności w jej toku, tzn. np. przeszukania lub składania ustnych wyjaśnień dotyczących przedmiotu i zakresu kontroli. Utrwalanie może jednak mieć miejsce jedynie w przypadkach uzasadnionych. Takim przypadkiem może być odbieranie istotnych ustnych wyjaśnień dotyczących przedmiotu i zakresu kontroli (uzasadnieniem może być obawa, że składający wyjaśnienia będzie później kwestionował treść udzielonych wyjaśnień) czy też przeglądanie przez kontrolujących istotnych dokumentów, co do których podnoszone są zarzuty, że dokumenty korzystają z ochrony poufności z uwagi na komunikację pomiędzy wykwalifikowanym prawnikiem a klientem. Dodatkowo warunkiem niezbędnym do rozpoczęcia utrwalania przebiegu kontroli lub poszczególnych czynności jest poinformowanie kontrolowanego (a nie np. pracownika, którego wyjaśnienia będą utrwalane) o takim zamiarze. Uprzednia zgoda kontrolowanego (wyrażna lub dorozumiana) na utrwalanie nie jest jednak wymagana. A zatem utrwalanie może mieć miejsce nawet wbrew woli kontrolowanego (istotne jest jedynie uprzednie poinformowanie go o tym).

Przeszukanie uregulowane w projektowanych przepisach dotyczących kontroli jest czynnością, która – jako środek przymusu – ma na celu samodzielne (tj. niezależnie od zgody czy pomocy przeszukiwanego przedsiębiorcy) pozyskiwanie z pomieszczeń lub

rzeczy przeszukiwanego przedsiębiorcy, przez organ kontrolujący – za zgodą sądu ochrony konkurencji i konsumentów (SOKiK) oraz w toku przeprowadzanej kontroli – materiałów mogących stanowić dowód w postępowaniu przed Prezesem URE. Przeszukanie pomieszczeń lub rzeczy, w przeciwieństwie do kontroli, nie wymaga pozytywnego współdziałania ze strony przeszukiwanego przedsiębiorcy. Ten ostatni nie jest zobowiązany wydawać żądanych dokumentów czy też udzielać ustnych wyjaśnień. Innymi słowy kontrolujący, dokonując przeszukania w zakresie wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń oraz środków transportu kontrolowanego, jak również w zakresie dostępu do akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju dokumentów i nośników informacji ma takie same uprawnienia, jak w toku kontroli, z tym że nie musi polegać na kontrolowanym i może samodzielnie uzyskiwać do nich dostęp i je przeglądać. Z uwagi na fakt, że przeszukanie w powyższym trybie dalece ingeruje w sferę praw i wolności przedsiębiorcy, ustawodawca zdecydował, że do podjęcia przeszukania niezbędne jest uzyskanie przez Prezesa URE zgody SOKiK. Uzyskanie zgody SOKiK – w formie postanowienia – na dokonanie przeszukania pomieszczeń lub rzeczy przedsiębiorcy wymaga uprzedniego złożenia przez Prezesa URE wniosku.

Wniosek Prezesa Urzędu o wydanie zgody na przeszukanie przede wszystkim musi wskazywać potrzebę dokonania przeszukania pomieszczeń lub rzeczy określonego przedsiębiorcy. Musi zatem być wykazana uzasadniona podstawa do przypuszczenia, że materiały mogące stanowić dowód w postępowaniu antymonopolowym znajdują się w pomieszczeniach lub wśród rzeczy przedsiębiorcy, u którego ma być dokonane przeszukanie, oraz że uzyskanie tych materiałów może nie być możliwe w innym trybie, albowiem przedsiębiorca może nie chcieć ich dobrowolnie wydać z obawy o możliwość samooskarżenia się. Projektowany przepis art. 23g ust. 4 odsyła, w sprawach nieuregulowanych w ustawie, do odpowiedniego stosowania przepisów Kodeksu postępowania karnego (k.p.k.) mających zastosowanie do przeszukania. Chodzi tutaj zatem o przepisy art. 217–236a k.p.k.

Konsekwencją dokonania przeszukania jest również ciążący na kontrolujących obowiązek sporządzenia protokołu przeszukania, zgodnie z treścią przepisu art. 229 i art. 143 k.p.k. w zw. z art. 23g ust. 4 projektu nowelizowanej ustawy. Protokół przeszukania powinien stanowić załącznik do protokołu kontroli.

W projektowanym art. 23e skonkretyzowano obowiązek współpracy w toku kontroli ciążący na kontrolowanym oraz osobie przez niego upoważnionej oraz wyznaczono

granice i zakres tego obowiązku. Katalog obowiązków przewidziany w tym przepisie ma charakter zamknięty, co oznacza, że poza tymi obowiązkami (oraz innymi wyraźnie wynikającymi z innych przepisów dot. kontroli) na kontrolowanym lub osobie przez niego upoważnionej nie powinny ciążyć inne lub szersze obowiązki. W przepisie tym wskazano również krąg podmiotowy osób, które mogą odmówić udzielenia informacji lub współdziałania w toku kontroli wtedy, gdy naraziłoby to je lub ich małżonka, wstępnych, zstępnych, rodzeństwo oraz powinowatych w tej samej linii lub stopniu, jak również osoby pozostające w stosunku przysposobienia, opieki lub kurateli, a także osobę pozostającą we wspólnym pożyciu, jak i po ustaniu wspólnego pożycia, na odpowiedzialność karną.

W projektowanym art. 23f dookreślono ciężący na kontrolowanym przedsiębiorcy obowiązek pozytywnego współdziałania w toku kontroli, poprzez wyliczenie (o charakterze niezamkniętym) czynności o charakterze organizacyjnym i technicznym, które powinny być wykonywane w ramach tego współdziałania. Oznacza to, że zakres obowiązku zapewnienia kontrolującym i osobom upoważnionym do udziału w kontroli warunków i środków niezbędnych do sprawnego przeprowadzenia kontroli jest nie do końca sprecyzowany (jest otwarty) i w praktyce może być szerszy niż wynika to z przepisu. W toku kontroli kontrolujący mogą zatem zażądać od kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej spełnienia innych jeszcze wymogów lub czynności niezbędnych do sprawnego przeprowadzenia kontroli niż wymienione w tym przepisie. Z uwagi na konieczność uelastyczenia i dostosowanie do potrzeb wykonywania przedmiotowej kontroli w sytuacji, gdy kontrola miałaby polegać na weryfikacji określonych dokumentów, określono, że czynności kontrolne mogą być podejmowane również w szczególności w siedzibie Urzędu, jeżeli jest to uzasadnione charakterem tych czynności oraz może przyczynić się to do szybszego i skuteczniejszego przeprowadzenia kontroli.

Po przeprowadzeniu kontroli w trybie i na zasadach określonych w projektowanych przepisach, Prezes URE jest obowiązany do udokumentowania przebiegu przeprowadzonej kontroli w protokole kontroli. Przewidziany w tym przepisie obowiązek nałożony na kontrolujących realizuje zasadę pisemności postępowania przed organami administracji publicznej (art. 14 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego). Protokół powinien w sposób zwięzły przedstawiać przebieg każdej istotnej czynności podjętej przez kontrolujących w toku kontroli oraz powinien być

sporządzony tak, aby z niego wynikało, kto, kiedy, gdzie i jakich czynności dokonał, kto i w jakim charakterze był przy tym obecny, co i w jaki sposób w wyniku tych czynności ustalono i jakie uwagi zgłosiły obecne osoby. Taki sposób udokumentowania czynności kontrolnych ma zagwarantować wskazanie w art. 23k ust. 2 elementów niezbędnych protokołu kontroli. Protokół powinien być podpisany przez kontrolowanego i kontrolującego. Prezesowi URE przyznano również uprawnienie do kierowania wobec kontrolowanego zaleceń pokontrolnych w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości oraz obowiązek po stronie kontrolowanego do poinformowania Prezesa URE o sposobie ich uwzględnienia, wskazując szczegółowy sposób usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości.

Wykonanie obowiązku nałożonego na państwa członkowskie w zakresie podawania do wiadomości publicznej informacji o sankcjach stanowi m.in. projektowany art. 23n. Zgodnie z art. 18 akapit trzeci rozporządzenia REMIT, państwa członkowskie umożliwiają krajowemu organowi regulacyjnemu podanie do publicznej wiadomości środków lub sankcji nakładanych za naruszenie niniejszego rozporządzenia, chyba że takie ujawnienie wyrządziłoby nieproporcjonalną szkodę zaangażowanym stronom. Państwo członkowskie jest zatem zobligowane do stworzenia podstawy prawnej dla organu regulacyjnego do skorzystania z takiego uprawnienia. Stąd zaprojektowano, że Prezes URE może przekazać do publicznej wiadomości informację o środkach lub sankcjach zastosowanych za naruszenie obowiązków określonych w rozporządzeniu REMIT, z zachowaniem ochrony danych osobowych. Informacja ta podawana będzie na stronie internetowej Prezesa URE. Informacja taka powinna zawierać dane nt. rodzaju naruszenia oraz rodzaju wymierzonej sankcji, a także nazwy podmiotu, w sytuacji zaistnienia przypadków naruszenia prawa na hurtowym rynku energii przez ten podmiot, co w założeniu ma stanowić środek ochrony uczestników rynku jako ewentualnych „ofiar” tych naruszeń, mogący skutecznie niweczyć cele, dla których dokonano danego naruszenia. Należy zwrócić uwagę, że jest to uprawnienie Prezesa URE, a nie obowiązek, stąd wydaje się celowe, aby przed skorzystaniem z tego uprawnienia organ badał, czy ujawnienie takich informacji mogłoby narazić rynek na poważne niebezpieczeństwo lub spowodowałoby poniesienie przez osoby, których dotyczą przekazane informacje, niewspółmiernej szkody.

Z uwagi na konieczność wyposażenia Prezesa URE w instrumenty prawne do przeprowadzania również postępowań wyjaśniających, o których mowa w art. 13

rozporządzenia REMIT, zaproponowano przepisy dotyczące takiego postępowania. Zgodnie z projektem, Prezes URE przed wszczęciem postępowania kontrolnego będzie mógł zarządzić przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Celem tego postępowania będzie ustalenie, czy istnieją podstawy do złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w zakresie manipulacji lub prób manipulacji na hurtowym rynku energii oraz w sprawie niezgodnego z prawem wykorzystywania informacji wewnętrznej w zakresie produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, które nie są instrumentami finansowymi. Zasadne jest, aby ewentualna kontrola ww. obszaru poprzedzana była postępowaniem wyjaśniającym. Postępowanie takie będzie toczyć się w sprawie, a nie przeciwko określonym podmiotom. Wyniki przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego stanowiąc będą podstawę ustalenia, czy występują przesłanki uzasadniające wszczęcie kontroli lub podjęcia innych czynności w sprawie. Z uwagi więc na to, iż proponowane postępowanie wyjaśniające ma charakter analityczny, powinno poprzedzać wszczęcie kontroli. Usprawnieniem postępowania wyjaśniającego jest możliwość wezwania każdego, kto dysponuje określoną wiedzą, dokumentem lub nośnikiem do złożenia pisemnych lub ustnych wyjaśnień oraz do wydania dokumentu lub innego nośnika informacji.

Projektowany przepis stanowi zapewnienie możliwości wykonania uprawnień organu regulacyjnego, o których mowa w art. 16 ust. 4 i 5 rozporządzenia REMIT. Zgodnie z tymi przepisami krajowy organ regulacyjny, który otrzymuje żądanie przekazania informacji na rzecz Agencji ACER lub otrzymuje żądanie wszczęcia dochodzenia w sprawie podejrzenia naruszenia przepisów, niezwłocznie podejmuje konieczne działania w celu zastosowania się do takiego żądania. Jeżeli krajowy organ regulacyjny nie jest w stanie natychmiast przekazać wymaganych informacji, powiadamia niezwłocznie Agencję o powodach nieprzekazania informacji. Z przepisem tym jest związane uprawnienie Agencji ACER zawarte w art. 16 ust. 4 lit. a do żądania od krajowego organu regulacyjnego przekazania informacji dotyczących podejrzanego naruszenia przepisów. Obowiązkiem państwa członkowskiego jest zatem stworzenie podstaw prawnych do umożliwienia wykonania przez organ regulacyjny tego obowiązku, wynikającego wprost z rozporządzenia REMIT.

W granicach koniecznych do sprawdzenia, czy zachodzi uzasadnione podejrzenie popełnienia przestępstwa, Prezesowi URE przyznano uprawnienie zażądać (a) od

Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej udostępnienia określonych informacji stanowiących tajemnicę skarbową. Przekazanie takich informacji nie będzie stanowiło naruszenia obowiązku zachowania tajemnicy skarbowej w rozumieniu art. 293 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 i 699) oraz (b) od podmiotów lub instytucji, o których mowa w art. 8 ust. 4 lit. b–f rozporządzenia 1227/2011, udostępniania informacji, o których mowa w art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia, stanowiących tajemnicę zawodową. Celem tego uprawnienia jest umożliwienie organowi nadzoru możliwości żądania przekazania informacji mogących stanowić podstawę do ewentualnego wszczęcia postępowania kontrolnego. Projektowany art. 23p ustawy – Prawo energetyczne uprawnia Prezesa URE do prowadzenia postępowania wyjaśniającego. Ustalenie w toku tego postępowania, czy istnieją podstawy uzasadniające podejrzenie popełnienia określonego przestępstwa, wymaga zgromadzenia wszechstronnego materiału dowodowego. Dowodem w sprawie manipulacji, próby manipulacji czy wykorzystania informacji wewnętrznej mogą być również informacje dotyczące kontraktów zawieranych na giełdzie towarowej w danym okresie, nie tylko przez uczestnika podejrzanego o dokonanie naruszenia, ale także przez innych uczestników rynku. Dane takie umożliwią ocenę konkretnego przypadku w porównaniu z zachowaniami innych uczestników rynku. Ustalenie, czy zawarcie danego kontraktu lub złożenie zlecenia wyczerpuje znamiona manipulacji lub próby manipulacji, o których mowa w przepisach rozporządzenia REMIT, możliwe jest jedynie poprzez dokonanie analizy tego przypadku na tle zachowania całego rynku, a nie jedynie danego uczestnika tego rynku. Z tego względu uprawnienie Prezesa URE do żądania tego rodzaju informacji od podmiotu zawodowo organizującego transakcję (m.in. giełdy), których przedmiotem są produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, przy równoczesnym zabezpieczeniu tego podmiotu przed naruszeniem obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej. Proponowane przepisy korespondują z projektowanym art. 12a ust. 4 ustawy o giełdach towarowych, w myśl którego spółka prowadząca giełdę ma obowiązek informowania Prezesa URE o każdym przypadku uzasadnionego podejrzenia naruszenia zakazu manipulacji, próby manipulacji czy wykorzystania informacji wewnętrznej niezgodnego z rozporządzeniem REMIT. Zgodnie z art. 293 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa tajemnicą skarbową objęte są indywidualne dane zawarte w deklaracji oraz innych dokumentach składanych przez podatników, płatników lub inkasentów, jak również dane zawarte

m.in. w informacjach podatkowych przekazywanych organom podatkowym przez inne podmioty, w aktach dokumentujących czynności sprawdzające, w aktach postępowania podatkowego, kontroli podatkowej oraz aktach postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe czy dokumentacji rachunkowej organu podatkowego.

Uprawnienie takie znacznie przyspieszy i usprawni przeprowadzanie kontroli oraz postępowań wyjaśniających, a tym samym przyczyni się do bardziej efektywnego wykrywania ewentualnych nadużyć i manipulacji na rynku energii.

Na potrzeby monitorowania obrotu na hurtowym rynku energii każdy uczestnik rynku jest zobowiązany do przekazywania Prezesowi URE określonych danych oraz informacji na temat zdolności i wykorzystania instalacji służących do wytwarzania, magazynowania, przesyłu energii elektrycznej lub gazu ziemnego lub zużywających energię elektryczną lub gaz ziemny bądź informacje dotyczące zdolności i wykorzystania instalacji skroplonego gazu ziemnego (LNG), w tym dotyczące planowanej i nieplanowanej niedostępności tych instalacji, a także wszelkie inne istotne informacje. W związku z tym, że rozporządzenie REMIT przewiduje uprawnienie dla Komisji Europejskiej do określenia w drodze aktów wykonawczych jednolitych zasad dotyczących zgłaszania tych informacji, w tym odpowiednich progów stosowanych przy zgłaszaniu informacji oraz termin i formę przekazywania takich informacji, w projekcie zawarto odesłanie do tego aktu.

Krajowe organy regulacyjne, właściwe organy finansowe państw członkowskich oraz krajowe organy ds. konkurencji powinny ze sobą współpracować w celu zapewnienia skoordynowanego podejścia do zwalczania nadużyć na hurtowych rynkach energii obejmujących zarówno rynki towarowe, jak i rynki instrumentów pochodnych. Współpraca ta powinna obejmować wymianę informacji dotyczących podejrzeń, że na hurtowych rynkach energii dochodzi lub doszło do popełnienia czynów, które mogą stanowić naruszenie rozporządzenia REMIT, regulacji dot. rynków finansowych lub prawa konkurencji. W związku z tym w projekcie określono, że w celu skutecznego wykonywania uprawnień Prezes Urzędu Regulacji Energetyki i Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego oraz Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mogą przekazywać sobie informacje, w tym informacje chronione, w zakresie niezbędnym do wykonywania ich ustawowo określonych zadań, w tym na potrzeby prowadzonej kontroli oraz postępowania wyjaśniającego, oraz mogą zawierać

w tym celu porozumienia o współpracy i wymianie informacji. Podmioty te są również zobligowane do zapewnienia ochrony przekazanych przez uczestników rynku w wyniku wykonywania obowiązków wynikających z rozporządzenia REMIT informacji oraz zapobiegać ich niewłaściwemu wykorzystaniu.

Z uwagi na konieczność szczególnej ochrony przez Prezesa UOKiK informacji, co do których obowiązek zachowania poufności wynika ze zobowiązań międzynarodowych, w szczególności informacji uzyskanych w toku postępowań wszczętych na podstawie art. 101 lub art. 102 TFUE oraz informacji uzyskanych w ramach procedury dobrowolnego poddania się karze (ang. *settlements*) lub w ramach programu łagodzenia kar (ang. *leniency*), art. 23m ust. 2 przewiduje odpowiednie stosowanie art. 73 ust. 3 i 4 ustawy dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów do przekazywania przez Prezesa UOKiK informacji Prezesowi URE i Przewodniczącemu KNF w zakresie niezbędnym do wykonywania zadań wynikających z rozporządzenia 1227/2011. Odpowiednie stosowanie art. 73 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów umożliwi Prezesowi UOKiK przekazywanie zarówno Prezesowi URE, jak i Przewodniczącemu KNF informacji niezbędnych do realizacji zadań wynikających z rozporządzenia 1227/2011, przy jednoczesnym wypełnieniu zobowiązań międzynarodowych i zapewnieniu efektywności procedur dobrowolnego poddania się karze i programu *leniency*. Z uwagi na fakt, że art. 73 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów ustanawia ogólne ramy w zakresie przekazywania przez Prezesa UOKiK informacji innym organom, nie jest zasadne rozbudowywanie przedmiotowego przepisu o szczególne unormowanie zakresu wymiany informacji pomiędzy Prezesem UOKiK, Prezesem URE i Przewodniczącym KNF w celu realizacji zadań przewidzianych w rozporządzeniu 1227/2011.

Za słuszne należy zatem uznać uregulowanie tej kwestii w ustawie – Prawo energetyczne poprzez wprowadzenie obowiązku odpowiedniego stosowania art. 73 ust. 3 i 4 do przekazywanych przez Prezesa UOKiK informacji.

Art. 1 pkt 6

W art. 1 pkt 6 określono podmioty i sytuacje, w których nie jest konieczne zapewnienie rygoru zachowania tajemnicy służbowej. Zgodnie z art. 17 rozporządzenia REMIT, zasadą jest, że osoby otrzymujące informacje poufne na mocy rozporządzenia REMIT podlegają obowiązkowi zachowania tajemnicy służbowej. ACER, krajowe organy regulacyjne oraz właściwe organy finansowe państw członkowskich powinny

zapewniać poufność, integralność i ochronę informacji, które otrzymują, oraz mogą je wykorzystywać wyłącznie w ramach pełnienia swoich obowiązków oraz wykonywania swoich funkcji. Natomiast inne organy, instytucje lub osoby mogą wykorzystywać takie informacje do celów, w jakich zostały im przekazane, lub w ramach postępowania administracyjnego lub sądowego bezpośrednio dotyczącego wykonania tych funkcji. W związku z tym, z uwagi na szczególnie wrażliwy charakter informacji transakcyjnych, stanowiących tajemnice handlowe, konieczne jest precyzyjne określenie podmiotów, które są uprawnione do otrzymywania takich informacji, a nie są podmiotami wykonującymi obowiązki wynikające bezpośrednio z rozporządzenia REMIT. Mając na względzie powyższe, w projekcie określono, że tajemnica służbowa może być ujawniana wyłącznie na żądanie: sądu lub prokuratora w związku z toczącym się postępowaniem; Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej w związku z prowadzonym przez inspektora kontroli skarbowej postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe; Prezesa Najwyższej Izby Kontroli lub upoważnionego przez niego kontrolera – w zakresie danych dotyczących jednostki kontrolowanej w prowadzonym postępowaniu kontrolnym; podmiotu uprawnionego do badania sprawozdań finansowych; Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie realizacji zadań wynikających z ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie realizacji zadań wynikających z ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym; Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Agencji Wywiadu, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Policji, Żandarmerii Wojskowej, Straży Granicznej, Służby Więziennej, Biura Ochrony Rządu i ich upoważnionych pisemnie funkcjonariuszy lub żołnierzy – w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia postępowania sprawdzającego na podstawie przepisów o ochronie informacji niejawnych; Prezesa URE – w związku z wykonywaniem zadań w zakresie monitorowania hurtowego rynku energii; Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego – jeżeli jest to konieczne do skutecznego zapobieżenia popełnieniu przestępstwa, jego wykrycia albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów; komornika sądowego – w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym lub zabezpieczającym w sprawie roszczeń wobec podmiotu będącego stroną umowy lub innej czynności prawnej objętej tajemnicą służbową – w zakresie informacji dotyczących tego podmiotu oraz

administracyjnego organu egzekucyjnego w związku z toczącym się postępowaniem egzekucyjnym lub zabezpieczającym.

W projekcie określono również sytuacje, które nie naruszają zakazu ujawniania tajemnicy służbowej. Zgodnie z projektowanymi rozwiązaniami nie stanowi naruszenia zakazu ujawniania tajemnicy przekazywanie takich informacji: w zawiadomieniu właściwych organów o podejrzeniu popełnienia przestępstwa lub w załączonych do niego dokumentach; Generalnemu Inspektorowi Informacji Finansowej, Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych, organom podatkowym, organom Służby Celnej lub organom kontroli skarbowej – w zakresie, trybie i na warunkach określonych w odrębnych ustawach; przez Prezesa URE lub jego upoważnionego przedstawiciela do publicznej wiadomości w zakresie dotyczącym treści podjętych uchwał i decyzji, także w sprawach indywidualnych, na podstawie których są wydawane decyzje administracyjne – jeżeli ze względu na interes rynku energetycznego Prezes URE uznał przekazanie takiej informacji za uzasadnione; w wykonaniu obowiązków informacyjnych, publikacyjnych lub sprawozdawczych określonych w ustawie lub przepisach wydanych na jej podstawie; bezpośrednio osobie, której ta informacja dotyczy, lub za zgodą tej osoby oraz w wykonaniu obowiązków, o których mowa w art. 16 rozporządzenia 1227/2011, czyli przekazywanie informacji w ramach współpracy na szczeblu unijnym.

Art. 1 pkt 7

W art. 1 pkt 7 projektuje się dodanie art. 30a, stanowiącego, że do postępowania wyjaśniającego nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Umieszczenie wyłączenia przepisów k.p.a. w tym miejscu jest związane z faktem, że systematyka ustawy – Prawo energetyczne w tym miejscu zawiera przepisy dotyczące procedur stosowanych przez Prezesa URE. Zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, do postępowania przed Prezesem URE stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, z zastrzeżeniem, że postępowanie w sprawie odwołania od decyzji Prezesa URE toczy się według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki. Z uwagi na charakter postępowania wyjaśniającego, które może być przeprowadzone przed przeprowadzeniem kontroli, wyłączenie k.p.a. jest konieczne w celu usprawnienia postępowania o takim charakterze. Ze względu na konieczność

zachowania systematyki ustawy, przepisy w zakresie postępowania wyjaśniającego umieszczono w dodawanym art. 30a.

W art. 1 pkt 7 dodano również art. 30b, w którym przyznaje się Prezesowi URE uprawnienia pokrzywdzonego w postępowaniu karnym. Konstrukcja projektowanego przepisu stanowi odpowiednie dostosowanie instytucji znanej z ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (art. 6), gdzie analogiczne uprawnienia zostały przyznane Przewodniczącemu Komisji Nadzoru Finansowego z tą różnicą, że uprawnienia Prezesa URE ograniczono jedynie do postępowania karnego z uwagi na bezprzedmiotowość tej instytucji w sprawach cywilnych.

W sprawach o przestępstwa określone w rozdziale 7a ustawy, projektuje się, że Prezesowi URE na jego wniosek będą przysługiwać uprawnienia pokrzywdzonego w postępowaniu karnym. Katalog uprawnień pokrzywdzonego wynika z Kodeksu postępowania karnego i jest bardzo szeroki. Do najważniejszych należy zaliczyć m.in. prawo do: zawiadomienia prokuratora lub Policji o przestępstwie ściganym z urzędu popełnionym na jego szkodę (art. 304 § 1 k.p.k.); złożenia wniosku o ściganie w sprawach o przestępstwa ścigane na wniosek oraz cofnięcia takiego wniosku, za zgodą prokuratora w postępowaniu przygotowawczym albo za zgodą sądu do rozpoczęcia przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej; złożenia zażalenia do prokuratora nadrzędnego albo powołanego do nadzoru nad organem, któremu złożył zawiadomienie o przestępstwie, jeżeli w ciągu 6 tygodni nie został powiadomiony o wszczęciu albo odmowie wszczęcia śledztwa lub dochodzenia (art. 306 § 3 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k.); powiadomienia o wszczęciu, odmowie wszczęcia albo o umorzeniu śledztwa lub dochodzenia (art. 305 § 4 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k.); składania wniosków o dokonanie czynności śledztwa lub dochodzenia (art. 315 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k.); wzięcia udziału w czynności, o której dokonanie wnosił (art. 315 § 2 k.p.k.) oraz w innych czynnościach śledztwa lub dochodzenia (art. 317 § 1 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k.); zwrócenia się w toku śledztwa lub dochodzenia do sądu z żądaniem przesłuchania świadka, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo, że nie będzie można go przesłuchać na rozprawie (art. 316 § 3 k.p.k., art. 325a § 2 k.p.k.); za zgodą prowadzącego postępowanie przygotowawcze przeglądania akt postępowania przygotowawczego i sporządzenia z nich odpisów i kserokopii oraz wystąpienia o wydanie odpłatnie uwierzytelnionych odpisów lub kserokopii (art. 156 § 5 k.p.k.); wniesienia do sądu aktu oskarżenia o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego w razie powtórnego

wydania przez prokuratora postanowienia o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu postępowania przygotowawczego (art. 55 § 1 i 2 k.p.k.).

Istotą tych uprawnień jest fakt, że pokrzywdzony w postępowaniu przygotowawczym jest stroną uprawnioną do działania we własnym imieniu i zgodnie z własnym interesem (art. 299 § 1 k.p.k.), a w razie śmierci pokrzywdzonego prawa, które by mu przysługiwały, mogą wykonywać najbliższe osoby, a w wypadku ich braku lub nieujawnienia – prokurator, działając z urzędu (art. 52 § 1 k.p.k.).

Zmiany zawarte w projektowanych przepisach mają na celu zapewnienie efektywnych uprawnień organu regulacyjnego (Prezesa URE), działającego w celu wykrywania manipulacji na rynku energii.

Art. 1 pkt 8

W art. 1 pkt 8 dokonano zmiany treści art. 44 ustawy – Prawo energetyczne dotyczącego obowiązku prowadzenia ewidencji księgowej oraz sporządzania sprawozdań finansowych przez przedsiębiorstwa energetyczne. Dotychczasowa treść art. 44 ustawy była związana z implementacją dyrektyw wspólnotowych, które wymagały, żeby przedsiębiorstwa energetyczne prowadziły odrębną księgowość dla poszczególnych rodzajów prowadzonej działalności. W wyniku nowelizacji, tj. ustawy z dnia 26 lipca 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne (Dz. U. poz. 984), tzw. Mały Trójpak, implementującej m.in. dyrektywę 2009/72 dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz dyrektywę 2009/73 dotyczącą wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego, rozszerzony obowiązek sprawozdawczy (odrębność ewidencji księgowej i rachunkowej dla poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej) nałożono na wszystkie przedsiębiorstwa energetyczne, bez względu na rodzaj wykonywanej działalności. Obecna zmiana doprecyzowuje, że rozszerzony obowiązek sprawozdawczy obejmuje, zgodnie z dyrektywą 2009/72 i 2009/73 przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, przesyłaniem, dystrybucją lub magazynowaniem paliw gazowych i skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego. Zgodnie z proponowaną treścią, przedsiębiorstwa energetyczne, zajmujące się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, przesyłaniem, dystrybucją lub magazynowaniem paliw gazowych i skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego będą zobowiązane do sporządzania i przechowywania, na zasadach i w trybie określonych w przepisach o

rachunkowości, sprawozdania finansowego zawierającego bilans oraz rachunek zysków i strat, odrębne dla poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej. Obowiązek sporządzania odrębnego bilansu i rachunków zysków i strat odniesiono również do wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej jednostek wytwórczych w rozumieniu ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, dla której nie zakończył się okres korygowania.

Warto w tym miejscu zaznaczyć, że w projektowanym przepisie nie chodzi o sporządzanie odrębnych całych sprawozdań finansowych, lecz w ramach ujawnień w informacji dodatkowej rocznego sprawozdania finansowego należy przedstawić odpowiednie pozycje bilansu oraz rachunki zysków i strat odrębnie dla poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej. Zmiana redakcji art. 44 pozwoli ograniczyć koszty administracyjne przedsiębiorstw energetycznych do wymaganego prawem europejskim minimum.

Art. 1 pkt 9

Ustawa – Prawo energetyczne w art. 9g ust. 6 nakłada na operatora systemu przesyłowego (OSP) obowiązek wyodrębnienia w instrukcji ruchu i eksploatacji sieci przesyłowej części dotyczącej bilansowania systemu i zarządzania ograniczeniami. Instrukcja powinna określać procedury m.in. bilansowania systemu, w tym sposób rozliczania kosztów jego bilansowania oraz zarządzania ograniczeniami systemowymi, w tym sposób rozliczania kosztów tych ograniczeń (art. 9g ust. 6 pkt 2 lit. c i d). Obowiązek wyodrębnienia ewidencji księgowej dla tych działalności operatorów umożliwi ustalenie w instrukcji opłat za bilansowanie i zarządzanie ograniczeniami systemowymi ustalonych na podstawie kosztów prowadzenia tych działalności tak, jak wynika to z ww. przepisów.

Ponadto zaproponowany przepis wynika z potrzeby wdrożenia rozporządzenia Komisji (UE) nr 312/2014 z dnia 26 marca 2014 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący bilansowania gazu w sieciach przesyłowych, które nakłada w art. 29 na OSP gazowego obowiązek zachowania neutralności kosztowej działalności bilansowania. Obowiązek ten polega na realizacji zasady, zgodnie z którą „operator systemu przesyłowego nie może czerpać zysków ani ponosić strat z tytułu wypłacanych i otrzymywanych opłat za niezbilansowanie, opłat śróddziennych, opłat za działania bilansujące i innych opłat

związanych z jego działalnością bilansującą, za którą uznaje się wszystkie działania podejmowane przez operatora systemu przesyłowego w celu wywiązania się z obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu”. Obecnie część kosztów związana z działalnością bilansowania oraz zarządzania ograniczeniami systemowymi przenoszona jest w ramach taryfy za świadczone usługi przesyłowe, a część za pomocą mechanizmów określonych w IRiESP. Operatorzy nie prowadzą odrębnej ewidencji księgowej, która w sposób jednoznaczny pozwoli na zapewnienie, iż ww. zasada neutralności jest zachowana.

Rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2013 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. z 2013 r. poz. 820) w § 10 stanowi, iż przychody pokrywające koszty uzasadnione, ustalane dla każdego roku okresu regulacji, uwzględniają przychody uzyskane m.in. z opłat za bilansowanie systemu i zarządzanie ograniczeniami systemowymi. Wobec obowiązku zachowania neutralności przez OSP, konieczna jest również zmiana tych przepisów rozporządzenia. Ww. zasada neutralności powinna być zachowana dla każdego obszaru bilansowania. Obszar bilansowania zgodnie z definicją określoną w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 312/2014 z dnia 26 marca 2014 r. ustanawiającego kodeks sieci dotyczący bilansowania gazu w sieciach przesyłowych to system wejścia-wyjścia, do którego ma zastosowanie określony system bilansowania i który może obejmować systemy dystrybucyjne lub części tych systemów. Dla zachowania neutralności kosztowej w sprawozdaniu finansowym OSP powinny być wyodrębnione informacje o przychodach i kosztach dla każdego z obszarów. Operator gazowy zarządza obecnie trzema obszarami bilansowania (odrębnie dla gazu wysokometanowego, zaazotowanego oraz gazociągu jamalskiego), natomiast operator elektroenergetyczny zarządza jednym obszarem bilansowania.

Taki sposób prowadzenia ewidencji księgowej dotyczącej zarządzania ograniczeniami podyktowany jest ponadto obowiązkiem nałożonym na operatorów systemów przesyłowych energii elektrycznej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 714/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej (art. 17), by przychody wygenerowane w wyniku tych procedur były wykorzystywane w określony sposób, tj. na zagwarantowanie rzeczywistej dostępności przydzielonej zdolności lub na

utrzymywanie lub zwiększenie zdolności połączeń wzajemnych poprzez inwestycje w sieć, szczególnie na nowych połączeniach wzajemnych. Podobna zasada wynika z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 715/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego. Informacje o wykorzystaniu przychodów z zarządzania ograniczeniami na połączeniach transgranicznych są przekazywane każdego roku Prezesowi URE do weryfikacji. Do dnia 31 lipca na podstawie punktu 6.5 załącznika do rozporządzenia nr 714/2009 regulator publikuje sprawozdanie z wykorzystania dochodów wraz z wynikiem weryfikacji prawidłowości ich zagospodarowania.

Art. 1 pkt 10

Ustawa – Prawo energetyczne w art. 54 ust. 4 przewiduje obowiązek pobierania opłat od osób kierujących wnioskami o stwierdzenie kwalifikacji zawodowych. Zgodnie z § 14 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 kwietnia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci (Dz. U. Nr 89, poz. 828, z późn. zm.), wysokość tej opłaty wynosi 10% minimalnego wynagrodzenia za pracę pracowników, tj. 1750 zł w 2015 r.

W resorcie obrony narodowej funkcjonuje 6 Wojskowych Energetycznych Komisji Kwalifikacyjnych (WEKK), powołanych decyzją nr 52/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 5 marca 2013 r. w sprawie powołania Wojskowych Energetycznych Komisji Kwalifikacyjnych (Dz. Urz. MON poz. 61), które w 2013 r. przeegzaminowały prawie 3,6 tys. osób (żołnierzy i pracowników wojska). Mimo że koszty funkcjonowania WEKK (podróże służbowe, szkolenia członków, nadzór nad ich działalnością, obsługa finansowa itp.) w całości pokrywane są z budżetu resortu obrony narodowej, kierownicy (dowódcy, szefowie, dyrektorzy, komendanci) jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, jako osoby kierujące wnioskami o stwierdzenie kwalifikacji (stosownie do przepisów ww. ustawy), zobowiązani są do wnoszenia na pozabudżetowy rachunek pomocniczy jednostki organizacyjnej, przy której powołano komisję, opłaty za każdą egzaminowaną osobę. Środki te (w 2013 r. – prawie 0,6 mln zł) od 2011 r., po wprowadzeniu zmian w ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.), w całości są odprowadzane do budżetu państwa. Nie znajduje więc zastosowania art. 54 ust. 5 ustawy – Prawo energetyczne, w

myśl którego opłaty stanowią przychód jednostek organizacyjnych, przy których powołano komisje kwalifikacyjne. Realizacja obowiązków wynikających z art. 54 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne powoduje (przy obecnym brzmieniu ust. 4) konieczność dublowania kosztów, z jednej strony związanych z funkcjonowaniem WEKK, a z drugiej z opłatami za egzaminy przeprowadzone przez te komisje.

Działalność wojskowych komisji dotyczy tylko osób zajmujących się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci (m.in. zaliczanych do urządzeń techniki wojskowej lub uzbrojenia) eksploatowanych w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych. WEKK nie stanowią „konkurencji” dla komisji funkcjonujących na rynku cywilnym, powoływanych przez Prezesa URE, gdyż wydawane przez nie świadectwa kwalifikacyjne dotyczą urządzeń i instalacji eksploatowanych w resorcie obrony narodowej. Z kolei komisje powołane przez Prezesa URE nie posiadają kompetencji do potwierdzania kwalifikacji w zakresie urządzeń techniki wojskowej lub uzbrojenia, o których mowa w załączniku nr 1 do wyżej przywołanego rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej (Gr. 1 pkt 11 i Gr. 2 pkt 11), wobec czego nie mogą zastąpić komisji wojskowych. Działalność WEKK nie koliduje więc z działaniami komisji powołanych przez Prezesa URE.

Wprowadzenie w proponowanym zakresie zmian do art. 54 ustawy – Prawo energetyczne uzasadnione jest celem wyeliminowania konieczności dublowania kosztów związanych z zapewnieniem w resorcie obrony narodowej obsługi urządzeń, instalacji i sieci energetycznych przez osoby o wymaganych kwalifikacjach.

Art. 1 pkt 11

W art. 1 pkt 9 wprowadzono zmiany w art. 56 ustawy – Prawo energetyczne zawierającym przepisy o karach pieniężnych. Zgodnie z treścią projektowanej regulacji karze pieniężnej podlega ten, kto:

- a) wbrew obowiązkowi, nie podaje informacji wewnętrznej do publicznej wiadomości;
- b) nie przekazuje ACER danych, które jest zobowiązany przekazywać, w tym przekazuje dane niepełne lub nieprawdziwe;
- c) nie przekazuje ACER lub Prezesowi URE informacji, na temat zawieranych transakcji na hurtowym rynku energii, w tym przekazuje dane niepełne lub nieprawdziwe;

- d) bez wymaganego wpisu do rejestru uczestników rynku dokonuje sprzedaży produktów energetycznych na hurtowym rynku energii lub podaje nieprawdziwe dane do rejestru bądź ich nie aktualizuje;
- e) utrudnia przeprowadzanie czynności w postępowaniu kontrolnym lub wyjaśniającym.

Celem wprowadzenia powyższych sankcji jest zabezpieczenie wykonywania obowiązków nałożonych na uczestnika rynku oraz na podmiot kontrolowany. Doprecyzowano również, że przekazanie danych niepełnych lub nieprawdziwych traktowane jest jak nieprzekazanie danych.

W powyższych przypadkach karę pieniężną wymierza Prezes URE w wysokości od 10 000 zł do 1 000 000 zł.

Z uwagi na fakt, że do tej pory nie była uregulowana kwestia terminu płatności kar pieniężnych, naliczania ewentualnych odsetek od tych kar oraz brak było regulacji dotyczących przedawnienia kar pieniężnych, zaproponowano, że w sprawach dotyczących kar pieniężnych stosowane będą odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Art. 1 pkt 12

Zgodnie z art. 18 rozporządzenia REMIT, przyjęte przez państwa członkowskie sankcje muszą być skuteczne, odstraszające i proporcjonalne oraz muszą odzwierciedlać charakter, czas trwania i wagę naruszeń, szkody wyrządzone klientom oraz potencjalne korzyści osiągnięte w wyniku obrotu prowadzonego w oparciu o informacje wewnętrzne i manipulację na rynku. Ponadto, zgodnie z pkt 31 preambuły rozporządzenia REMIT, sankcje za dokonanie naruszeń obowiązków wynikających z tego rozporządzenia mają być zbieżne z sankcjami przyjętymi w ramach wdrażania dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku). Mając na względzie powyższe, w projekcie określono sankcje o charakterze finansowym oraz karnym za dokonywanie naruszeń obowiązków wynikających z rozporządzenia REMIT. Z uwagi na fakt, że projektowane sankcje związane są z dokonywaniem naruszeń lub prób naruszeń na hurtowych rynkach energii, czyli na dużą skalę o i dużym znaczeniu i oddziaływaniu (w tym na transgraniczny obrót produktami energetycznymi), sankcje te muszą mieć charakter odstraszający, a zarazem elastyczny, aby przy jej wymierzeniu oceniać i odzwierciedlać wagę naruszeń, szkodę wyrządzoną

konsumentom oraz potencjalne korzyści osiągnięte w wyniku obrotu prowadzonego w oparciu o informacje wewnętrzne i manipulację na rynku.

W związku z tym, że zgodnie z polskim systemem prawa karnego penalizowane jest zarówno samo dokonanie czynu zabronionego, jak i usiłowanie czyli próba dokonania takiego czynu, nie określano w przepisach karnych projektu oddzielnego typizowania czynu zabronionego w postaci próby manipulacji, ze względu na fakt, iż w zakresie karalności dokonania manipulacji na rynku mieści się również dokonywanie próby manipulacji. Należy zwrócić uwagę, że podjęcie próby manipulacji to nic innego jak usiłowanie manipulacji. Usiłowanie zaś stanowi jedną z form stadialnych przestępstwa uregulowaną w art. 13 i n. Kodeksu karnego.

Zgodnie z katalogiem kar określonych w art. 32 Kodeksu karnego, zdecydowano, że typami kar, które będą miały zastosowanie do przedmiotowych naruszeń, będą kary: grzywny określonej w stawkach dziennych, ograniczenia wolności oraz pozbawienia wolności. Taki dobór instrumentów penalizujących pozwoli na elastyczne karanie poszczególnych przestępstw, umożliwiając tym samym spełnienie funkcji zarówno prewencyjnej, jak i represyjnej.

W związku z powyższym, w projektowanej ustawie przyjęto następujące sankcje za poszczególne naruszenia:

- a) kto dokonuje manipulacji na hurtowym rynku energii, podlega grzywnie do 2500 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5;
- b) kto wchodzi w porozumienie z inną osobą mające na celu manipulację, podlega grzywnie do 1000 stawek dziennych;
- c) kto wbrew zakazowi wykorzystuje informację wewnętrzną poprzez nabywanie lub zbywanie lub próbę nabycia lub zbycia, na rachunek własny lub na rachunek osoby trzeciej, bezpośrednio lub pośrednio, produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, których informacja ta dotyczy, podlega grzywnie do 2500 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5; jeżeli powyższego czynu dopuszcza się osoba będąca członkiem organów administrujących, zarządczych lub nadzorczych przedsiębiorstwa albo osoba posiadająca dostęp do informacji z tytułu zatrudnienia, wykonywania swojego zawodu lub obowiązków, podlega ona grzywnie do

2500 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8;

- d) kto wbrew zakazowi ujawnia informację wewnętrzną jakiegokolwiek innej osobie, podlega grzywnie do 1000 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3;
- e) kto wbrew zakazowi zaleca innej osobie, w oparciu o informację wewnętrzną, nabycie lub zbycie produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, do których odnosi się ta informacja, lub nakłania inną osobę, w oparciu o informację wewnętrzną, do nabycia lub zbycia takich produktów, podlega grzywnie do 1000 stawek dziennych, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3;
- f) kto w sposób nieuprawniony ujawnia tajemnicę służbową, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2;
- g) kto, zawodowo zajmując się pośrednictwem w zawieraniu transakcji, wbrew obowiązku, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia 1227/2011, nie przekazuje Prezesowi URE informacji o każdym uzasadnionym podejrzeniu manipulacji lub próbie manipulacji na hurtowym rynku energii lub informacji o każdym uzasadnionym podejrzeniu niewłaściwego wykorzystywania informacji wewnętrznej, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 3.

Należy mieć na względzie, że powyższy system sankcji karnych za nieprzestrzeganie przepisów rozporządzenia REMIT należy odczytywać sposób uwzględniający system prawa karnego obowiązujący w Polsce, w szczególności przepisy Kodeksu karnego oraz Kodeksu postępowania karnego.

Analizując projektowane przepisy karne, należy również zwrócić uwagę na możliwość orzeczenia kar grzywny w wysokości nawet kilku milionów złotych. Zgodnie z art. 33 § 3 Kodeksu karnego stawka dzienna nie może być niższa od 10 zł, ani też przekraczać 2000 zł. Oznacza to, że przy orzeczeniu przez sąd kary grzywny w wymiarze maksymalnym (2500 stawek dziennych) kara ta będzie wynosić 5 mln zł. Co więcej, należy zauważyć, że nie musi być to jedyna kara wymierzona przez sąd. Zgodnie z art. 33 § 2 Kodeksu karnego sąd może wymierzyć grzywnę także obok kary pozbawienia wolności, jeżeli sprawca dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub gdy korzyść majątkową osiągnął. Mając na względzie charakter

przestępstw możliwych do popełnienia na rynku energii, takich jak dokonywanie manipulacji czy niewłaściwe wykorzystanie informacji wewnętrznej (w dużej mierze związanych z osiąganiem korzyści finansowych), należy stwierdzić, że orzekanie zarówno kary pozbawienia wolności, jak i występującej obok niej dodatkowo kary grzywny w przypadku spełnienia powyższych przesłanek, może występować z dużą częstotliwością.

Art. 2

Art. 2 projektu ustawy dokonuje nowelizacji ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. Mając na względzie istotną asymetrię regulacyjną w obszarze funkcjonowania rynku regulowanego oraz rynku towarów giełdowych, w szczególności w obszarze przeciwdziałania manipulacji oraz wykorzystania informacji wewnętrznych, a także biorąc pod uwagę wprowadzanie w prawodawstwie unijnym przepisów mających na celu zniwelowanie ww. asymetrii, zasadne jest uzupełnienie przepisów ustawy o giełdach towarowych o regulacje mające na celu zwiększenie bezpieczeństwa obrotu produktami energetycznymi oraz uwzględniające istotną rolę Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w realizacji rozporządzenia REMIT. Przepisy ustawy o giełdach towarowych należy uzupełnić o regulacje, które wprowadzą wymogi dotyczące przeciwdziałania manipulacjom oraz wykorzystaniu informacji wewnętrznej w podmiotach dokonujących obrotu towarami giełdowymi oraz spółki prowadzącej giełdę towarową, analogicznie jak ma to miejsce w przypadku podmiotów aktywnych na rynku regulowanym, z uwzględnieniem specyfiki rynku towarów giełdowych i rynku energii.

W związku z powyższym zaproponowano uporządkowanie terminologiczne oraz określenie pojęć używanych poprzez dodanie do słowniczka ustawy definicji legalnych pojęć „informacja wewnętrzna”, „manipulacja na rynku” oraz „próba manipulacji na rynku”. Definicje legalne powyższych pojęć odsyłają do bardzo szerokich i precyzyjnych definicji określonych w rozporządzeniu REMIT. Ponadto proponuje się wprowadzenie do ustawy o giełdach towarowych obowiązku nadzoru przez spółkę prowadzącą giełdę towarową nad przestrzeganiem zasad prawidłowego obrotu oraz wykrywanie i monitorowanie przypadków uzasadniających podejrzenie wystąpienia manipulacji lub próby manipulacji oraz niewłaściwego wykorzystania informacji wewnętrznej, czyli naruszeń obowiązków wynikających wprost z rozporządzenia REMIT. W przypadku gdy spółka prowadząca giełdę towarową stwierdzi, że doszło do

powyższych naruszeń lub gdy istnieje uzasadnione podejrzenie naruszenia, niezwłocznie, nie później niż w ciągu 24 godzin, zgłasza ten fakt do Prezesa URE jako organu właściwego do monitorowania hurtowego rynku energii i zapewnienia egzekwowania przepisów rozporządzenia REMIT.

W projektowanym przepisie doprecyzowano również, co należy rozumieć pod pojęciem niezgodnego z prawem wykorzystywania informacji wewnętrznej poprzez bezpośrednie odesłanie do rozporządzenia – są to działania wbrew zakazom określonym w art. 3 ust. 1 rozporządzenia REMIT.

Podobnie podmioty nadzorowane, czyli firmy inwestycyjne, agenci firm inwestycyjnych, towarowe domy maklerskie, zagraniczne osoby prawne prowadzące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi, przedsiębiorstwa energetyczne prowadzące na podstawie zezwolenia Komisji rachunki lub rejestry towarów giełdowych, są zobowiązane do niezwłocznego przekazania Prezesowi URE informacji o każdym uzasadnionym podejrzeniu manipulacji. W projekcie ustawy określono również zakres danych, jakie powinny znaleźć się w powyższym zgłoszeniu. Są to dane ułatwiające identyfikację naruszenia, czyli wskazanie, jakiego towaru informacja dotyczy, rodzaju transakcji, daty i miejsca transakcji, ceny i wolumenu, rodzaju i opisu zlecenia, powody uzasadniające podejrzenie naruszenia, informacje pozwalające na identyfikację osób mających związek z zawieraną transakcją, określenie związku podmiotu nadzorowanego z podejrzaną transakcją, inne informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla weryfikacji podejrzenia, datę i miejsce sporządzenia informacji oraz podpis osoby przekazującej informację. W przypadku gdy podmiot zgłaszający podejrzenie naruszenia nie posiada wszystkich informacji, przekazuje te, które są mu znane, co najmniej ze wskazaniem powodu powzięcia podejrzenia manipulacji. Pozostałe informacje, w których posiadanie podmiot nadzorowany wszedł później, podmiot ten przekazuje niezwłocznie po ich uzyskaniu. Nie wymaga się szczególnej formy przekazywania informacji – mogą być sporządzane i przekazywane przez podmiot nadzorowany zarówno na piśmie, jak i w inny sposób, w szczególności w formie elektronicznej lub przy użyciu środków porozumiewania się na odległość, z zachowaniem poufności tych informacji. W celu umożliwienia realnego przeciwdziałania i identyfikacji przypadków niezgodnego z prawem wykorzystywania informacji wewnętrznej, manipulacji lub próby manipulacji, uzasadnione jest

wprowadzenie przepisu, analogicznego jak dla spółki prowadzącej giełdę towarową, który zapewni wprowadzenie oraz stosowanie mechanizmów oraz procedur mających na celu przeciwdziałanie oraz identyfikację przypadków niezgodnego z prawem wykorzystania informacji wewnętrznej, manipulacji lub próby manipulacji.

Art. 3

Zmiana przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej wynika z potrzeby zapewnienia maksymalnej skuteczności kontroli dokonywanej przez Prezesa URE w zakresie obowiązków związanych ze stosowaniem rozporządzenia REMIT. W tym celu proponuje się wyłączenie z procedury kontroli prowadzonej przez Prezesa URE:

- 1) zawiadamiania o zamiarze przeprowadzenia kontroli;
- 2) zakazu prowadzenia więcej niż jednej kontroli działalności przedsiębiorcy, tzw. zakazu dublowania się kontroli;
- 3) ograniczeń czasu trwania kontroli.

Zmiany ww. ustawy opracowano na wzór rozwiązań przyjętych w postępowaniach prowadzonych na gruncie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Art. 4

Art. 4 dokonuje nowelizacji ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym. W związku z koniecznością rozszerzenia zakresu przedmiotowego nadzoru nad rynkiem kapitałowym odnoszącym się do produktów energetycznych sprzedawanych w obrocie hurtowym, które są instrumentami finansowymi i do których stosuje się art. 9 dyrektywy 2003/6/WE, konieczna była nowelizacja art. 1 ustawy określającej organizację, zakres i cel sprawowania nadzoru nad rynkiem finansowym.

Z uwagi na konieczność zapewnienia podstaw prawnych do współpracy krajowych organów regulacyjnych właściwych w obszarach związanych z nadzorem nad rynkiem finansowym, prawem konkurencji czy rynkiem energii oraz z ACER, nałożono na Komisję Nadzoru Finansowego odpowiedni obowiązek współpracy. Zgodnie z projektowaną regulacją, KNF współpracuje z ACER, z organem właściwym do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią oraz organem właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów w zakresie niezbędnym do wykonywania obowiązków wynikających z rozporządzenia REMIT.

Art. 5

Art. 5 dokonuje nowelizacji ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów. Analogicznie do poprzedniego artykułu projektowana regulacja ma na celu stworzenie podstaw prawnych do współpracy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z innymi krajowymi organami regulacyjnymi oraz ACER. W związku z powyższym rozszerzono katalog zadań Prezesa UOKiK. Zgodnie z projektowaną regulacją, do zadań Prezesa UOKiK należy współpraca z ACER, z organem właściwym do spraw regulacji gospodarki paliwami i energią oraz organem właściwym w sprawach nadzoru nad rynkiem finansowym w zakresie niezbędnym do wykonywania obowiązków wynikających z rozporządzenia REMIT.

Art. 6

Art. 6 jest przepisem przejściowym dla kwestii uregulowanych w projektowanym art. 44 ustawy – Prawo energetyczne. Ze względu na fakt, że nowelizowany art. 44 dokonuje modyfikacji zasad sporządzenia sprawozdań finansowych przez przedsiębiorstwa energetyczne w trakcie trwania roku obrachunkowego, konieczne jest uregulowanie kwestii przejściowej. Jako zasadę przyjęto, że przepisy art. 44 w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą będą miały zastosowanie po raz pierwszy do sprawozdań finansowych sporządzonych za rok obrotowy rozpoczynający się od dnia 1 stycznia 2016 r. Jednakże z uwagi na fakt, że zmiany w art. 44 stanowią zmianę w zasadach sporządzania sprawozdań finansowych na korzyść przedsiębiorstw energetycznych, przyjęto w art. 6 ust. 2, że przedsiębiorstwo energetyczne może zastosować przepisy art. 44 w brzmieniu nadanym projektowaną ustawą również do sprawozdań finansowych sporządzonych za rok obrotowy kończący się po dniu wejścia w życie projektowanej ustawy.

Art. 7

Przewiduje się, że przedmiotowa regulacja wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. W związku z faktem, że rozporządzenie REMIT weszło w życie 28 grudnia 2011 r. i jest bezpośrednio stosowane, podmioty, na które oddziaływać będzie przedmiotowa regulacja, nie są zaskakiwane nowymi obowiązkami. Przedmiotowy projekt ma na celu zapewnienie stosowania rozporządzenia wspólnotowego, które już obowiązuje. Biorąc pod uwagę fakt, iż termin dostosowania przepisów prawa krajowego mających na celu zapewnienie stosowania rozporządzenia REMIT upłynął 29 czerwca 2013 r. oraz mając na uwadze zgodę Zespołu ds. Programowania Prac Rady

Ministrów na procedowanie przedmiotowego projektu bez uprzednio przyjętych założeń do projektu ustawy w celu jak najszybszego procedowania, należy uznać za uzasadnione wejście w życie ustawy w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia. Termin ten jest również standardowym okresem *vacatio legis*, wynikającym z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172, z późn. zm.). Z uwagi na fakt, że treść projektu nie zawiera przepisów określających warunki wykonywania działalności gospodarczej, należy zaznaczyć, że nie będą tu miały zastosowania terminy wejścia w życie określone w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednoczenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

5. Oświadczenie co do zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Przedmiotowy projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej i służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii.

Projekt ustawy nie podlega konsultacjom z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

6. Ocena, czy projekt aktu podlega notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych

Przedmiotowy projekt nie podlega notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Gospodarki</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tomasz Tomczykiewicz</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Arkadiusz Szymański, tel. (22) 693 59 69, Arkadiusz.Szymanski@mg.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 28 kwietnia 2015 r. Wersja 2.5</p> <p>Źródło Prawo UE Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz. Urz. UE L 326 z 08.12.2011, str. 1)</p> <p>Nr w wykazie prac UC 130</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Istotą projektu jest zapewnienie stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (tzw. rozporządzenie REMIT). Rozporządzenie nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia egzekwowania obowiązków przewidzianych przedmiotowym rozporządzeniem oraz określenie proporcjonalnych, skutecznych i odstraszających sankcji za naruszenia przepisów tego rozporządzenia w celu skutecznego monitorowania hurtowego rynku energii oraz wykrywania manipulacji i innych nadużyć na tym rynku. Dodatkowym celem jest redukcja obowiązków sprawozdawczych niektórych przedsiębiorstw energetycznych poprzez wyłączenie ich z obowiązku sporządzania sprawozdań finansowych o rozszerzonym zakresie (odrębna rachunkowość dla poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności) oraz wyeliminowanie obligatoryjnego pobierania opłat za sprawdzenie kwalifikacji od osób kierujących wnioski do komisji powołanych przez Ministra Obrony Narodowej. Zakres projektu wyznaczony jest przez treść rozporządzenia REMIT, który w swoich przepisach nakłada na państwa członkowskie obowiązek dostosowania przepisów krajowych oraz określenie sankcji za nieprzestrzeganie obowiązków wynikających z rozporządzenia REMIT w sposób umożliwiający pełne i efektywne stosowanie przedmiotowego rozporządzenia.

Materialnoprawnym źródłem przedmiotowej inicjatywy legislacyjnej są przepisy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii, które zawiera obowiązki nałożone na państwa członkowskie, związane z zapewnieniem funkcjonowania rozporządzenia, co jest również bezpośrednią przyczyną podjętej inicjatywy legislacyjnej

Pod względem charakteru jest to kwestia ściśle prawnolegisacyjna, związana z dostosowaniem prawodawstwa krajowego w celu zapewnienia wykonania obowiązków nałożonych przez prawo wspólnotowe. W tym przypadku – określenie sankcji za niewykonywanie obowiązków wynikających z rozporządzenia REMIT oraz rozszerzenie zadań i uprawnień organów regulacyjnych w celu skutecznego i efektywnego wykonywania obowiązków wynikających bezpośrednio z rozporządzenia REMIT.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (REMIT) ma na celu skuteczne wykrywanie nadużyć na rynku, polegających na niewłaściwym wykorzystaniu informacji wewnętrznych, dokonywaniu manipulacji lub prób manipulacji w obrocie produktami energetycznymi oraz zapobieganie tym nadużyciom. Na państwa członkowskie REMIT nakłada obowiązek dostosowania regulacji krajowych koniecznego do zapewnienia wykonania obowiązków wynikających z tego rozporządzenia.

W konsekwencji w projekcie przedmiotowej ustawy:

- 1) rozszerzono zadania i uprawnienia Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o:
 - a) monitorowanie hurtowego rynku energii,
 - b) współpracę z Agencją ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER), organami regulacyjnymi państw członkowskich Unii Europejskiej, Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów i Komisją Nadzoru Finansowego, w zakresie niezbędnym do wykonywania obowiązków wynikających z rozporządzenia,
 - c) przekazywanie do ACER informacji o podejrzeniach manipulacji na rynku,
 - d) prowadzenie rejestru uczestników hurtowego rynku energii,
 - e) prowadzenie kontroli oraz postępowań wyjaśniających w sprawie manipulacji lub prób manipulacji oraz w sprawie niewłaściwego wykorzystywania informacji wewnętrznej na rynku energii,
 - f) możliwość nałożenia kar pieniężnych;
- 2) określono podstawę prawną do współpracy organów krajowych (URE, UOKiK, KNF) ze sobą oraz z ACER w ramach wykonywania obowiązków nałożonych przez REMIT;
- 3) określono sankcje za dokonywanie naruszeń obowiązków przewidzianych w przepisach rozporządzenia – sankcje

administracyjne oraz sankcje karne.

Proponowane rozwiązanie, czyli zmiana prawa krajowego poprzez dostosowanie jego przepisów do wymagań prawa wspólnotowego, jest narzędziem interwencji, które nie jest możliwe do zastąpienie innym (np. zmianą wykładni przepisów, zmianą praktyki stosowania). Istotą jest wykreowanie regulacji krajowych, które są niezbędne do tego, żeby przepisy rozporządzenia REMIT (które wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane) mogły być egzekwowane na gruncie państwa członkowskiego. Dostosowanie prawa krajowego do prawa Unii Europejskiej (UE) odbywa się w drodze zmian/uzupełnień/uchyleń przepisów prawa krajowego w zależności od potrzeby. W tym przypadku zaistniała potrzeba określenia skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji za nieprzestrzeganie obowiązków wynikających z rozporządzenia REMIT.

Kwestia określenia sankcji za nieprzestrzeganie przepisów prawa wspólnotowego oraz wyposażenie organów regulacyjnych w nowe kompetencje oraz nałożenie na te organy nowych zadań nie może zostać wprowadzona do prawa krajowego na innej drodze niż poprzez ustawę. Wynika to zarówno z Konstytucji, zgodnie z której art. 45 ust. 1 odpowiedzialności karnej podlega ten tylko, kto dopuścił się czynu zabronionego pod groźbą kary przez ustawę obowiązującą w czasie jego popełnienia. Jest to tzw. zasada wyłączności materii ustawowej w kwestiach określania kar. Natomiast określenie obowiązków i zadań organów administracji w ustawie wynika z zasady legalizmu określonej w art. 7 Konstytucji, zgodnie z którą organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa.

zapewnienie stosowania rozporządzenia REMIT.

Efektom proponowanej regulacji ma być skuteczne zapewnienie stosowania rozporządzenia REMIT i zapewnienie skutecznego egzekwowania przewidzianych w nim obowiązków, a tym samym pośrednio zwalczanie nadużyć na hurtowym rynku energii.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Rozporządzenie REMIT dotyczy kwestii integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii, która nie była do tej pory uregulowana zarówno na szczeblu wspólnotowym, jak i krajowym. Rozporządzenie REMIT wiąże w całości wszystkie kraje członkowskie UE i jest w nich bezpośrednio stosowane, stąd konieczne jest również jednolite zapewnienie wykonania tego rozporządzenia we wszystkich państwach członkowskich. REMIT kładzie również nacisk na jednolite określenie sankcji za nieprzestrzeganie obowiązków w niego wynikających we wszystkich krajach UE. W państwach członkowskich trwa wdrażanie przedmiotowego rozporządzenia, z uwagi na fakt, że w dalszym ciągu trwa procedura komitologii w Komisji Europejskiej, której celem jest przyjęcie aktów wykonawczych do rozporządzenia REMIT. Całość wdrożenia przewidziana jest na III kwartał 2014 r.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Uczestnicy hurtowego rynku energii	(liczba podmiotów – 2240*)	Baza koncesji URE	Konieczność zgłaszania danych na temat zawieranych transakcji i składanych zleceń, przekazywanie informacji wewnętrznych do wiadomości publicznej, obowiązek rejestracji i aktualizacji danych
Prezes Urzędu Regulacji Energetyki	1	Treść rozporządzenia 1227/2011, treść projektu ustawy	Utworzenie, prowadzenie i aktualizacja krajowego rejestru uczestników rynku, konieczność monitorowania hurtowego rynku energii, wykrywania nadużyć, wymierzania kar, współpraca z innymi krajowymi organami, Agencją ACER oraz organami regulacyjnymi innych państw w ramach postępowań dotyczących naruszeń o charakterze transgranicznym
Komisja Nadzoru Finansowego	1	Treść rozporządzenia 1227/2011, treść projektu ustawy	Konieczność wykrywania nadużyć oraz informowania właściwych organów, współpraca z innymi krajowymi organami oraz Agencją ACER

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów	1	Treść rozporządzenia 1227/2011, treść projektu ustawy	Konieczność wykrywania nadużyć oraz informowania właściwych organów, współpraca z innymi krajowymi organami oraz Agencją ACER
Spółki prowadzące giełdę	1	Treść rozporządzenia 1220/2011	Konieczność wykrywania nadużyć oraz informowania właściwych organów, możliwość działania w imieniu uczestników rynku i zgłaszania danych transakcyjnych oraz danych o zleceniach do bazy ACER
Przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą <u>inną</u> niż przesyłanie lub dystrybucja energii elektrycznej, przesyłanie, dystrybucja lub magazynowanie paliw gazowych i skraplanie gazu ziemnego lub regazyfikacja skroplonego gazu ziemnego	Ok. 500	Dyrektywa 2009/72 (art. 31), treść projektu ustawy	Redukcja obowiązku sporządzania odrębnego bilansu i rachunku zysków i strat dla poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej
Resort obrony narodowej	3160 osób**	Sprawozdanie przewodniczących WEKK z działalności komisji, zawierające m. in. ilość osób egzaminowanych i zestawienie pobranych opłat, sporządzane na podstawie pkt 15 ppkt 2 decyzji nr 52/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 5 marca 2013 r. w sprawie powołania Wojskowych Energetycznych Komisji Kwalifikacyjnych.	Wyeliminowanie konieczności wnoszenia opłat za sprawdzenie kwalifikacji, o których mowa w art. 54 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne

*Należy przyjąć wariant, wg którego rejestracji podlegałyby przedsiębiorstwa posiadające koncesje na:

- wytwarzanie energii elektrycznej,
- obrót energią elektryczną,
- wytwarzanie paliw gazowych,
- obrót paliwami gazowymi,
- obrót paliwami gazowymi z zagranicą,
- dystrybucję energii elektrycznej,
- dystrybucję paliw gazowych,
- magazynowanie paliw gazowych,
- przesyłanie energii elektrycznej,
- przesyłanie paliw gazowych.

Zgodnie z bazą koncesji prowadzoną przez Prezesa URE takich przedsiębiorstw na dzień 30 kwietnia 2014 r. było 2240.

** Źródło: Pismo MON z dnia 1 kwietnia 2015 r. Nr 1612/PI

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt w fazie koncepcyjnej był konsultowany w trybie roboczym z Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki oraz Komisją Nadzoru Finansowego.

Projekt został poddany konsultacjom wewnątrzresortowym w dn. 29 maja – 9 czerwca 2014 r. Zgłoszone nieliczne uwagi zostały uwzględnione w treści projektu.

Projekt ustawy został poddany konsultacjom międzyresortowym oraz społecznym w dn. 17 – 31 lipca 2014 r. ze wszystkimi resortami oraz w szczególności z podmiotami, na które oddziałuje przedmiotowa regulacja. W trakcie konsultacji zgłoszono uwagi, których uwzględniona część znalazła wyraz w modyfikacji projektu.

W dniu 11 września 2014 r. odbyła się konferencja międzyresortowa, na której omówiono wszystkie zgłoszone uwagi do projektu oraz na roboczo uzgodniono treść projektów przepisów mających na celu usunięcie rozbieżności.

W odniesieniu do uwag zgłoszonych w trakcie konsultacji społecznych znaczną część uwzględniono, co znalazło odzwierciedlenie w modyfikacji projektu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2014 r. w mln zł)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0,53088	0,53088	0,53088	0,53088	0,53088	0,53088	0,53088	0,53088	0,53088	0,53088	0,53088	5,83968
budżet państwa	0,53088	0,53088	0,53088	0,53088	0,53088	0,53088	0,53088	0,53088	0,53088	0,53088	0,53088	5,83968
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	0,09956	0,09956	0,09956	0,09956	0,09956	0,09956	0,09956	0,09956	0,09956	0,09956	0,09956	1,09516
budżet państwa	0,09956	0,09956	0,09956	0,09956	0,09956	0,09956	0,09956	0,09956	0,09956	0,09956	0,09956	1,09516
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	0,43132	0,43132	0,43132	0,43132	0,43132	0,43132	0,43132	0,43132	0,43132	0,43132	0,43132	4,74452
budżet państwa	0,43132	0,43132	0,43132	0,43132	0,43132	0,43132	0,43132	0,43132	0,43132	0,43132	0,43132	4,74452
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania	<p>Zgodnie z ustaleniami Zespołu ds. Programowania Prac Rządu Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dn. 11 czerwca 2014 r. nie przewiduje się zwiększenia zatrudnienia w podmiotach monitorujących hurtowy rynek energii (ustalenia Zespołu z dn. 11 czerwca 2014 r., pkt 2 lit. d, sygn. SJJ-0313-1(62)/14), a w konsekwencji nie przewiduje się sfinansowania zwiększenia kosztów funkcjonowania organów administracji w zakresie dotyczącym rozporządzenia REMIT.</p> <p>Natomiast w odniesieniu do komisji kwalifikacyjnych MON:</p> <p>Źródłem finansowania egzaminów przeprowadzonych przez WEKK w 2014 r. (3160 żołnierzy i pracowników wojska) był budżet resortu obrony narodowej.</p> <p>Dochody ogółem w kwocie 0,53088 mln zł stanowią iloczyn opłaty egzaminacyjnej określonej w § 14 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 28 kwietnia 2003 r. w sprawie szczegółowych zasad stwierdzania posiadania kwalifikacji przez osoby zajmujące się eksploatacją urządzeń, instalacji i sieci (168,00 zł) i liczby osób egzaminowanych (3160).</p> <p>Wydatki ogółem w kwocie 0,09956 mln zł stanowią sumę wydatków:</p> <ul style="list-style-type: none"> – 0,0632 mln zł – 3160 osób x 20,00 zł, gdzie 20,00 zł to opłata dla członków komisji za przeprowadzone egzaminy, zgodnie z § 39 zarządzenia nr 3/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 11 stycznia 2011 r. w sprawie gospodarki energetycznej w resorcie obrony narodowej (Dz. Urz. MON Nr 1, poz. 3, z późn. zm.), – 0,03636 mln zł – koszty podróży służbowych członków WEKK.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Projekt ustawy nie nakłada nowych obowiązków na uczestników hurtowego rynku energii. Natomiast ewentualne koszty związane ze stosowaniem bezpośrednio obowiązującego rozporządzenia REMIT nie są bezpośrednio związane z przedmiotowym projektem ustawy. Natomiast kosztem dla uczestników hurtowego rynku energii wynikającym bezpośrednio z projektowanej ustawy mogą być ewentualne kary finansowe nakładane za naruszenie obowiązków wynikających z rozporządzenia REMIT oraz zwiększenie kosztów postępowania sądowego.</p> <p>Korzyści dla budżetu państwa to ewentualne wpływy z tytułu nakładanych kar pieniężnych – niemierzalne i niemożliwe do oszacowania.</p> <p>Ponadto, do kosztów wejścia w życie ustawy należy zaliczyć koszt związany ze zwiększeniem wpływu spraw do Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie (SOKiK), do którego kierowane będą odwołania i zażalenia na postanowienia Prezesa URE. W celu utrzymania sprawności postępowań w tym zakresie, konieczne będzie zwiększenie obsady tego sądu o jeden etat sędziowski i jeden urzędniczy.</p>

Pomimo, iż zgodnie z ustaleniami ww. Zespołu KPRM nie przewiduje się zwiększenia finansowania funkcjonowania po stronie organów administracji związanego z nowymi obowiązkami nakładanymi przez projekt, które wiązałyby się ze zwiększeniem zatrudnienia, poniżej przedstawiono realne koszty po stronie organów administracji i sądownictwa, które będą konsekwencją nowych obowiązków nakładanych przez projekt:

Urząd Regulacji Energetyki: 17,2 mln zł w okresie 10 lat.

Do obliczenia kwoty zwiększenia kosztów funkcjonowania URE przyjęto następujące założenia:

- URE w ramach monitorowania rynku hurtowego korzysta wyłącznie z bazy danych ACER,
 - Rejestr uczestników rynku prowadzony jest wyłącznie w oparciu o oprogramowanie informatyczne udostępniane nieodpłatnie przez ACER, rejestr zgodnie z wymogami ACER obejmuje szczegółowe informacje o każdym podmiocie i musi być na bieżąco aktualizowany, rejestrem objęte ma być około 2000 podmiotów,
 - Prezes URE prowadzi postępowania wyjaśniające i kontrolne tylko w odniesieniu do spraw, które nie leżą w kompetencjach UOKiK i KNF, pozostałe sprawy są przekazywane do załatwienia przez inne organy,
 - Biorąc pod uwagę liczbę uczestników rynku, liczbę realizowanych transakcji oraz zakładając, że 0,3% tych transakcji może wzbudzać potrzebę podjęcia działań administracji, szacuje się, że liczba postępowań w ciągu roku może wynieść ok. 40, co powoduje potrzebę zatrudnienia pracowników do prowadzenia postępowań wyjaśniających, kontrolnych oraz nakładania kar, ich egzekwowania i obsługi procesowej odwołań,
 - Projekt ustawy wymaga prowadzenia współpracy pomiędzy organami administracji, współpracy z ACER oraz organami regulacyjnymi innych krajów.
- W chwili obecnej dokładna liczba transakcji, które mogą wzbudzać potrzebę podjęcia działań administracji, nie jest jednoznacznie możliwa do określenia. Liczba ta została oszacowana ekspercko. Zgodnie z przekazanymi przez ACER informacjami zgłoszenia o potencjalnych naruszeniach rozporządzenia REMIT mogą być dokonywane m.in. przez:
- przedsiębiorstwa energetyczne,
 - osoby zawodowo organizujące transakcje, których przedmiotem są produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym,
 - przedstawiciele mediów,
 - organy zobowiązane do monitorowania hurtowych rynków energii.

ACER wdraża narzędzie informatyczne typu *market surveillance software* – NASDAQ SMARTS, które umożliwi bieżącą i historyczną analizę danych o transakcjach i zleceniach na hurtowym rynku energii elektrycznej i gazu, identyfikowanie odchyleń od standardowych przebiegów notowań i poziomów cenowych oraz przekazywanie do krajowych organów regulacyjnych zgłoszeń o wszelkich podejrzanym nieprawidłowościach. Liczba przekazywanych zgłoszeń zależna jest od bieżącej sytuacji rynkowej oraz przyjętych przez ACER poziomów granicznych przekroczenie, których stanowi sygnał o potencjalnych nieprawidłowościach.

Należy zwrócić uwagę, że REMIT również przewiduje, w przypadku gdy ACER uzna, że ewentualne naruszenia mają lub miały charakter i skutki transgraniczne, ustanowienie grupy dochodzeniowej składającej się z przedstawicieli zainteresowanych krajowych organów regulacyjnych.

W celu oszacowania potencjalnej liczby postępowań w ciągu roku przyjęto następujące założenia:

1. 450 000 000 MWh – szacunkowa wielkość rocznego obrotu na hurtowym rynku energią elektryczną (giełda i rynek OTC) odpowiadająca trzykrotnej wartości rocznej produkcji energii elektrycznej w kraju (wielokrotny obrót jest charakterystyczny dla dojrzałych i konkurencyjnych rynków).
2. 34 014 MWh – średnia arytmetyczna wielkość jednego kontraktu na dostawę energii elektrycznej.
3. 13 229 – średnia liczba transakcji realizowanych w danym roku na rynku TGE i OTC (URE nie prowadzi dokładnej statystyki, liczba jest szacunkowa i stanowi pewne uproszczenie, w praktyce więcej jest transakcji o małym wolumenie oraz mniej o znacznie większym wolumenie).
4. 40 – transakcji liczba potencjalnych postępowań przy eksperckim założeniu, że 3/1000 będą nosić znamiona naruszeń REMIT.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że współczynnik 0,003 został przyjęty arbitralnie i w praktyce jego wartość może odbiegać od założeń. Należy również zaznaczyć, że wyliczenia uwzględniają średnią roczną liczbę transakcji na hurtowym rynku energii elektrycznej, a nie uwzględniają liczby zleceń na tym rynku, które również mogą być uznane za wymagające wyjaśnienia. Ponadto wyliczenia nie uwzględniają transakcji i zleceń na hurtowym rynku gazu, których liczba obecnie jest niewielka, ale może gwałtownie wzrosnąć w najbliższym okresie.

Wyliczenia nie uwzględniają również potencjalnych naruszeń w zakresie niewłaściwego przekazywania informacji wewnętrznych do wiadomości publicznej.

Łączne zapotrzebowanie kadrowe związane z realizacją nowych zadań przez URE związanych z rozporządzeniem 1227/2011 (REMIT) – **14 etatów**.

Przy zakładanym wzroście zatrudnienia (14 etatów) konieczne będzie zbudowanie struktury adekwatnej do realizowanych zadań. Prawdopodobne wydaje się stworzenie struktury wydziałowej. Zatrudnienie w takim przypadku obejmie pracowników różnego szczebla (naczelnicy, pracownicy).

Struktura stanowisk:

- 1) 1 stanowisko eksperckie + zarządzanie personelem (naczelnicy wydziałów),
- 2) 11 stanowisk eksperckich i specjalistycznych do realizacji zadań merytorycznych,
- 4) 2 stanowiska asystenckie do realizacji zadań merytorycznych.

Szczegółowe umiejscowienie zasobów ludzkich w procesach realizacji zadań wynikających z REMIT:

1. Stworzenie krajowego rejestru uczestników hurtowego rynku energii i gazu zgodnie z art. 9 ust. 2 REMIT

Niezbędne etaty – 5, w tym:

- 3 – specjaliści (po stworzeniu krajowego rejestru 2 etaty zostaną przeniesione do obszaru prowadzenia postępowań wyjaśniających i odwoławczych)
- 2 – inspektorzy.

Realizowane zadania: stworzenie punktu informacyjnego związanego z rejestracją uczestników hurtowego rynku energii i gazu, przygotowanie i przeprowadzenie kampanii informacyjnej, zapewnienie instrukcji użytkownika (tłumaczenie na język polski instrukcji do aplikacji ACER), weryfikacja rejestracji nowych użytkowników (około 2000 podmiotów), aktualizacja danych w rejestrze, zapewnienie bezpieczeństwa danych, zapewnienie funkcjonowania narzędzia informatycznego do rejestracji uczestników rynku.

2. Współpraca z innymi organami, na szczeblu regionalnym oraz z ACER w ramach monitorowania hurtowych rynków energii elektrycznej i gazu zgodnie z art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 1, art. 10 ust. 1, art. 11, art. 13 ust. 1, art. 16 REMIT

Niezbędne etaty – 2, w tym:

- 2 – specjaliści

Realizowane zadania: gromadzenie informacji o naruszeniach zgłaszanych przez ACER oraz uczestników rynku, dokonanie wstępnej oceny sprawy, rekomendacja co do zamknięcia sprawy lub wszczęcia postępowania wyjaśniającego lub przekazania sprawy do UOKiK lub KNF, zapewnienie poufności, integralności i ochrona informacji otrzymanych w związku z realizacją przepisów REMIT, nakładanie sankcji administracyjnej za nieprzekazanie wymaganych informacji do ACER i URE, współpraca międzynarodowa w ramach prowadzonych przez regulatorów innych państw postępowań o charakterze transgranicznym oraz wymiany informacji i doświadczeń.

3. Prowadzenie postępowań wyjaśniających i odwoławczych również we współpracy z innymi organami oraz na szczeblu regionalnym zgodnie z art. 13, art. 16 REMIT

Niezbędne etaty – 5 (w późniejszym etapie 7), w tym:

- 2 – główni specjaliści

3 – specjaliści (po stworzeniu krajowego rejestru 2 dodatkowe etaty zostaną pozyskane do obszaru prowadzenia postępowań wyjaśniających i odwoławczych, tworząc zespół 7-osobowy)

Realizowane zadania: wszczęcie postępowania, gromadzenie dodatkowych informacji o naruszeniach zgłaszanych przez ACER oraz uczestników rynku, współpraca z TGE S.A., PSE S.A., KNF, UOKiK, ACER bądź innymi regionalnymi regulatorami w przypadku naruszenia o charakterze transgranicznym, analiza zgromadzonego materiału, żądanie informacji od uczestników rynku i innych podmiotów, prowadzenie przesłuchań, żądanie dostępu do dokumentów, przeprowadzanie kontroli na miejscu, żądanie zaprzestania działań sprzecznych z rozporządzeniem REMIT, wnioskowanie do sądu o zamrożenie lub zajęcie majątku, żądanie nałożenia przez sąd lub właściwy organ czasowego zakazu wykonywania zawodu przez osoby dokonujące naruszeń, zapewnienie poufności, integralności i ochrona informacji otrzymanych w związku z realizacją przepisów REMIT, nakładanie sankcji, publikacja wyniku postępowania o ukaranie.

4. Prowadzenie monitoringu mediów i obowiązków publikowania informacji wewnętrznych przez uczestników hurtowego rynku energii elektrycznej i gazu zgodnie z art. 13 ust. 1 REMIT

Niezbędne etaty – 1, w tym:

- 1 – specjalista

Realizowane zadania: prowadzenie monitoringu mediów i obowiązków publikowania informacji wewnętrznych przez uczestników hurtowego rynku energii elektrycznej i gazu, weryfikacja

zgłoszeń, gromadzenie informacji o naruszeniach.

5. Koordynacja zadań opisanych w punktach 2–4

Niezbędne etaty – 1, w tym:

1 – stanowisko kierownicze (naczelnik)

Kalkulacja dodatkowych kosztów funkcjonowania organu:

Do kosztów jednorazowych należałoby zaliczyć (w pierwszym roku):

- zakup komputerów i oprogramowania dla pracowników obsługujących zadania wynikające z REMIT – około 70 tys. zł (5000 zł x 14 etatów),
- rozbudowę sieci informatycznej URE – około 14 tys. zł (1000 zł x 14 etatów).

Do kosztów cyklicznych należałoby zaliczyć:

- co 3–4 lat wymiana komputerów pracowników obsługujących system przetargu elektronicznego – około 50 tys. zł (co 4 lata).

Od drugiego roku dodatkowo:

- dodatkowe wynagrodzenie roczne wraz z pochodnymi około 100 tys. zł.

Jeżeli chodzi natomiast o pozostałe wydatki bieżące, oszacowane w kwocie 20 tys. zł rocznie na pracownika, to należałoby przyjąć, że jest to kwota minimalna, jaką należy zabezpieczyć w budżecie URE. W odniesieniu do mebli i wyposażenia – zakup w pierwszym roku, a w latach następnych należy sfinansować czynsz waloryzowany wskaźnikiem inflacji, a także zabezpieczyć serwis sprzętów.

Tabela 5-URE. Prognoza kosztów administracyjnych URE

Rodzaj wydatków	Wyliczenie	Ilość etatów	Razem
Wydatki bieżące na wynagrodzenia*	6 057 zł x 12 miesięcy	14	1 017 576 zł
Pochodne od wynagrodzeń:			178 585 zł
– Składki na ubezpieczenia społeczne	1 017 576 zł x 15,10%	14	153 654 zł
– Składki na fundusz pracy	1 017 576 zł x 2,45%		24 931 zł
Pozostałe wydatki bieżące, z przeznaczeniem na:			
– opłacenie dodatkowej powierzchni biurowej wraz z opłatami eksploatacyjnymi i usługami utrzymania czystości, usługami pocztowymi i informatycznymi, rozmowami telefonicznymi, techniczne uzbrojenie 1 stanowiska pracy w skali roku, tj. wyposażenie stanowiska pracy w meble, sprzęty i materiały biurowe (np. tonery, papier), szkoleniami, a także z badaniami z zakresu medycyny pracy oraz odpisami na ZFŚS,	20 000 zł x 14 etatów	14	380 000 zł
– podróże służbowe krajowe i zagraniczne (z uwagi na charakter zadań)	100 000 zł (w skali roku)		
Razem		14	1 576 161 zł
Wydatki na zakupy inwestycyjne:	6 000 zł	14	84 000 zł
W tym:			
– Zakup sprzętu komputerowego i oprogramowania	5 000 zł	14	70 000 zł
– Rozbudowa sieci informatycznej	1 000 zł	14	14 000 zł
Razem:			1 660 161 zł

Źródło: Opracowanie Urzędu Regulacji Energetyki.

Urząd Komisji Nadzoru Finansowego: Sumaryczne koszty UKNF w okresie 10 lat od wejścia w

życie rozporządzenia REMIT zostały oszacowane na 5 984 646,33 zł. Szacunki kosztów podane są w oparciu o wytyczne Ministerstwa Finansów (<http://www.mf.gov.pl/documents/764034/1002167/Wytyczne+-+aktualizacja+listopad+2013>). Koszt rzeczywisty jednego etatu za rok 2013 wyniósł w UKNF – 210 756 zł, (miesięczny – 17 563 zł). Są to koszty całkowite poniesione przez UKNF w roku 2013 i przypisane do 1 etatu. Przyjęto, że w roku zerowym (2014), ze względu na zwiększone koszty związane z uruchomieniem etatu, koszty dla jednego etatu będą liczone ze współczynnikiem 1,5. Nowe obowiązki związane z wdrożeniem REMIT oraz nowych wymogów dotyczących rynków energetycznych spowodują powstanie następujących obowiązków po stronie Urzędu:

- konieczność wykrywania nadużyć związanych z wykorzystywaniem informacji wewnętrznej;
- konieczność współpracy z ACER oraz zwiększenie zakresu współpracy z URE oraz UOKiK;
- zwiększenie zakresu współpracy z komórką organizacyjną giełdy (Biuro Nadzoru Rynku) odpowiedzialną za wykrywanie nadużyć;
- zwiększenie wymogów w zakresie weryfikacji regulacji;
- zwiększenie zakresu kontroli podmiotów infrastruktury;
- zwiększenie zakresu kontroli uczestników rynku.

Będzie to skutkowało zwiększeniem dotychczasowych kosztów osobowych ponoszonych przez Urząd o koszt powstania dwóch nowych etatów.

				koszt rzeczywisty jednego etatu za rok 2013 wyniósł w UKNF - 210 756 zł,	210 756,00 zł
				http://www.mf.gov.pl/documents/764034/1002167/Wytyczne+-+aktualizacja+listopad+2013	koszt w 2014
					216 024,90 zł
					^
Dla całego UKNF - 2 etaty					
					zgadza się
Rok	Rok (MF)	Wskaźniki MF	Koszt 2 etatów		v
2014	0	102,50%	648 074,70 zł	koszt 3 etatów (2 x 1,5) ze względu na uruchomienie. Koszt 1 etatu wynosi:	216 024,90 zł
2015	1	103,80%	448 467,69 zł		Koszt dwóch etatów wynosi: 432 049,80 zł
2016	2	104,30%	467 751,80 zł		
2017	3	104,30%	487 865,13 zł		
2018	4	104,10%	507 867,60 zł		
2019	5	103,80%	527 166,57 zł		
2020	6	103,30%	544 563,07 zł		
2021	7	103,20%	561 989,08 zł		
2022	8	103,10%	579 410,75 zł		
2023	9	103,00%	596 793,07 zł		
2024	10	103,00%	614 696,86 zł		
		suma	5 984 646,33 zł	suma dla Całego UKNF	

Źródło: Opracowanie UKNF

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów: Wejście w życie ustawy wiązać się będzie z dodatkowymi zadaniami dla UOKiK. W związku z tym konieczne będzie stworzenie nowego stanowiska analitycznego na poziomie specjalisty, szacunkowy koszt stworzenia i utrzymania stanowiska to 60 tys. zł w pierwszym roku od wejścia w życie ustawy i 54 tys. zł w kolejnych latach.

Źródło: Opracowanie UOKiK

Ministerstwo Sprawiedliwości: przeciętne miesięczne wynagrodzenie w 2014 r. sędziego w sądzie okręgowym wraz z dodatkowym wynagrodzeniem rocznym kształtuje się na poziomie 10 637 zł, natomiast przeciętne miesięczne wynagrodzenie na stanowisku urzędniczym w sądzie okręgowym w 2014 r. wraz z dodatkowym wynagrodzeniem rocznym wynosi 4 892 zł. W związku z zakładanym zwiększeniem zatrudnienia w SOKiK o jeden etat sędziowski i jeden etat urzędniczy, skutki dla budżetu państwa w okresie 10 lat obowiązywania ustawy wyniosą 1 863 480 zł ([10 637 zł + 4 892 zł] x 12 m-cy x 10 lat).

Źródło: Opracowanie na podstawie danych Ministerstwa Sprawiedliwości

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2014 r.)	duże przedsiębiorstwa	25+10+0,31	10+ 0,3	10+ 0,3	10+ 0,3	10+ 0,3	10+ 0,3	135 mln zł + 3,3 mln zł
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	–	–	–	–	–	–	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	–	–	–	–	–	–	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	–						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	–						
Niemierzalne		–						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

W odniesieniu do redukcji obowiązków sprawozdawczych – podmiotów, których dotyczy będzie redukcja obowiązku, jest ok. 500. W przypadku, **gdyby projektowane rozwiązania nie weszły w życie**, koszt wdrożenia ww. obowiązku wyniósłby dla tych podmiotów od kilkunastu do kilkuset tysięcy jednorazowo. Przyjmując jako średnią 50 tys. zł/podmiot, koszt ten wyniósłby ok. 25 mln zł jednorazowo (jako konsekwencja zmiany zakładowego planu kont, zmiany w systemach informatycznych i szkolenia). Ponadto rozszerzone sprawozdanie finansowe wiązałoby się z koniecznością poszerzonego badania przez biegłych rewidentów. Przedsiębiorstwa energetyczne wzrost kosztów takiego badania szacują na ok. 30% – 50%. Koszt jednego badania wg przedsiębiorstw wynosi od ok. 6 tys. zł do ok. 100 tys. zł. Przyjmując jako średnią ok. 50 tys. zł/badanie (zakładając też jedno badanie na okres sprawozdawczy) wzrost kosztów jednego badania wyniósłby od 15 do 25 tys. zł (wzrost kosztów średnio ok. 20 tys. zł/podmiot/rok).

W odniesieniu do kosztów utworzenia i utrzymania systemu monitorowania rynku w celu identyfikacji naruszeń ponoszonych przez Towarową Giełdę Energii:

- 1) Koszt uruchomienia komórki nadzoru rynku w TGE w 2013 r.: 34 000 zł brutto,
- 2) Roczny koszt utrzymania komórki nadzoru rynku w TGE: 305 413 zł brutto.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☒ inne: zmniejszenie obowiązków sprawozdawczych	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

Obowiązki informacyjne na podmioty nakłada bezpośrednio rozporządzenie REMIT. Natomiast przedmiotowy projekt ustawy stanowi jedynie zapewnienie wykonania tych obowiązków, nie nakładając nowych obowiązków.

W odniesieniu do redukcji rozszerzonego obowiązku rachunkowego – sporządzania odrębnego bilansu i rachunku zysków i strat dla poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się działalnością inną niż przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, wytwarzaniem, przesyłaniem, dystrybucją lub magazynowaniem paliw gazowych, obrotem paliwami gazowymi i skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego – nastąpi redukcja obciążeń regulacyjnych.

Proponowane zmiany w zakresie komisji kwalifikacyjnych MON spowodują zmniejszenie obciążenia kierowników (dowódców, szefów, dyrektorów, komendantów) jednostek organizacyjnych podległych Ministrowi Obrony Narodowej

lub przez niego nadzorowanych i członków WEKK w zakresie procedur finansowych związanych z opłatami egzaminacyjnymi (m.in. planowanie i księgowanie środków, wykonywanie przelewów, wystawianie faktur).

9. Wpływ na rynek pracy

Nie przewiduje się wpływu przedmiotowej regulacji na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne	☐ demografia	☐ informatyzacja
☐ sytuacja i rozwój regionalny	☐ mienie państwowe	☐ zdrowie
☒ inne: hurtowy rynek energii		

Omówienie wpływu

Poprzez skuteczne monitorowanie hurtowego rynku energii, skuteczne wykrywanie nadużyć oraz nakładanie odzwierciedlających wagę naruszenia kar nastąpi poprawa przejrzystości tego rynku, co pozytywnie wpłynie na jego uczestników.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projektowane przepisy mają na celu zapewnienie stosowania rozporządzenia REMIT w sposób ciągły. Wejście w życie regulacji planuje się po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Konieczne jest jak najszybsze zapewnienie stosowania rozporządzenia z uwagi na fakt, że weszło ono w życie 28 grudnia 2011 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Specyfika danego projektu uniemożliwia zastosowanie mierników z uwagi na zakres i charakter projektu – zapewnienie skutecznego nakładania kar w przypadku dokonania naruszeń na hurtowym na rynku energii. Należy zwrócić uwagę, że kary pieniężne mogą zostać nałożone w trybie administracyjnym (przez organ nadzoru), jak również w trybie karnym (przez niezawisły sąd). Biorąc pod uwagę, że rozpiętość kar możliwych do zastosowania jest bardzo szeroka (od 10 000 zł do nawet 5 000 000 zł) oraz sytuacje, do których będą one miały zastosowanie w każdym przypadku będą ocenne (pod względem wagi naruszenia, stopnia naruszenia oraz skutków tego naruszenia), nie jest możliwe ani też celowe określanie konkretnych wysokości przewidywanych nałożonych kar pieniężnych. Dla zobrazowania rozpiętości – jeżeli podmiotów jest 2240, przy założeniu, że każdy z nich dokona jednego naruszenia w roku, przy kolejnym założeniu, że kara będzie maksymalna (5 000 000 zł) suma roczna kar wyniesie 11 200 000 000 zł. Przy minimalnej karze (10 000 zł) suma ta zmniejszy się do 22 400 000 zł.

Ponadto, należy zwrócić uwagę, że kwestia monitorowania manipulacji i prób manipulacji na hurtowym rynku energii jest regulowana po raz pierwszy w całej Unii Europejskiej, stąd nie jest możliwe zastosowanie metody benchmarku do oceny, jak zapobieganie manipulacjom wyglądało do tej pory. Nie jest również adekwatne porównanie dokonywania naruszeń na hurtowym rynku energii do innych postępowań prowadzonych przez Prezesa URE w sprawie nieprzestrzegania ustawy – Prawo energetyczne, gdyż są to naruszenia o zupełnie innym charakterze, wymiarze i skutkach oraz zagrożone innymi sankcjami.

W odniesieniu do komisji kwalifikacyjnych MON ewaluacja skutków wejścia w życie ustawy nastąpi po zamknięciu roku budżetowego 2015. Możliwym do zastosowania miernikiem będzie ilość środków finansowych, które nie zostaną odprowadzone przez resort obrony narodowej do budżetu państwa, wynikająca z liczby przeegzaminowanych osób (żołnierzy i pracowników wojska).

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Nie dotyczy

Raport z konsultacji publicznych
dotyczących projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw
(projekt służący stosowaniu rozporządzenia REMIT)

Projekt ustawy został poddany konsultacjom międzyresortowym oraz publicznym w dn. 17 – 31 lipca 2014 r. ze wszystkimi resortami oraz w szczególności z podmiotami, na które oddziałuje przedmiotowa regulacja. W trakcie konsultacji zgłoszono uwagi, których uwzględniona część znalazła wyraz w modyfikacji projektu.

W ramach konsultacji publicznych do przedmiotowego projektu uwagi zgłosiły następujące podmioty:

- Gaz - System
- Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii
- Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie
- Izba Gospodarcza Gazownictwa
- Konfederacja Lewiatan
- Polska Grupa Energetyczna
- Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo
- Polska Izba Przemysłu Chemicznego
- Polsko – Niemiecka Izba Przemysłowo Handlowa
- Polskie Sieci Elektroenergetyczne
- Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej
- Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych
- Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej
- Towarowa Giełda Energii
- Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie

Główne kwestie problemowe zgłaszane w ramach konsultacji publicznych i stanowisko organu wnioskującego:

- Wzmocnienie transparentności na rynku świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w źródłach odnawialnych oraz w źródłach kogeneracyjnych (Lewiatan, PSEW, PTEZ, TGPE) → uwaga poza zakresem przedmiotowym projektu
- Art. 44 – nowe zasady prowadzenia ksiąg rachunkowych oraz sprawozdawczości finansowej → redakcję zmieniono oraz uzgodniono z adresatami oraz biegłymi rewidentami
- Zbyt wysoka dotkliwość sankcji karnych i administracyjnych → zgodnie z rozporządzeniem REMIT sankcje za nieprzestrzeganie rozporządzenia mają być skuteczne i odstraszające oraz zbieżne z sankcjami przyjętymi przy wdrażaniu dyrektywy MAD i MIFiD na rynku finansowym, i tak je określono.
- Ograniczenie zakresu kontroli Prezesa URE do kontroli wykonywania przepisów REMIT oraz doprecyzowanie procedury i trybu → uwzględniono
- Zobligowanie Prezesa URE do publikowania wiążących wytycznych jak należy wykonywać obowiązki nałożone przez rozporządzenie → materialne prawo administracyjne nie przewiduje możliwości nakładania na organ administracji określania wiążących dla niego wytycznych wykonywania obowiązków
- Określenie jasnej procedury obowiązku rejestracji uczestników rynku oraz jej sposobu → uwzględniono
- Wprowadzenie właściwych kryteriów ujawnienia tajemnicy służbowej oraz postępowania z informacjami wrażliwymi → doprecyzowano projekt w tym zakresie
- Wydłużenie okresu na przeprowadzenie rejestracji → uwzględniono poprzez przepis przejściowy
- Zaprojektowanie przepisów dot. NEMO (Nominowany Operator Rynku Energii) → poza zakresem
- W przepisach karnych nie odwoływać się do próby manipulacji lecz tylko do samej manipulacji, która zawiera usiłowanie/próbie manipulacji → uwzględniono
- Zdefiniowanie pojęcia *osób zawodowo zajmujących się pośrednictwem w zawieraniu transakcji* jako pojęcia wywołującego wątpliwości interpretacyjne → niecelowe i niemożliwe do określenie katalogu takich osób; nie zdefiniowane w prawie krajowym
- Ujednolicenie wysokości projektowanych sankcji zgodnie z ustawą o obrocie instrumentami finansowymi → uwzględniono

W trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 z późn. zm.), zainteresowanie pracami nad projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw zgłosiły poniższe podmioty według kolejności chronologicznej:

1. Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej (29 lipca 2014 r.),
2. Gaz – System S.A. (31 lipca 2014 r.),
3. Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii (31 lipca 2014 r.),
4. Izba Gospodarcza Gazownictwa (31 lipca 2014 r.),
5. Polska Izba Przemysłu Chemicznego (31 lipca 2014 r.),
6. Towarowa Giełda Energii S.A. (dwukrotnie: 31 lipca 2014 r. oraz 7 sierpnia 2014 r.),
7. Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie (1 sierpnia 2014 r.),
8. Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie (4 sierpnia 2014 r.),
9. Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. (4 sierpnia 2014 r.),
10. Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych (5 sierpnia 2014 r.),
11. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (7 sierpnia 2014 r.).

Poniżej szczegółowa treść uwag zgłoszonych przez powyższe podmioty:

Lp.	Art. Projektu ustawy - Prawo energetyczne	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający
UWAGI OGÓLNE			
1.	Uwaga ogólna	<p>Brak tabeli zbieżności</p> <p>a) Tabela rozbieżności stanowi pewien standard legislacyjny, stosowany w przypadku dostosowywania przepisów krajowego porządku prawnego do regulacji wspólnotowych. W tabeli tej, w sposób czytelny zestawia się proponowane przez projektodawcę krajowego zmiany legislacyjne, z brzmieniem przepisów unijnych.</p> <p>b) Przedstawienie tabeli zbieżności ma na celu zapewnienie klarowności i jasności procesu legislacyjnego, lecz co najważniejsze – ma na celu przeprowadzenie procesu legislacyjnego w sposób prawidłowy i kompleksowy, co z jednej strony minimalizuje zarzuty o nieprawidłowe lub niepełne dostosowanie przepisów krajowych, a z drugiej – ze względu na doniosłość regulacji – zapewniać może pewność prawa dla uczestników obrotu hurtowego rynku energii.</p>	GAZ System
2.	Uwaga ogólna	<p>Brak tabeli rozbieżności</p> <p>Tabela zbieżności, analogicznie do tabeli rozbieżności, również stanowi pewien standard legislacyjny. W przeciwieństwie do tabeli zbieżności, w tabeli rozbieżności przedstawia się te propozycje legislacyjne, które projektodawca zamierza wprowadzić do krajowego porządku prawnego, a konieczność ich wprowadzenia nie wynika z regulacji unijnych.</p> <p>Celem przygotowania tabeli zbieżności jest uniknięcie sytuacji, w której projektodawca pod pretekstem dostosowania krajowego porządku prawnego, nakłada dodatkowe obciążenia i wprowadza nowe regulacje dla adresatów przepisów (w tym przypadku: dla uczestników obrotu hurtowego rynku energii).</p>	GAZ System
3.	Uwaga ogólna	<p>Brak przejrzystości w odniesieniach do poszczególnych artykułów projektu ustawy o ich zgodności z pojęciami, zasadami rozporządzenia 1227/2011:</p> <p>a) Art.23 ust.2 19b → z brzmienia przepisu nie wynika precyzyjnie, że obowiązek monitorowania jest zgodny z art. 7 rozporządzenia 1227/2011;</p> <p>b) Art. 23. Ust.2 pkt 19c → brak jednoznacznego odniesienia do art. 1 rozporządzenia 1227/2011</p> <p>c) Art. 23. Ust.2 pkt 19d → brzmienia przepisu nie wynika precyzyjnie, że obowiązek monitorowania jest zgodny z art. 7 rozporządzenia 1227/2011.</p>	GAZ System
4.	Uwaga ogólna	Zgodnie z pkt 18 rozporządzenia 1227/2011 skuteczne monitorowanie rynku wymaga regularnego i terminowego dostępu	GAZ System

		<p>do danych na temat transakcji, a także dostępu do strukturalnych danych dotyczących zdolności i wykorzystania instalacji służących produkcji, magazynowaniu lub przesyłowi energii elektrycznej lub gazu ziemnego lub zużywających energię elektryczną lub gaz ziemny. Z tego względu uczestnicy rynku, w tym operatorzy systemów przesyłowych, dostawcy, przedsiębiorstwa handlowe, producenci, brokerzy i użytkownicy prowadzący obrót produktami energetycznymi sprzedawanymi w obrocie hurtowym powinni być zobowiązani do przekazywania takich informacji Agencji (ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki), ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 713/2009.</p> <p>Stosownie natomiast do art. 8 ust. 5 rozporządzenia 1227/2011, na potrzeby monitorowania obrotu na hurtowych rynkach energii uczestnicy rynku przekazują Agencji oraz krajowym organom regulacyjnym informacje na temat zdolności i wykorzystania instalacji służących do produkcji, magazynowania, przesyłu energii elektrycznej lub gazu ziemnego lub zużywających energię elektryczną lub gaz ziemny bądź informacje dotyczące zdolności i wykorzystania instalacji skroplonego gazu ziemnego (LNG), w tym dotyczące planowanej i nieplanowanej niedostępności tych instalacji.</p> <p>Z powyższego wynika więc, że rozporządzenie nie jest spójne z opiniowanym projektem ustawy, bowiem rozporządzenie stanowi, że informacje takie powinny być przekazywane zarówno Agencji, jak również krajowym organom regulacyjnym (w pkt 18 rozporządzenia mowa była tylko o Agencji).</p> <p>W projekcie ustawy zmieniającej Prawo energetyczne, nie zobowiązano wprost uczestników rynku do przekazywania takich informacji bezpośrednio do Agencji. Ma to natomiast wykonywać Prezes URE, zgodnie z proponowanym brzmieniem art. 23 ust. 2 pkt 19 d). Nie jest to zgodne z treścią rozporządzenia, gdyż w myśl pkt 18 rozporządzenia, taki obowiązek powinien spoczywać na w/w podmiotach, a nie na krajowych organach regulacyjnych.</p> <p>Aby uniknąć wątpliwości interpretacyjnych w nowelizowanym Prawie energetycznym proponujemy, aby jasno i konkretnie wskazać organ lub organy, którym uczestnicy rynku zobowiązani są przekazywać w/w informacje, w sposób zgodny z przepisami rozporządzenia 1227/2011.</p>	
5.	Uwaga ogólna	Wprowadzana legislacja nie powinna obowiązywać wstecz, a tylko od momentu ogłoszenia.	IEPiOE
6.	Uwaga ogólna	Skoro rozporządzenie REMIT odnosi się do integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii, to w celu zapewnienia transparentności na hurtowym rynku energii elektrycznej ta propozycja nowelizacji ustawy Prawo energetyczne powinna objąć również segment tego rynku dotyczący praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w źródłach odnawialnych oraz w źródłach kogeneracyjnych . Właściwa dostępność do bieżących informacji rynkowych w zakresie istniejącego i prognozowanego popytu i podaży praw majątkowych zapewniłaby transparentność na tym rynku i zapobiegłaby potencjalnym spekulacjom rynkowym. Dlatego proponujemy wprowadzenie do proponowanej nowelizacji ustawy Prawo energetyczne dodatkowych zapisów również w tym zakresie.	Lewiatan
7.	Uwaga ogólna	Chcielibyśmy zwrócić także uwagę na kwestię tzw. Sprzedawców z Urzędu (SZU) w kontekście ustawowego obowiązku zakupu przez nich energii elektrycznej z OZE. Zakup z mocy prawa odbywa się po cenie publikowanej raz w roku przez Prezesa URE (PURE). Sposób kalkulacji i publikowania powyższej ceny urzędowej PURE powoduje, że nie	Lewiatan

		<p>odzwierciedla ona rynkowych cen energii i już w dniu publikacji jest nieaktualna. Taki stan rzeczy m.in. odpowiada za straty SZU w związku z wykonywaniem zadań ustawowych związanych z kupnem energii z OZE.</p> <p>Dlatego proponujemy zmianę prawa, która skutkować będzie urealnieniem ceny PURE z aktualną sytuacją rynkową. W tym celu postulujemy o wprowadzenie zmian polegających na:</p> <ul style="list-style-type: none"> • cokwartalnym publikowaniu ceny PURE, • publikowaniu ceny w podziale na szczytowy i poza szczytowy okres doby (analogicznie do zasad TGE), • wprowadzeniu mechanizmu utraty możliwości oferowania przez wytwórcę OZE energii SZU po cenie PURE w przypadku rozpoczęcia sprzedaży na zasadach rynkowych (eliminacja spekulacji cenowej). 	
8.	Uwaga ogólna	<p>Rozporządzenie REMIT odnosi się do hurtowego rynku energii i gazu, a z przedstawionej nowelizacji nie wynika w sposób jednoznaczny, że nowe przepisy będą dotyczyły zarówno energii elektrycznej jak i gazu. Proponujemy wprowadzenie zapisów jednoznacznie określających jakich typów działalności dotyczą nowe przepisy.</p>	Lewiatan
9.	Uwaga ogólna	<p>Dodatkowo, chcielibyśmy zwrócić uwagę, że projekt nakłada na przedsiębiorstwa energetyczne obowiązek publikowania sprawozdania finansowego, co może budzić wątpliwości co do formy i miejsca takiej publikacji, które nie są sprecyzowane. Istnieją takie przedsiębiorstwa, których nie dotyczy żaden obowiązek publikacji sprawozdań wynikający z innych przepisów prawa (w szczególności Ustawy o rachunkowości), co rodzi pytanie gdzie i w jakiej formie przedsiębiorstwo miałyby swoje sprawozdanie ogłosić. Proponujemy uściślenie w projekcie miejsca i formy publikacji sprawozdań dla takich jednostek, których ten obowiązek wcześniej nie dotyczył lub wykreślenie obowiązku publikowania z projektu.</p>	PGNiG
10	Uwaga ogólna	<p>Wymogi w zakresie badania biegłego rewidenta Uważamy, że przekazany nam projekt, który nakłada na biegłych rewidentów obowiązek badania sprawozdań w zakresie zapewnienia równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowania subsydiowania skróśnego pomiędzy działalnościami, rozszerza zakres prac wykonywanych przez biegłych rewidentów.</p> <p>Zgodnie z art. 65 pkt 1 Ustawy o Rachunkowości: <i>„Celem badania sprawozdania finansowego jest wyrażenie przez biegłego rewidenta pisemnej opinii wraz z raportem o tym, czy sprawozdanie finansowe jest zgodne z zastosowanymi zasadami (polityką) rachunkowości oraz czy rzetelnie i jasno przedstawia sytuację majątkową i finansową, jak też wynik finansowy badanej jednostki.”</i></p> <p>Cel opisany powyżej nie uwzględnia obowiązków, jakie zostały nałożone przez projekt. W związku z powyższym mamy uzasadnione wątpliwości, czy proponowane zmiany nie wprowadzają istotnej niespójności pomiędzy dwoma różnymi, lecz równorzędnymi (tj. o tej samej randze) aktami prawnymi. Nasze wątpliwości dotyczą tego, czy proponowanym zmianom Prawa energetycznego nie powinny towarzyszyć odpowiednie zmiany Ustawy o rachunkowości.</p>	PGNiG
11	Uwaga ogólna	<p>Ponieważ rozporządzenie REMIT odnosi się do integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii, dlatego w celu zapewnienia transparentności na hurtowym rynku energii elektrycznej ta propozycja nowelizacji ustawy Prawo</p>	Pol-Niem IPH

		<p>energetyczne powinna objąć również segment tego rynku dot. praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w źródłach odnawialnych oraz w źródłach kogeneracyjnych.</p> <p>Właściwa dostępność do bieżących informacji rynkowych w zakresie istniejącego i prognozowanego popytu i podaży praw majątkowych zapewniłaby transparentność na tym rynku i zapobiegłaby potencjalnym spekulacjom rynkowym.</p> <p>Dlatego proponujemy wprowadzenie do proponowanej nowelizacji ustawy Prawo energetyczne dodatkowych zapisów również w tym zakresie.</p>	
12	Uwaga ogólna	<p>Rozporządzenie REMIT odnosi się do hurtowego rynku energii i gazu, a z przedstawionej nowelizacji nie wynika w sposób jednoznaczny, że nowe przepisy będą dotyczyły zarówno energii elektrycznej jak i gazu. Proponujemy wprowadzenie zapisów jednoznacznie określających jakich typów działalności dotyczą nowe przepisy.</p>	Pol-Niem IPH
13	Uwaga ogólna	<p>Uchylenie zakazu ujawnienia tajemnicy służbowej na potrzeby upublicznienia decyzji podjętych przez Prezesa URE, także w sprawach indywidualnych, czy dla celów informacyjnych bądź sprawozdawczych wydaje się być za szerokie. W świetle art. 17 ust. 3 REMIT dopuszcza się ujawnianie tajemnicy służbowej wyłącznie w postaci skróconej lub zbiorczej, uniemożliwiającej identyfikację poszczególnych uczestników rynku. W związku z powyższym wnosimy o doprecyzowanie oraz zawężenie zakresu przedmiotowego ujawnianych informacji</p>	IGG
14	Uwaga ogólna	<p>Zarówno stawki grzywny jak i przewidywane kary pozbawienia wolności opisane w Rozdziale 7a „Przepisy karne” są rażąco wysokie w stosunku do analogicznych przestępstw opisanych w Kodeksie Karnym. Należy dostosować zakres kar do innych przepisów prawa. Proponujemy zmodyfikowanie zapisów z tym zakresie.</p>	Lewiatan
15	Uwaga ogólna	<p>Naszym zdaniem przedstawiony projekt nowelizacji Prawa energetycznego nie powinien dawać Prezesowi URE prawa do publikacji treści decyzji zawierających informacje objęte tajemnicą handlową. Decyzje dotyczące spraw indywidualnych zawierające poufne informacje handlowe nie powinny być upubliczniane. Decyzje dotyczące spraw zbiorowych mogłyby być publikowane po uprzednim usunięciu z nich informacji stanowiących tajemnicę handlową poszczególnych przedsiębiorstw.</p> <p>Przemawiają za tym przedstawione poniżej powody.</p> <p>a. Przedsiębiorstwa energetyczne będą zobowiązane do raportowania w ramach REMIT wszystkich istotnych informacji dotyczących ich działalności operacyjnej. Upublicznienie takich informacji może się wiązać z istotnymi stratami finansowymi przedsiębiorstw, których ujawnione dane dotyczyły. Z tego powodu Art. 17 pkt 1 Rozporządzenia REMIT obejmuje wszystkie poufne informacje otrzymywane w ramach tego rozporządzenia obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej. Rozporządzenie REMIT nie przewiduje upubliczniania przez regulatorów poufnych informacji.</p> <p>b. Konstrukcja przytoczonego zapisu powoduje, iż podmiot zobowiązany do zachowania tajemnicy służbowej (Prezes URE) sam decyduje, kiedy jest z tego obowiązku zwolniony (ujawnienie informacji jest w interesie rynku energetycznego). Tym samym nie jest możliwe ewentualne pociągnięcie do odpowiedzialności Prezesa URE, gdyż</p>	Lewiatan

	<p>otrzymuje on uprawnienie do subiektywnego decydowania jakie znajdujące się w jego posiadaniu informacje stanowią tajemnicę służbową.</p> <p>c. Naszym zdaniem Prezes URE nie powinien mieć prawa do ujawniania poufnych danych handlowych nawet w przypadku, gdy podjęta decyzja dotyczy domniemanego naruszenia przez przedsiębiorcę zapisów Rozporządzenia REMIT. Artykuł 14 tego rozporządzenia wyraźnie bowiem stwierdza, iż od decyzji Prezesa URE winno przysługiwać odwołanie do niezależnego organu. Tym samym decyzja Prezesa URE może zostać uchylona. Zawarcie w takiej decyzji poufnych informacji handlowych może spowodować nieodwracalne straty, które nie zostaną zrekompensowane poprzez fakt późniejszego uchylecia decyzji.</p> <p>d. Uzasadnienie możliwości upubliczniania poufnych informacji handlowych nie może być także uzasadnione interesem rynku energetycznego. Funkcjonowanie przedsiębiorstw na wolnym rynku polega bowiem na uzyskiwaniu przewagi konkurencyjnej nad pozostałymi jego uczestnikami. Znalazienie nowych dostawców gazu ziemnego czy też wynegocjowanie korzystniejszych od innych graczy warunków dostaw jest jednym z elementów tej przewagi. Na ograniczonym rynku ekspansja jednego przedsiębiorstwa odbywać się będzie zawsze kosztem konkurentów, doprowadzając nawet do wyeliminowania części z nich rynku. Działania poszczególnych przedsiębiorstw często nie są zatem zgodne z interesem rynku jako całości, jednak tak długo jak te działania są zgodne z prawem, przedsiębiorstwa te nie powinny być za nie karane. Organ regulacyjny nie powinien także przeciwdziałać takim działaniom poprzez ujawnianie tajemnic handlowych przedsiębiorstw je podejmujących.</p>	
16	<p>Kontrola uczestników rynku przeprowadzana przez Prezesa URE (art. 1 pkt 3 projektu – art. 23b Prawa energetycznego)</p> <p>Projekt przewiduje nadanie Prezesowi URE nowych uprawnień w zakresie uzyskiwania informacji i dokumentów, w tym do przeprowadzania kontroli w siedzibie kontrolowanego. Zasadne wydaje się uzupełnienie projektowanych przepisów poprzez wskazanie, że czynności dochodzeniowe Prezesa URE są ograniczone celem dochodzenia (tak jak w art. 13 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia REMIT) tak, aby przy okazji kontroli wykonywania przepisów REMIT, Prezes URE, w ramach tej konkretnej kontroli, nie realizował ogólnej kontroli uczestnika rynku niezwiązanej z REMIT.</p> <p>Zastrzeżenia budzi również znajdujące się w projektowanym art. 23b ust. 2 sformułowanie „(...) przysługują w szczególności uprawnienia do:”. Dotychczasowy katalog uprawnień w zakresie dostępu do informacji i dokumentów, określony w art. 28 Prawa energetycznego jest katalogiem zamkniętym. Natomiast zaproponowany w Projekcie katalog ma charakter otwarty, co budzi poważne wątpliwości, gdyż może prowadzić do znacznego rozszerzenia uprawnień Prezesa URE bez określenia jakichkolwiek granic tych uprawnień. Takie rozwiązanie jest niezgodne z podstawowymi założeniami działania administracji państwowej w demokratycznym państwie prawnym, tj. że organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa i w granicach określonych przepisami prawa (art. 7 Konstytucji RP). Jednocześnie należy wskazać, że ze względów redakcyjnych dalsze uprawnienia Prezesa URE w zakresie dostępu do dokumentów i informacji powinny znaleźć się we wspomnianym art. 28 Prawa energetycznego.</p> <p>Ponadto, projektowane przepisy nie precyzują w dostatecznym stopniu zasad prowadzenia przez Prezesa URE</p>	IGG

	<p>przedmiotowych kontroli, co stoi w sprzeczności z wyżej powołaną ogólną zasadą związania administracji prawem, zgodnie z którą organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa i w granicach określonych przepisami prawa. W szczególności przepis nie określa, według jakich przepisów będzie prowadzone przez Prezesa URE postępowanie kontrolne w zakresie REMIT, jakim rozstrzygnięciem będzie się ono kończyć oraz jaka będzie droga weryfikacji rozstrzygnięcia postępowania kontrolnego.</p> <p>W tym kontekście zwracamy uwagę, iż w art. 14 rozporządzenia REMIT projektodawca unijny wskazał potrzebę zapewnienia uczestnikom rynku możliwości odwołania się od decyzji organu regulacyjnego.</p> <p>Mając na uwadze przewidziane w Projekcie surowe sankcje za naruszenia obowiązków wynikających z Rozporządzenia REMIT, celowe wydaje się doprecyzowanie przez projektodawcę przepisów w zakresie kontroli przedsiębiorstw, z uwzględnieniem specyfiki działalności prowadzonej przez przedsiębiorstwa energetyczne oraz konieczności ochrony informacji w ramach prowadzonych działań kontrolnych. Należy uznać, że ogólne odwołanie do przepisów Ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (dalej: „ustawa o swobodzie działalności gospodarczej”), przewidziane w art. 50 Prawa energetycznego nie jest wystarczające.</p> <p>W tym kontekście możliwe jest zastosowanie następujących rozwiązań:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ odwołanie wprost do art. 30 ust. 1 Prawa energetycznego i Kodeksu postępowania administracyjnego; ▪ stworzenie delegacji do wydania rozporządzenia doprecyzującego zasady przeprowadzania przez Prezesa URE kontroli związanych z naruszeniami zakazów wynikających z REMIT; ▪ uściślenie projektowanych przepisów ustawy w zakresie postępowania kontrolnego, np. na wzór ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (patrz niżej). <p>Przykładową regulacją przeprowadzania kontroli przez organy administracji publicznej jest kontrola działalności pocztowej przez pracowników Urzędu Komunikacji Elektronicznej (dalej: „UKE”). Ustawa z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (art.123) przewiduje m.in.:</p> <p>(i) warunki, na których odbywa się kontrola (np. okazanie legitymacji, doręczenie upoważnień do kontroli, obecność kontrolowanego przedsiębiorcy, przeprowadzenie kontroli w sposób niepowodujący zakłóceń w funkcjonowaniu kontrolowanego przedsiębiorcy);</p> <p>) uprawnienia pracowników UKE (np. dostęp do materiałów, dokumentów i danych podlegających kontroli i sporządzania ich kopii, wstęp do obiektów);</p> <p>i) zakończenie kontroli protokołem i uprawnienie kontrolowanego przedsiębiorcy do wniesienia zastrzeżeń i uwag.</p> <p>Projekt przewiduje m.in. przyznanie Prezesowi URE uprawnień do żądania informacji od osób, które biorą lub brały udział w sposób pośredni lub bezpośredni w zawieraniu kontrolowanych transakcji. Takie rozwiązanie budzi dwojakie zastrzeżenia.</p> <p>Nie ulega również kwestii, że w zawieraniu transakcji przynajmniej w sposób pośredni mogą uczestniczyć osoby wykonujące zawód związany z obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej. W odniesieniu do osób obowiązanych do zachowania tajemnicy „giełdowej” na podstawie art. 53 ust. 1 Ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (dalej: ”ustawa o giełdach towarowych”) kwestię udostępnienia informacji</p>	
--	--	--

		<p>Prezesowi URE rozstrzyga art. 54 ust. 1 pkt 9 tej ustawy (dopuszczalność przekazania informacji na potrzeby kontroli prowadzonej przez regulatora).</p> <p>Inaczej natomiast wygląda kwestia ujawnienia okoliczności objętych tajemnicą zawodową radcy prawnego, adwokata czy doradcy podatkowego. W tym przypadku należy uszanować szczególnie status doradcy prawnego, konieczność ochrony tajemnicy zawodowej i okoliczności przekazanych w ramach świadczenia pomocy prawnej oraz potrzebę ochrony zaufania w relacjach klient-doradca jako jednego z elementów demokratycznego państwa prawa.</p> <p>Wydaje się zatem zasadne, aby wyłączyć możliwość ingerencji przez regulatora w sferę tajemnicy radcowskiej, adwokackiej, notarialnej lub doradcy podatkowego. W przypadku najpoważniejszych nadużyć, skutkujących odpowiedzialnością karną, w ramach postępowania karnego zastosowanie znajdą przepisy art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego, zgodnie z którym dowód z przesłuchania radcy prawnego, adwokata lub doradcy podatkowego może być stosowany wyłącznie w wyjątkowych przypadkach oraz art. 226 w zw. z art. 180 k.p.k., przewidujący analogiczny standard ochronny dla dokumentów zawierających informacje chronione tajemnicą zawodową radcy prawnego, adwokata lub doradcy podatkowego. W projektowanym stanie prawnym ochronie podlegałyby zatem wyłącznie tajemnica zawodowa w postępowaniu karnym. Zauważyć należy jednak, że postępowanie kontrolne prowadzić będzie do wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 56 PE. Tajemnica zawodowa powinna być zaś chroniona w każdym postępowaniu, które może zakończyć się nałożeniem sankcji na podmiot prawa. Niedopuszczalna byłaby sytuacja, w której organ regulacyjny dokonywałby ustaleń faktycznych na podstawie okoliczności objętych tajemnicą zawodową. Taka sytuacja podważałaby istotę tajemnicy zawodowej będącej podstawą relacji pomiędzy klientami a osobami wykonującymi zawody zaufania publicznego.</p>	
		UWAGI SZCZEGÓLWE	
17	Art. 1	<p>1. W art. 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:</p> <p>„1a) w art. 6b ust. 2 otrzymuje brzmienie:</p> <p>2. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii, na żądanie sprzedawcy paliw gazowych lub energii wstrzymuje, z zastrzeżeniem art. 6c, dostarczanie paliw gazowych lub energii, jeżeli odbiorca końcowy zwleka z zapłatą za świadczone usługi lub za pobrane paliwo gazowe lub energię, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności.”;</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Propozycja jest związana tematycznie z zakresem Projektu gdyż dotyczy rynku energii elektrycznej oraz rozliczeń pomiędzy uczestnikami tego rynku. Dodatkowo podobnie jak zmiana art. 44 ustawy – Prawo energetyczne ma na celu doprecyzowanie przepisu wprowadzonego w ramach dostosowania polskiego porządku prawnego do III pakietu legislacyjnego UE w zakresie elektroenergetyki.</p> <p>Ograniczenie przepisu dotyczącego wstrzymywania dostarczania energii elektrycznej na <i>żądanie sprzedawcy</i> z powodu</p>	PSE

		<p>zaległości w opłatach na rzecz sprzedawcy powinno być dokonane ze względu na zbyt szeroki zakres podmiotowy przepisu, co prowadzi do konfliktu dwóch chronionych ustawowo wartości, tj. prawa sprzedawcy żądania wstrzymania dostarczania energii elektrycznej i obowiązku operatora sieci zapewniania bezpieczeństwa dostaw energii.</p> <p>Zgodnie z ustawową definicją odbiorcy (art. 3 pkt 13)) – oznaczającą każdego, kto otrzymuje lub pobiera paliwa lub energię na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym, przepis mógłby być stosowany również do OSP i operatorów systemów dystrybucyjnych (OSP i OSD są odbiorcami w zakresie zakupu energii elektrycznej na potrzeby własne, w tym na pokrycie strat w sieci), jak i samych sprzedawców energii (przedsiębiorstw obrotu), zatem podmiotów, które zaopatrują inne podmioty w energię i paliwa. Należy podkreślić, iż celem wprowadzenia przepisu art. 6b ust. 2 ustawy Prawo energetyczne było umożliwienie przedsiębiorcy energetycznemu, wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii, wstrzymania dostarczania energii elektrycznej na wniosek sprzedawcy, w przypadku gdy odbiorca zalega z zapłatą za usługi lub pobraną energię elektryczną sprzedawaną przez sprzedawcę, a dostarczane przez to przedsiębiorstwo. Zatem dotyczy to klasycznej sytuacji, gdy ww. przedsiębiorstwo energetyczne dostarcza energię do konkretnego punktu poboru przyporządkowanemu danemu odbiorcy. Natomiast w efekcie szerokiego podmiotowego zakresu przepisu wstrzymanie dostaw może również dotyczyć OSD, w przypadku gdy OSD zawiera ze sprzedawcą umowę na sprzedaż energii wyłącznie w zakresie potrzeb własnych, w tym na pokrycie strat w sieci, i jest to niewielki promień energii dostarczanej OSD przez OSP do punktów poboru tego OSD. Wskazać należy, że wstrzymanie dostaw energii do miejsc dostarczania OSD skutkowałoby wstrzymaniem dostaw do pozostałych odbiorców na obszarze działania tego OSD, którzy nie pozostają w zwłoce z zapłatą za dostarczoną energię. Ponadto skutkiem takiego wstrzymania dostarczania energii mogłoby być również pozbawienie dostaw energii obiektów służących obronności państwa, które z mocy prawa nie podlegają takiemu ograniczeniu (art. 6b ust. 6 ustawy Prawo energetyczne). Dodatkowo realizacja żądania sprzedawcy wstrzymania przez OSP dostarczania energii do OSD mogłaby stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa pracy KSE, zagrożenie życia lub zdrowia ludzi. Powoduje to wystąpienie konfliktu dwóch ustawowych wartości, tj. ww. prawa sprzedawcy i obowiązku OSP i OSD jako operatorów sieci zapewnienia bezpieczeństwa dostarczania energii (art. 9c ust. 2 pkt. 1) i ust. 3 pkt. 1 ustawy Prawo energetyczne). Z całą pewnością nie to było celem ustawodawcy, gdy wprowadzał art. 6b ust. 2 ustawy Prawo energetyczne. Tym samym więc zmiana przepisu art. 6b ust. 2 poprzez ograniczenie jego zastosowania wyłącznie do odbiorców końcowych jest konieczne celem usunięcia powołanego konfliktu. Zauważyć też należy, że obecnie przepis nakłada obowiązek wstrzymania dostarczania energii (pojęcie dostarczania nie jest zdefiniowane w ustawie) również w przypadku nieterminowych rozliczeń pomiędzy przedsiębiorstwami uczestniczącymi w obrocie energią elektryczną lub paliwami gazowymi, jednocześnie ustawa nie wskazuje jak należałoby wstrzymać dostarczanie energii na potrzeby przedsiębiorstwa obrotu, które przecież nie posiada fizycznych miejsc dostarczania (z wyjątkiem miejsc dostarczania do siedziby tego przedsiębiorstwa). Dodatkowo z brzmienia kolejnych ustępów w art. 6b wnosić można, iż intencją ustawodawcy było zdyscyplinowanie odbiorców końcowych, a nie rozliczeń pomiędzy profesjonalnymi przedsiębiorstwami uczestniczącymi w obrocie na rynku energii.</p>	
18	Art. 1	<p>Propozycja wprowadzenia art. 1 pkt 1a</p> <p>Wzmocnienie transparentności na rynku świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w źródłach odnawialnych oraz w źródłach kogeneracyjnych</p>	PTEZ

	<p>Rozporządzenie REMIT odnosi się do przejrzystości na rynku energii. W naszej ocenie transparentności informacji o hurtowym rynku energii elektrycznej powinny też towarzyszyć zmiany w zakresie rynku pochodnego, jakim jest rynek praw majątkowych. Brak stabilności na rynku praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, w szczególności ich nadpodaż i gwałtowne wahania wartości rynkowej, są często efektem braku bieżących informacji rynkowych, które umożliwiałyby podjęcie właściwych działań zapobiegawczych w stosownym czasie przez organy władzy publicznej oraz zapobiegałyby spekulacjom rynkowym (którym sprzyja niedoinformowanie uczestników rynku).</p> <p>Wobec powyższego zasadnym jest wprowadzenie do projektu ustawy dodatkowych zmian wzmacniających transparentność na rynku świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w źródłach odnawialnych oraz w źródłach kogeneracyjnych. Pełna transparentność w zakresie istniejącego i prognozowanego popytu i podaży praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia umożliwi zapobieganie ich nadpodaży oraz spekulacjom i destabilizacji na rynku.</p> <p>Z tego powodu, wnosimy o wprowadzenie do projektu ustawy następującej poprawki:</p> <p>w art. 1 rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (wersja 1.2 z 1 lipca 2014 r.) po punkcie 1) dodaje się punkt 1a w następującym brzmieniu:</p> <p><i>"1a) Art. 20e otrzymuje następujące brzmienie:</i></p> <p><i>„Art. 20e. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki tworzy elektroniczną bazę danych wykorzystania energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii i udostępnia ją w Biuletynie Informacji Publicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.</i></p> <p><i>2. Informacje, o których mowa w ust. 1, publikowane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki dotyczą w szczególności:</i></p> <p><i>1) ilości obowiązujących na koniec danego roku kalendarzowego koncesji na wytwarzanie energii i paliw w instalacjach odnawialnego źródła energii, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, na które zostały one wydane, zainstalowaną moc oraz lokalizację,</i></p> <p><i>2) ilości wydanych w danym miesiącu kalendarzowym oraz narastająco w danym roku kalendarzowym, według stanu na koniec danego miesiąca kalendarzowego, świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, na które zostały one wydane oraz z wyszczególnieniem ilości energii objętej tymi świadectwami,</i></p> <p><i>3) ilości umorzonych w danym miesiącu kalendarzowym oraz narastająco w danym okresie kolejnych 12 miesięcy licznym od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca, według stanu na koniec danego miesiąca kalendarzowego, świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu, z wyszczególnieniem ilości energii objętej umorzonymi świadectwami,</i></p> <p><i>4) ilości świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu, które na koniec danego miesiąca kalendarzowego pozostają ważne i nieumorzone, z podziałem na poszczególne lata kalendarzowe produkcji energii objętej tymi świadectwami oraz z wyszczególnieniem ilości energii objętej tymi świadectwami,</i></p> <p><i>5) ilości wydanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w danym roku kalendarzowym rozstrzygnięć w zakresie</i></p>	
--	--	--

	<p><i>przylączania instalacji odnawialnego źródła energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej albo sieci dystrybucyjnej gazowej, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii,</i></p> <p><i>6) ilości wydanych w danym roku kalendarzowym gwarancji pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, na które zostały one wydane,</i></p> <p><i>7) łącznej ilości energii objętej złożonymi wnioskami o wydanie świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu, co, do których postępowania o ich wydanie są w toku, według stanu na koniec danego miesiąca kalendarzowego.</i></p> <p><i>3. Prezes URE tworzy elektroniczną bazę danych wykorzystania energii wytworzonej w jednostkach kogeneracji i udostępnia ją w Biuletynie Informacji Publicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.</i></p> <p><i>4. Informacje, o których mowa w ust. 3, publikowane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki dotyczą w szczególności:</i></p> <p><i>1) ilości obowiązujących na koniec danego roku kalendarzowego koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w jednostkach kogeneracji, z podziałem na rodzaje jednostek kogeneracji, na które zostały one wydane i o których mowa w art. 91 ust. 1, zainstalowaną moc oraz lokalizację,</i></p> <p><i>2) ilości wydanych w danym miesiącu kalendarzowym oraz narastająco w danym roku kalendarzowym, według stanu na koniec danego miesiąca kalendarzowego, świadectw pochodzenia z kogeneracji, z podziałem na rodzaje jednostek kogeneracji, dla których zostały one wydane i o których mowa w art. 91 ust. 1, oraz z wyszczególnieniem ilości energii objętej tymi świadectwami,</i></p> <p><i>3) ilości umorzonych w danym miesiącu kalendarzowym oraz narastająco w danym okresie kolejnych 12 miesięcy liczonym od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca, według stanu na koniec danego miesiąca kalendarzowego, świadectw pochodzenia z kogeneracji, z podziałem na rodzaje jednostek kogeneracji, na które zostały one wydane i o których mowa w art. 91 ust. 1 i z wyszczególnieniem ilości energii objętej umorzonymi świadectwami,</i></p> <p><i>4) ilości świadectw pochodzenia z kogeneracji, które na koniec danego miesiąca kalendarzowego pozostają ważne i nieumorzone, z podziałem na rodzaje jednostek kogeneracji, na które zostały one wydane i o których mowa w art. 91 ust. 1, poszczególne lata kalendarzowe produkcji energii objętej tymi świadectwami oraz z wyszczególnieniem ilości energii objętej tymi świadectwami,</i></p> <p><i>5) ilości wydanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w danym roku kalendarzowym rozstrzygnięć w zakresie przylączania jednostek kogeneracji do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, z podziałem na rodzaje jednostek kogeneracji, na które zostały one wydane i o których mowa w art. 91 ust. 1,</i></p> <p><i>6) łącznej ilości energii objętej złożonymi wnioskami o wydanie świadectw pochodzenia z kogeneracji, co, do których postępowania o ich wydanie są w toku, według stanu na koniec danego miesiąca kalendarzowego i z podziałem na rodzaje jednostek kogeneracji, na które zostały one wydane i o których mowa w art. 91 ust. 1.,</i></p> <p>5. Informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 5 i 6 oraz w ust. 4 pkt 1 i 5 przekazywane są w terminie 180 dni od</p>	
--	---	--

		<i>zakończenia roku kalendarzowego, którego dotyczą. Informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 2-4 i 7 oraz w ust. 4 pkt 2-4 i 6 przekazywane są w terminie 14 dni od zakończenia miesiąca kalendarzowego, którego dotyczą.</i>	
19	Art. 1 pkt 1	Brzmienie pkt 52 Proponujemy, dla przejrzystości i spójności aktu prawnego, przyjąć jednolite nazewnictwo/zdefiniować Rozporządzenie REMIT.	TGE
20	Art. 1 pkt 1	"1a) Art. 20e otrzymuje następujące brzmienie: „Art. 20e. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki tworzy elektroniczną bazę danych wykorzystania energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii i udostępnia ją w Biuletynie Informacji Publicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych. 2. Informacje, o których mowa w ust. 1, publikowane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki dotyczą w szczególności: 1) ilości obowiązujących na koniec danego roku kalendarzowego koncesji na wytwarzanie energii i paliw w instalacjach odnawialnego źródła energii, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, na które zostały one wydane, zainstalowaną moc oraz lokalizację, 2) ilości wydanych w danym miesiącu kalendarzowym oraz narastająco w danym roku kalendarzowym, według stanu na koniec danego miesiąca kalendarzowego, świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, na które zostały one wydane oraz z wyszczególnieniem ilości energii objętej tymi świadectwami, 3) ilości umorzonych w danym miesiącu kalendarzowym oraz narastająco w danym okresie kolejnych 12 miesięcy liczoną od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca, według stanu na koniec danego miesiąca kalendarzowego, świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu, z wyszczególnieniem ilości energii objętej umorzonymi świadectwami, 4) ilości świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu, które na koniec danego miesiąca kalendarzowego pozostają ważne i nieumorzone, z podziałem na poszczególne lata kalendarzowe produkcji energii objętej tymi świadectwami oraz z wyszczególnieniem ilości energii objętej tymi świadectwami, 5) ilości wydanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w danym roku kalendarzowym rozstrzygnięć w zakresie przyłączania instalacji odnawialnego źródła energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej albo sieci dystrybucyjnej gazowej, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, 6) ilości wydanych w danym roku kalendarzowym gwarancji pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, na które zostały one wydane, 7) łącznej ilości energii objętej złożonymi wnioskami o wydanie świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu, co, do których postępowania o ich wydanie są w toku, według stanu na koniec danego miesiąca kalendarzowego. 3. Prezes URE tworzy elektroniczną bazę danych wykorzystania energii wytworzonej w jednostkach kogeneracji i udostępnia ją w Biuletynie Informacji Publicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych. 4. Informacje, o których mowa w ust. 3, publikowane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki dotyczą w szczególności: 1) ilości obowiązujących na koniec danego roku kalendarzowego koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w	TGPE

		<p>jednostkach kogeneracji, z podziałem na rodzaje jednostek kogeneracji, na które zostały one wydane i o których mowa w art. 91 ust. 1, zainstalowaną moc oraz lokalizację,</p> <p>2) ilości wydanych w danym miesiącu kalendarzowym oraz narastająco w danym roku kalendarzowym, według stanu na koniec danego miesiąca kalendarzowego, świadectw pochodzenia z kogeneracji, z podziałem na rodzaje jednostek kogeneracji, dla których zostały one wydane i o których mowa w art. 91 ust. 1, oraz z wyszczególnieniem ilości energii objętej tymi świadectwami,</p> <p>3) ilości umorzonych w danym miesiącu kalendarzowym oraz narastająco w danym okresie kolejnych 12 miesięcy liczonym od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca, według stanu na koniec danego miesiąca kalendarzowego, świadectw pochodzenia z kogeneracji, z podziałem na rodzaje jednostek kogeneracji, na które zostały one wydane i o których mowa w art. 91 ust. 1 i z wyszczególnieniem ilości energii objętej umorzonymi świadectwami,</p> <p>4) ilości świadectw pochodzenia z kogeneracji, które na koniec danego miesiąca kalendarzowego pozostają ważne i nieumorzone, z podziałem na rodzaje jednostek kogeneracji, na które zostały one wydane i o których mowa w art. 91 ust. 1, poszczególne lata kalendarzowe produkcji energii objętej tymi świadectwami oraz z wyszczególnieniem ilości energii objętej tymi świadectwami,</p> <p>5) ilości wydanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w danym roku kalendarzowym rozstrzygnięć w zakresie przyłączania jednostek kogeneracji do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej, z podziałem na rodzaje jednostek kogeneracji, na które zostały one wydane i o których mowa w art. 91 ust. 1,</p> <p>6) łącznej ilości energii objętej złożonymi wnioskami o wydanie świadectw pochodzenia z kogeneracji, co, do których postępowania o ich wydanie są w toku, według stanu na koniec danego miesiąca kalendarzowego i z podziałem na rodzaje jednostek kogeneracji, na które zostały one wydane i o których mowa w art. 91 ust. 1.,</p> <p>5. Informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 5 i 6 oraz w ust. 4 pkt 1 i 5 przekazywane są w terminie 180 dni od zakończenia roku kalendarzowego, którego dotyczą. Informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 2-4 i 7 oraz w ust. 4 pkt 2-4 i 6 przekazywane są w terminie 14 dni od zakończenia miesiąca kalendarzowego, którego dotyczą.</p> <p>Rozporządzenie REMIT odnosi się do przejrzystości na rynku energii. W naszej ocenie transparentności informacji o hurtowym rynku energii elektrycznej powinny też towarzyszyć zmiany w zakresie rynku pochodnego, jakim jest rynek praw majątkowych. Brak stabilności na rynku praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, w szczególności ich nadpodaż i gwałtowne wahania wartości rynkowej, są często efektem braku bieżących informacji rynkowych, które umożliwiałyby podjęcie właściwych działań zapobiegawczych w stosownym czasie przez organy władzy publicznej oraz zapobiegałyby spekulacjom rynkowym (którym sprzyja niedoinformowanie uczestników rynku). Wobec powyższego zasadnym jest wprowadzenie do projektu ustawy dodatkowych zmian wzmacniających transparentność na rynku świadectw pochodzenia energii elektrycznej wytworzonej w źródłach odnawialnych oraz w źródłach kogeneracyjnych. Pełna transparentność w zakresie istniejącego i prognozowanego popytu i podaży praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia umożliwi zapobieganie ich nadpodaży oraz spekulacjom i destabilizacji na rynku. Z tego powodu, wnosimy o przyjęcie poprawki.</p>	
21	Art. 1 pkt 2	Art. 1 pkt 2) – dodanie pkt 19g) w art. 23 ust. 2	TGPE

19g) opracowywanie wytycznych i zaleceń zapewniających jednolite stosowanie rozporządzenia 1227/2011 przez wszystkie podmioty zobligowane do stosowania zakazów i przestrzegania obowiązków nałożonych przez rozporządzenie.

1. Z uwagi na fakt, że naruszenie zakazów nałożonych przez rozporządzenie- tj. próba manipulacji i manipulacja skutkują bezpośrednimi sankcjami karnymi i finansowymi nakładanymi zarówno na osoby prawne jak i fizyczne, a zjawiska te są zdefiniowane poprzez rozporządzenie REMIT bardzo ogólnie, pożądanym i wymaganym byłoby zobligowanie Prezesa URE do publikowania szczegółowych opisów obrazujących składanie jakich zleceń i zawieranie jakich transakcji stanowi manipulację lub próbę manipulacji. Regulacje unijne usiłują przybliżyć kształt hurtowego rynku energii elektrycznej do rynku finansowego, jednakże w obecnym stanie prawnym jest to niezwykle trudne i obciążone dużym ryzykiem dla podmiotów handlujących na hurtowego rynku energii elektrycznej.

Rynek energii jest stosunkowo młodym rynkiem, w dużej mierze nieuporządkowanym. Przyglądając się chociażby regulacją giełdowym (TGE) w §38 Regulamin obrotu Rynku Towarów Giełdowych TGE S.A. napisano „na giełdzie nie obowiązują ograniczenia wahań kursów”, wcześniej w § 26 nakazano członom giełdy "nie podejmować działań, a w szczególności składać takich zleceń, które mają na celu stwarzanie warunków, w których kurs rynkowy, układ zleceń lub obroty nie wyrażają rzeczywistej sytuacji rynkowej”, a także badać zlecenia i transakcje "pod kątem możliwości dokonania manipulacji kursem towaru giełdowego". W gąszczu zapisów prawnych nie pojawiają się żadne konkretne liczby, procenty wskazujące jakie zlecenia można, a jakich zleceń nie można, składać osobie handlującej. Warto dodać, że mechanizm wyznaczania kursów TGE, które są publikowane każdego dnia obrotu przez TGE, jest niedoskonały zwłaszcza w sytuacji kiedy w dniu obrotu nie dochodzi do zawarcia transakcji.

Dodatkowo mając na uwadze fakt, że obecnie większość uczestników hurtowego rynku energii elektrycznej zawiera kontrakty bilateralne na tzw. rynku OTC, w odniesieniu do cen tych samych produktów energetycznych na TGE, niezwykle istotnym jest określenie przez Prezesa URE takiego mechanizmu, widełek cenowych lub temu podobnych warunków brzegowych, które dadzą osobom handlującym na hurtowym rynku energii elektrycznej poczucie bezpieczeństwa, że działają w granicach dozwolonych prawem.

2. Oczekuje się również jasnego stanowiska Prezesa URE w temacie statusu transakcji anulowanej na TGE, w kontekście manipulacji/próby manipulacji. Transakcje takie zawierane są zwykle w wyniku błędu-nie umyślnie, dlatego też w sytuacji opłacalności złożenia wniosku (cennik TGE), strona błędnie zawartej transakcji wnosi do TGE wniosek o jej anulowanie.

3. Rozporządzenie REMIT w preambule przyznaje ACER prawo do wydawania NIEWIĄŻĄCYCH wytycznych dotyczących stosowania definicji określonych w rozporządzeniu, mając na uwadze fakt, że wytyczne ACER po pierwsze są niewiążące po drugie są publikowane w języku angielskim pożądanym i wymaganym byłoby zobligowanie Prezesa URE do publikowania **wiążących** wytycznych jak należy wykonywać obowiązki nałożone przez rozporządzenie.

4. Mając na uwadze punkt 1 i 3 powyżej oraz nawiązując do Komunikatu Prezesa nr 23/2014 w sprawie wykonywania obowiązków informacyjnych związanych z obrotem produktami energetycznymi na hurtowym rynku energii, uczestnicy rynku oczekują od Prezesa URE, że określi **standardy i miejsce publikowania** informacji wewnętrznej w rozumieniu rozporządzenia REMIT, których spełnienie będzie wystarczające dla wypełnienia obowiązku z art. 4 rozporządzenia REMIT.

		<p>Oczekuje się także jasnego stanowiska, czy publikacja informacji wewnętrznej na ogólnopolskiej <u>platformie informacyjnej</u> zwalnia z obowiązku publikowania informacji wewnętrznej na własnej stronie www.</p> <p>Nie wprowadzenie do Ustawy proponowanego zapisu ze względu na różnorodną interpretację przez podmioty na rynku energii utrzyma istniejący stan, w którym już blisko od dwóch lat brak jednoznacznej interpretacji wywołuje pogłębiający się nieład informacyjny.</p>	
22	Art. 1 pkt 2	<p>art. 1. pkt 2) projektu ustawy – w odniesieniu do art. 23 ustawy – Prawo energetyczne</p> <p>Ustawa w art. 1 pkt 2) zmienia art. 23 ust 2 ustawy Prawo energetyczne, wprowadzając adekwatne regulacje dla prowadzenia rejestru uczestników rynku i jego aktualizacji. Jednocześnie propozycja zmiany ustawy Prawo energetyczne art. 23a nakłada na uczestników rynku obowiązek rejestracji po wejściu w życie ustawy. Niniejsza ustawa wchodzi w życie 14 dni od ogłoszenia. Na bazie wprowadzonych regulacji może okazać się iż zaproponowany termin rejestracji uczestników rynku uniemożliwi im prowadzenie działalności handlowej. Wzmiankowany artykuł wprowadza obowiązek rejestracji dla uczestników rynku w rejestrze, który jeszcze nie istnieje. Jednocześnie ustawa wchodzi w życie w ciągu 14 dni od daty jej ogłoszenia – zatem może okazać się że termin ten jest zbyt krótki na zrealizowanie rejestracji uczestników i może uniemożliwić im prowadzenie działalności handlowej. Adekwatne kary za działalność bez wymaganego wpisu do rejestru uczestników rynku określono w propozycji zmian art. 56 ustawy Prawo energetyczne.</p> <p>Postulujemy wydłużenie okresu na przeprowadzenie rejestracji oraz umożliwienie prowadzenia działalności handlowej przez uczestników do czasu rejestracji ich działalności, tj. uruchomienia przedmiotowego rejestru przez właściwe organy.</p> <p>1) art. 1. pkt 2) projektu ustawy – zakres kompetencji Prezesa URE, procedura oceny spełnienia efektu zachęty</p> <p>Ponieważ zakres projektowanej regulacji zmienia art. 23 ust 2 ustawy Prawo energetyczne, a więc zakres kompetencji Prezesa URE, co związane jest z koniecznością wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (REMIT), uzasadnionym jest jednoczesne uregulowanie w przedmiotowym projekcie dodatkowych kwestii wynikających z obowiązujących Wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014-2020, Dz. Urz. UE C 200 z 28.6.2014, str. 1. (dalej: „Wytyczne”).</p> <p>Zgodnie z Wytycznymi (pkt 49-52), przedsiębiorcy podejmujący decyzje inwestycyjne po 1 lipca 2014 r. w zakresie budowy instalacji wytwarzających energię w procesie wysokosprawnej kogeneracji oraz z odnawialnych źródeł energii i zamierzający korzystać z krajowych systemów wsparcia zobowiązani są do składania do władz krajowych analiz finansowych tych inwestycji. Prace nad projektem inwestycyjnym, którego rentowność uzależniona jest od krajowego systemu wsparcia kogeneracji (CHP) lub odnawialnych źródeł energii (OZE), nie powinny zostać rozpoczęte przed złożeniem przez inwestora przedmiotowych analiz.</p> <p>Zdaniem Komisji jeśli beneficjent rozpoczyna realizację projektu przed złożeniem wniosku o pomoc, żadnej pomocy przyznanej na taki projekt nie uważa się za zgodną z rynkiem wewnętrznym.</p> <p>Zgodnie z Wytycznymi, w dalszej kolejności organ przyznający pomoc (w polskim systemie organem takim jest Prezes</p>	PTEZ

	<p>URE) musi zweryfikować wiarygodność scenariusza alternatywnego i potwierdzić, że pomoc stwarza wymagany efekt zachęty.</p> <p>Mając na uwadze toczącą się dyskusję z Komisją Europejską dotyczącą uznania krajowych systemów wsparcia za pomoc publiczną, oraz ryzyko uznania przez Komisję tych systemów za pomoc publiczną, uzasadnionym jest wprowadzenie procedury uwzględniającej powyższe wymagania Wytucznych. Wprowadzenie wyraźnej procedury w ślad za wymaganiami Wytucznych pozwoliłoby uniknąć istotnego ryzyka inwestycyjnego dla nowych projektów CHP i OZE, które zamierzają korzystać z systemu świadectw pochodzenia OZE i CHP.</p> <p>Obecnie, zgodnie z art. 23 ust. 2 pkt 21) ustawy – Prawo energetyczne, organem właściwym do wydawania świadectw pochodzenia OZE i CHP jest Prezes URE. Wydanie świadectw pochodzenia przez Prezesa URE możliwe jest po zbadaniu wystąpienia przesłanek uprawniających do ich uzyskania. Dotychczasowa praktyka wskazuje, iż Prezes URE wymaga w tym zakresie szeregu dokumentów, potwierdzających uprawnienia do uzyskania świadectw pochodzenia. Prezes URE informuje jednocześnie zainteresowane przedsiębiorstwa energetyczne, o tym czy przedstawiane dokumenty uznane zostaną przez Prezesa URE za wystarczające do wydania świadectw pochodzenia.</p> <p>Dyrektywa 2004/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie promowania kogeneracji w oparciu o zapotrzebowanie na ciepło użytkowe na rynku wewnętrznym energii oraz zmieniająca Dyrektywę 92/42/EWG (Dz. Urz. WE L 52 z 21.02.2004, str. 50 ze zm.), regulująca zasady wspierania kogeneracji, w pkt 24 preambuły stwierdza, że wsparcie publiczne powinno być zgodne z postanowieniami wytucznych Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w zakresie ochrony środowiska. Dyrektywa 2004/8/WE stała się podstawą obowiązującego w Polsce systemu świadectw pochodzenia z kogeneracji, natomiast przyjmowane przez Komisję Europejską wytuczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią mają na celu zapobieganie zakłóceniom konkurencji na rynku wewnętrznym, a ich naruszenie może być podstawą zakwestionowania przez Komisję Europejską uzyskanego wsparcia.</p> <p>Tak więc już na gruncie obecnych regulacji wydaje się zasadnym przyjmować, że zakres kompetencji Prezesa URE, jako organu właściwego do wydawania świadectw pochodzenia CHP i OZE jest na tyle szeroki, że obejmuje również badanie przesłanki wstępnej ich przyznania jaką jest istnienie efektu zachęty.</p> <p>Tym niemniej z uwagi na ewentualne wątpliwości w tym zakresie uzasadnionym jest wyraźne doprecyzowanie zakresu kompetencji Prezesa URE poprzez odniesienie się do konkretnych kwestii wyraźnie wskazanych w Wytucznych (pkt 49-52), jak bowiem wyżej wskazano istnieje ryzyko uznania przez Komisję obowiązujących w Polsce systemów za pomoc publiczną, co zablokuje możliwość wydania certyfikatów OZE i CHP dla projektów które nie spełnią warunków wykazania efektu zachęty określonego w Wytucznych. W szczególności więc Prezes URE powinien otrzymać wyraźne kompetencje do przygotowania formularza wniosku potwierdzającego potrzebę korzystania przez daną instalację z krajowego systemu wsparcia tj. spełnienia efektu zachęty, który to formularz zawierałby co najmniej nazwę wnioskodawcy i wielkość przedsiębiorstwa, opis projektu, w tym jego lokalizację oraz daty rozpoczęcia i zakończenia, kwotę pomocy niezbędnej do realizacji projektu i koszty kwalifikowane. Formularz powinien dawać beneficjentom możliwość opisanie sytuacji, która miałaby miejsce, gdyby nie przyznano pomocy tj. sytuację zwaną scenariuszem lub projektem alternatywnym. Ponadto duże przedsiębiorstwa w ramach tego wniosku (formularza) powinny być zobowiązane do przedłożenia dokumentów na poparcie scenariusza alternatywnego opisanego w formularzu.</p>	
--	--	--

		<p>Prezes URE powinien otrzymać również wyraźne kompetencje do weryfikacji wiarygodności scenariusza alternatywnego oraz potwierdzenia, że pomoc stwarza wymagany efekt zachęty.</p> <p>Oczywiście nie będzie to równoważne ze spełnieniem wszystkich warunków uzyskania świadectw pochodzenia z kogeneracji. Te dodatkowe warunki będą bowiem weryfikowane przez Prezesa URE, w toku indywidualnych postępowań administracyjnych na etapie o wydanie świadectw pochodzenia.</p> <p><u>Dlatego też postulujemy o poszerzenie zakresu projektu ustawy o wyraźny zakres kompetencyjny Prezesa URE do badania efektu zachęty zgodnie z pkt 49-52 Wytucznych. Z uwagi na ww. ryzyka konieczne jest jak najszybsze wprowadzenie procedury umożliwiającej beneficjentom pomocy złożenia wniosku potwierdzającego wystąpienie efektu zachęty. Konieczne jest również wprowadzenie procedury umożliwiającej Prezesowi URE przeprowadzenie analizy przedłożonych wniosków oraz stwierdzenie, że efekt zachęty wystąpił. W wyniku tej zmiany analizy będą przedkładane przez inwestorów Prezesowi URE, jako element wymaganego wniosku w procesie ubiegania się o promesę koncesji lub o koncesję na wytwarzanie energii w CHP lub OZE. Prezes URE dokona weryfikacji takiej dokumentacji i uzna, czy w danej sytuacji dochodzi do spełnienia efektu zachęty.</u></p>	
23	Art. 1 pkt 3	<p>Art. 1 pkt 3) – dot. art. 23a ust. 1 i 2</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Uczestnik rynku przed zawarciem pierwszej transakcji na hurtowym rynku energii, jest obowiązany zarejestrować się zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia 1227/2011, w krajowym rejestrze uczestników rynku, o którym mowa w art. 9 ust. 2 tego rozporządzenia. 2. Krajowy rejestr uczestników rynku prowadzi Prezes URE. 3. Transakcje na hurtowym rynku energii, zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia 1227/2011, prowadzić mogą wyłącznie podmioty zarejestrowane w krajowym rejestrze uczestników hurtowego rynku energii. 4. Krajowy rejestr uczestników hurtowego rynku energii prowadzi i aktualizuje Prezes URE na podstawie: <ol style="list-style-type: none"> a) udzielonych koncesji; b) formularzy rejestracyjnych, o których mowa w art. 9 ust. 4 rozporządzenia 1227/2011, składanych przez odbiorców końcowych spełniających kryteria w zakresie zdolności, konsumpcji, określone w art. 2 ust. 5) tego rozporządzenia. <p>Złożenie wniosku o udzielenie koncesji jest równoznaczne ze złożeniem formularza rejestracyjnego, o którym mowa w art. 9 ust. 4 rozporządzenia 1227/2011.</p> <p>Wzór formularza rejestracyjnego, o którym mowa w ust. 2 lit. b), określa Prezes URE i publikuje w biuletynie informacji publicznej URE.</p> <p>Zgodnie z art. 9 ust. 1 Rozporządzenia REMIT</p> 	TGPE

		<p>„Uczestnicy rynku zawierający transakcje, które mają być zgłaszane Agencji na podstawie art. 8 ust. 1, rejestrują się w krajowym organie regulacyjnym w państwie członkowskim, w którym mają siedzibę lub, w którym stale zamieszkują, lub jeżeli nie posiadają siedziby w Unii lub nie zamieszkują w Unii, w państwie członkowskim, w którym prowadzą działalność.</p> <p><i>Uczestnik rynku rejestruje się tylko w jednym krajowym organie regulacyjnym. Państwa członkowskie nie wymagają od uczestnika rynku zarejestrowanego w innym państwie członkowskim ponownej rejestracji.</i></p> <p>Obrót hurtowy energią elektryczną lub paliwami gazowymi przez przedsiębiorstwa energetyczne wymaga uzyskania odpowiedniej koncesji, której udziela Prezes URE. W związku z powyższym nie ma potrzeby ponownej rejestracji uczestnika rynku, który posiada koncesję. Rejestr obejmujący powinien stworzyć, opublikować i aktualizować Prezes URE na bazie udzielonych koncesji – posiada, bowiem prawie wszystkie dane niezbędne do opublikowania rejestru.</p> <p>Ponadto należy podkreślić, że transakcje na rynku hurtowym zawierane są codziennie. W związku z powyższym zapis w brzmieniu proponowanym w ust. 1 projektu ustawy stwarza zagrożenie konieczności zawieszenia działalności przez uczestników rynku hurtowego do czasu zarejestrowania, a w konsekwencji poniesienia wymiernych strat finansowych.</p> <p>Ponadto wskazany jest jednoznaczne określenie wzoru formularza zgłoszeniowego i miejsca jego publikacji.</p> <p>Jeżeli jednak utrzymany zostałby obowiązek rejestracji przedsiębiorstw energetycznych to rekomendujemy wydłużenie okresu na przeprowadzenie rejestracji oraz umożliwienie prowadzenia działalności handlowej przez uczestników do czasu rejestracji ich działalności, tj. uruchomienia przedmiotowego rejestru przez właściwe organy.</p>	
24	Art. 1 pkt 3	<p>Art. 1 pkt 3) – dot. art. 23b ust. 1</p> <p>Art. 23b. 1. Prezes URE przeprowadza kontrole lub prowadzi postępowanie wyjaśniające w sprawie manipulacji lub prób manipulacji na hurtowym rynku energii, o której mowa odpowiednio w art. 2 pkt 2 i 3 rozporządzenia 1227/2011, oraz w sprawie niezgodnego z prawem wykorzystywania informacji wewnętrznej, polegającego na działaniach, o których mowa w art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia.</p> <p>Powinna powstać lista – katalog definicji informacji, o szczególnym charakterze, które mogą być wykorzystane do manipulacji rynku.</p> <p>Na tej podstawie będzie można określić podstawy do kontroli transakcji handlowych, które poza odchyleniem od rynku, będą wskazywać na możliwość „manipulacji”.</p>	TGPE
25	Art. 1 pkt 3	<p>Propozycja wprowadzenia do ustawy – Prawo energetyczne art. 23c nakłada na uczestników rynku obowiązek monitorowania obrotu na hurtowym rynku energii i przekazywania do Prezesa URE stosowanych informacji w tym zakresie. Szczegółowy wykaz tych informacji określają akty wykonawcze wydane na podstawie art. 8 ust. 6 rozporządzenia 1227/2011.</p>	TGPE

		Jednocześnie projekt ustawy nie określa trybu przekazywania informacji. Brak jest skorelowania nowego obowiązku z już istniejącym systemem raportowania dla URE - poprzez formularz F1. Brak jest czytelnych informacji czy istniejący obowiązek raportowania zostanie utrzymany czy zastąpiony.	
26	Art. 1 pkt 3	<p>art. 1. pkt 3) – w odniesieniu do art. 23a ustawy – Prawo energetyczne</p> <p>W propozycji wprowadzenia do ustawy - Prawo energetyczne art. 23a pojawia się niejasne sformułowanie dotyczące obowiązków, jakie będą spoczywać na uczestnikach rynku przed zawarciem „pierwszej transakcji” na hurtowym rynku energii. Uważamy, że zapis ten wprowadza niezrozumiałe określenie pierwszej transakcji – szczególnie w świetle już dotychczas prowadzonej działalności handlowej np. w odniesieniu do transakcji zawartych na rynku terminowym.</p> <p><u>Wobec powyższego proponujemy usunięcie tego zapisu lub jego modyfikację zgodnie z stanem faktycznym oraz w sposób nie budzący wątpliwości.</u></p> <p>Proponowana zmiana</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Transakcje na hurtowym rynku energii, zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia 1227/2011, prowadzić mogą wyłącznie podmioty zarejestrowane w krajowym rejestrze uczestników hurtowego rynku energii.</i> 2. <i>Krajowy rejestr uczestników hurtowego rynku energii prowadzi i aktualizuje Prezes URE na podstawie:</i> <ol style="list-style-type: none"> a) <i>udzielonych koncesji;</i> b) <i>formularzy rejestracyjnych, o których mowa w art. 9 ust. 4 rozporządzenia 1227/2011, składanych przez odbiorców końcowych spełniających kryteria w zakresie zdolności, konsumpcji, określone w art. 2 ust. 5) tego rozporządzenia.</i> 3. <i>Złożenie wniosku o udzielenie koncesji jest równoznaczne ze złożeniem formularza rejestracyjnego, o którym mowa w art. 9 ust. 4 rozporządzenia 1227/2011.</i> 4. <i>Wzór formularza rejestracyjnego, o którym mowa w ust. 2 lit. b), określa Prezes URE i publikuje w biuletynie informacji publicznej URE.</i> <p>Uzasadnienie</p> <p>Zgodnie z art. 9 ust. 1 Rozporządzenia REMIT</p> <p><i>„Uczestnicy rynku zawierający transakcje, które mają być zgłaszane Agencji na podstawie art. 8 ust. 1, rejestrują się w krajowym organie regulacyjnym w państwie członkowskim, w którym mają siedzibę lub, w którym stale zamieszkują, lub jeżeli nie posiadają siedziby w Unii lub nie zamieszkują w Unii, w państwie członkowskim, w którym prowadzą działalność.</i></p> <p><i>Uczestnik rynku rejestruje się tylko w jednym krajowym organie regulacyjnym. Państwa członkowskie nie wymagają od uczestnika rynku zarejestrowanego w innym państwie członkowskim ponownej rejestracji.”</i></p>	PTEZ

		<p>Obrót hurtowy energią elektryczną lub paliwami gazowymi przez przedsiębiorstwa energetyczne wymaga uzyskania odpowiedniej koncesji, której udziela Prezes URE. W związku z powyższym nie ma potrzeby ponownej rejestracji uczestnika rynku, który posiada koncesję. Rejestr obejmujący powinien stworzyć, opublikować i aktualizować Prezes URE na bazie udzielonych koncesji – posiada, bowiem prawie wszystkie dane niezbędne do opublikowania rejestru.</p> <p>Ponadto należy podkreślić, że transakcje na rynku hurtowym zawierane są codziennie. W związku z powyższym zapis w brzmieniu proponowanym w ust. 1 projektu ustawy stwarza zagrożenie konieczności zawieszenia działalności przez uczestników rynku hurtowego do czasu zarejestrowania, a w konsekwencji poniesienia wymiernych strat finansowych.</p> <p>Ponadto wskazanym jest jednoznaczne określenie wzoru formularza zgłoszeniowego i miejsca jego publikacji.</p> <p>1) art. 1. pkt 3) – w odniesieniu do art. 23c ustawy – Prawo energetyczne</p> <p>Propozycja wprowadzenie do ustawy - Prawo energetyczne art. 23c nakłada na uczestników rynku obowiązek monitorowania obrotu na hurtowym rynku energii i przekazywania do Prezesa URE stosowanych informacji w tym zakresie. Szczegółowy wykaz tych informacji określają akty wykonawcze wydane na podstawie art. 8 ust. 6 rozporządzenia 1227/2011.</p> <p>Jednocześnie projekt ustawy nie określa trybu przekazywania informacji oraz częstotliwości ich przekazywania. Brak jest skorelowania nowego obowiązku z już istniejącym systemem raportowania dla URE - poprzez formularz F1. Brak jest czytelnych informacji czy istniejący obowiązek raportowania zostanie utrzymany czy zastąpiony.</p> <p><u>Postulujemy usunięcie tych wątpliwości oraz skorelowanie nowego obowiązku z już istniejącym systemem raportowania do URE tak by tryb raportowania nie budził wątpliwości.</u></p>	
27	Art. 1 pkt 3	<p>Art. 1 pkt 3 projektu wprowadza do Prawa energetycznego nowy art. 23 c, ustanawiający obowiązek przekazywania przez uczestnika rynku danych fundamentalnych Prezesowi URE.</p> <p>Zwracamy uwagę, iż akt wykonawczy doprecyzowuje zakres obowiązku przekazywania danych fundamentalnych ACER oraz krajowym organom regulacyjnym ustanowionego w art. 8 ust. 5 REMIT. W art. 9 aktu obowiązek przekazywania danych fundamentalnych do krajowych organów regulacyjnych zawężony został do sytuacji, w których organy wystąpią o przekazanie takich danych. Projektowane przepisy PE powinny być zgodne z treścią aktu wykonawczego.</p>	IGG
28	art. 1 pkt 4	<p>(Brzmienie art. 28a ust. 2 pkt 1a) – przy stwierdzeniu „z podmiotem obowiązującym do zachowania tajemnicy służbowej” należy zwrócić uwagę, że zgodnie z definicjami zawartymi w art. 17 REMIT oraz Ustawie o giełdach towarowych, tajemnica służbowa nie jest tożsama z tajemnicą zawodową.</p>	TGE
29	art. 1 pkt 4	<p>(Brzmienie art. 28b) – proponujemy zmianę stwierdzenia „takiej informacji” na „informacji stanowiącej tajemnicę”.</p>	TGE
30	art. 1 pkt 4	<p>Wprowadzenie właściwych kryteriów ujawnienia tajemnicy</p>	PTEZ

		<p>W propozycji nowych zapisów art. 28b pkt 3) ustawy – Prawo energetyczne dopuszcza się możliwość ujawnienia tajemnicy służbowej na podstawie bardzo nieprecyzyjnego kryterium „interesu rynku energetycznego” - „[...] ze względu na interes rynku energetycznego Prezes URE uznał przekazanie takiej informacji za uzasadnione;”</p> <p>Proponujemy wprowadzić doprecyzowującą zmianę w art. 28b pkt 3) poprzez zmianę wyrazów „ze względu na interes rynku energetycznego” na wyrazy „ze względu na przejrzystość rynku energetycznego”.</p>	
31	art. 1 pkt 4	<p>Zastrzeżenia budzi art. 1 pkt 4, którego celem jest dodanie art. 28a i 28b do Prawa energetycznego. Otóż jest to materia wyczerpująco unormowana przez art. 17 REMIT – Tajemnica służbowa. Wydaje się, że art. 17 REMIT nie zezwala na tak szerokie ujawnianie tajemnicy służbowej, jak to przewiduje art. 1 pkt 4 projektu. Przykładowo w art. 17 REMIT: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2011:326:FULL&from=PL</p> <p>-nie dałoby się doszukać podstawy prawnej do ujawniania tajemnicy NIK-owi czy komornikowi itd. Odnośnie art. 17 ust. 3, to obie te instytucje nie ‘podlegają przepisom karnym’, jak też nie kojarzę innych przepisów REMIT lub innych przepisów „unijnych” (czyli nie czysto polskich) dających im takie uprawnienia. Niektóre inne jednostki redakcyjne w tych przepisach też budzą wątpliwości. Polska ustawa musi być zgodna z rozporządzeniem unijnym (a nie odwrotnie), dlatego zaleca się szczegółowe zbadanie tej kwestii w toku dalszej działalności legislacyjnej. Nie jest to drobiazg, gdyż ujawnianie tajemnic przedsiębiorców wbrew prawu unijnemu może godzić w konstytucyjną swobodę działalności gospodarczej, która wymaga ochrony tajemnic przedsiębiorców na konkurencyjnym rynku. W toku prac legislacyjnych wymagałoby ustalenie prawidłowego znaczenia art. 17 ust. 4 zdania drugiego REMIT, czy stanowi on samodzielną podstawę do uzyskiwania informacji, czy raczej stanowi on dalsze ograniczenie dla wąskiego katalogu uprawnionych z ust. 3, co lepiej służy ochronie praw przedsiębiorców.</p>	IEPiOE
32	art. 1 pkt 5	<p>1) art. 1. pkt 5) – w odniesieniu do art. 44 ustawy – Prawo energetyczne</p> <p>Proponowane brzmienie przepisu odwołuje się do kryteriów badania sprawozdań finansowych wynikających z rozdziału 7 ustawy o rachunkowości. Standardy te wymagają, aby w rezultacie badania sprawozdania finansowego biegły rewident wyraził opinię, czy sprawozdanie finansowe jest zgodne z zastosowanymi zasadami rachunkowości oraz czy rzetelnie i jasno przedstawia sytuację finansową i majątkową, jak też wynik finansowy badanego przedsiębiorstwa. Przy tak ustalonym zakresie badania biegły rewident może odnieść się do oceny tego, czy sprawozdanie zostało sporządzone na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg rachunkowych oraz czy jest zgodne co do formy i treści z obowiązującymi badanymi przedsiębiorstwem przepisami prawa, statutem lub umową. Biegły nie dysponuje natomiast jakimikolwiek instrumentami analizy, aby w ramach takiego badania, ograniczonego do zagadnień rachunkowo-finansowych, ocenić wpływ danych i informacji finansowych zawartych w sprawozdaniu finansowym na sytuację odbiorców, zapewnienie ich równego traktowania oraz eliminowanie subsydiowania skrośnego.</p> <p>Ponadto proponowane brzmienie ust. 3 odwołuje się do badania sprawozdania finansowego, o którym mowa w ust. 2. Ustęp 2 stanowi natomiast o obowiązku przedsiębiorstw energetycznych do zawierania w sprawozdaniu finansowym bilansów oraz rachunków zysków i strat odrębnie "dla poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, przesyłania, dystrybucji lub magazynowania paliw gazowych,</p>	PTEZ

skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego". Jeśli zatem w przypadku przedsiębiorstw energetycznych działających na rynku energii elektrycznej sprawozdanie takie wyszczególnia wyłącznie informacje finansowe dotyczące działalności związanych z energią elektryczną, badanie takiego sprawozdania możliwe jest jedynie w zakresie tak wyodrębnionych części sprawozdania. Wskazuje to zatem na potrzebę pozostawienia dotychczasowego brzmienia ust. 3, odsyłającego do działalności wymienionych w ust. 1 pkt 1) ustawy - Prawo energetyczne, tożsamy z działalnościami wymienionymi w proponowanym ust. 2 art. 44 ustawy – Prawo energetyczne.

Wobec powyższego wnosimy o zmianę art. 44 ust. 3 polegającą na wykreśleniu w tym artykule słów „także w zakresie zapewnienia równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowania subsydiowania skrośnego pomiędzy działalnościami, o których mowa w ust. 1”.

2) art. 1. pkt 5) – w odniesieniu do art. 44 ustawy – Prawo energetyczne

W odniesieniu do zmiany art. 44 ust. 2a oraz ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, których obecne brzmienie jest następujące:

(...)

2a. *Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 49a ust. 2, sporządza sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1a, zawierające bilans oraz rachunek zysków i strat, odrębnie dla wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej dla każdej jednostki wytwórczej w rozumieniu ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, dla której nie zakończył się okres korygowania w rozumieniu tej ustawy.*

3. *Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, podlega badaniu, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, a także w zakresie zapewnienia równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowania subsydiowania skrośnego pomiędzy działalnościami, o których mowa w ust. 1.*

proponujemy wprowadzić następujące zmiany:

(...)

2a. *Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w art. 49a ust. 2, sporządza ~~sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1a, zawierające~~ bilans oraz rachunek zysków i strat, odrębnie dla wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej dla każdej jednostki wytwórczej w rozumieniu ustawy z dnia 29 czerwca 2007r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, dla której nie zakończył się okres korygowania w rozumieniu tej ustawy.*

3. *Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, podlega badaniu, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, a także w zakresie zapewnienia równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowania subsydiowania skrośnego pomiędzy działalnościami, o których mowa w ust. ~~1~~ 2.*

		<p>Uzasadnienie do zmiany w ust. 2a:</p> <p>Już art. 44 ust. 1a mówi o tym, że każde przedsiębiorstwo energetyczne, w tym również to, o którym mowa w art. 49a ust. 2 (były KDT-owiec) jest zobowiązane do sporządzania, badania, publikowania i przechowywania sprawozdania finansowego.</p> <p>Ponadto, w uzasadnieniu do projektu ustawy wskazano, że dodatkowe obowiązki wynikające z art. 2 i 2a nie mają dotyczyć całych sprawozdań finansowych, lecz chodzi o odrębne ujmowanie bilansu oraz rachunku zysków i strat za okresy sprawozdawcze dla poszczególnych rodzajów działalności.</p> <p>Uzasadnienie do zmiany w ust. 3:</p> <p>Zgodnie z dyrektywami jak również zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy, regulacja ta ma dotyczyć działalności, o których mowa w ust. 2 a nie o wszystkich rodzajów działalności wymienione w art. 44 ust. 1. dlatego też odwołanie w ust. 3 powinno odnosić się nie do ust. 1 lecz do ust. 2.</p> <p>3) art. 1. pkt 5) – w odniesieniu do art. 44 ustawy – Prawo energetyczne</p> <p>Proponowane zapisy w odniesieniu do art. 44 ustawy – Prawo energetyczne, określające obowiązek przedsiębiorstw energetycznych do sporządzania, badania, publikowania i przechowywania sprawozdania finansowego za okres sprawozdawczy, na zasadach i w trybie określonych w przepisach o rachunkowości mogą być sprzeczne z zapisami ustawy z 16 września 2011 o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorstw (Dz. U. Nr 232, poz. 1378). Ustawa ta zwalnia z obowiązku publikacji sprawozdań finansowych. Wnosimy o stosowaną modyfikację proponowanych regulacji.</p> <p>4) Uwaga dotycząca przepisów przejściowych do nowego brzmienia do art. 44 ustawy – Prawo energetyczne</p> <p>W związku z proponowanymi zmianami do art. 44, które mają na celu m.in. usunięcie niejasnych zapisów wprowadzonych przez ostatnią nowelizację art. 44 oraz w sposób uzasadniony ograniczyć koszty administracyjne przedsiębiorstw energetycznych, uzasadnionym jest by wymagania określone w art. 44 w nowym brzmieniu znalazły zastosowanie również w odniesieniu do obowiązku prowadzenia ewidencji księgowej oraz sporządzania sprawozdań finansowych sporządzanych za rok 2014.</p> <p><u>Postulujemy zatem wprowadzenie przepisu przejściowego zgodnie z którym ewidencja księgowa oraz sprawozdania finansowe za rok 2014 mogłyby zostać przygotowane zgodnie z nowymi regulacjami.</u></p>	
33	art. 1 pkt 6	<p>Brzmienie art. 56 pkt 39</p> <p>Proponujemy zastąpienie stwierdzenia „informacji o każdym uzasadnionym podejrzeniu” stwierdzeniem „informacji o ujawnionym uzasadnionym podejrzeniu”</p> <p>Proponujemy zastąpienie stwierdzenia „próbie manipulacji” stwierdzeniem „usiłowaniu manipulacji”, ponieważ REMIT posługuje się terminem „usiłowanie”. Dla jasności i spójności, proponujemy stosowanie jednolitego nazewnictwa.</p> <p>Proponujemy zastąpienie stwierdzenia „każdym uzasadnionym podejrzeniu” stwierdzeniem „ujawnionym uzasadnionym podejrzeniu” ponieważ Giełda będzie w stanie przekazać jedynie informacje dotyczące przypadków usiłowania</p>	TGE

		manipulacji / manipulacji na rynku.	
34	art. 1 pkt 6	Art. 1 pkt 6) i 7) – dot. art. 56 i 57a-57e Sposób prezentacji sankcji finansowych i karnych nie pozwala na jasną <u>interpretację na kogo może być nałożona kara</u> . W art. 57a i b pkt 1 jest mowa: „Kto dokonuje manipulacji ...” natomiast <u>sposób konstrukcji Art. 57b ust. 2</u> może sugerować, że kara może zostać nałożona bezpośrednio na osobę składającą zlecenia i zawierającą transakcje. W przypadku przedsiębiorstw energetycznych, osoby zatrudnione w działach handlowych, dokonując transakcji zakupów i sprzedaży produktów energetycznych <u>nie dokonują transakcji na własny rachunek</u> , ale na rachunek przedsiębiorstw, w którym świadczą stosunek pracy. Najczęściej nie mają również żadnych prowizji od zawartych transakcji (w odróżnieniu od rynku finansowego i działających tam Domów Maklerskich), zatrudnieni są na umowę o pracę, za która dostają wynagrodzenie- nie uzależnioną w żadnej sposób od ceny, jaką uzyskają w wyniku podejmowania czynności handlowych. W związku z powyższym osoby handlujące nie uzyskują żadnych korzyści majątkowych z zawieranych transakcji, dlatego też nie można obciążać ich odpowiedzialnością finansową i karną na poziomie ustawy. Takie podejście do stosowania kar może doprowadzić u większości uczestników rynku do problemów z kadrą przygotowaną do pracy w działach handlowych Pomijając powyższe, w omawianym przepisie dokonano nieuzasadnionego wyłączenia, obejmując zakresem jedynie podmioty wymienione w punkcie a) i c) art.3 ust. 2 rozporządzenia REMIT.	TGPE
35	art. 1 pkt 6	W art. 1 należy doprecyzować pkt 6 lit. c; <u>Uzasadnienie:</u> Brzmienie proponowanego w ustawie – Prawo energetyczne art. 56 ust. 3a powinno uwzględniać ust. 3 tego artykułu lub określać wzajemne relacje pomiędzy nimi. Norma wynikająca ust. 3 ogranicza kary pieniężne, o których mowa w art. 56 ust. 1 do 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy albo 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym. Po rozszerzeniu katalogu kar (w art. 56 ust. 1) o kary za naruszenie rozporządzenia 1227/2011 i określeniu w art. 3a wysokości tych kar należy doprecyzować czy kary za naruszenie rozporządzenia 1227/2011 są również objęte pułapem 15% przychodu lub przychodu z działalności koncesjonowanej, czy też jedynym limitem kar z art. 56 ust. 1 pkt 39-44 wprowadzanych Projektem jest limit wynikający z art. 56 ust. 3a.	PSE
36	art. 1 pkt 7	art. 1. pkt 7 – w odniesieniu do nowego rozdziału 7a ustawy – Prawo energetyczne Proponowany system kar przewiduje między innymi wprowadzenie kary pozbawienia wolności. Wydaje się, że adekwatne przepisy, wymagają zmian w Kodeksie Karnym oraz Kodeksie Spółek Handlowych, Kodeksie Postępowania Cywilnego, Kodeksie Cywilnym, Kodeks Postępowania Administracyjnego.	PTEZ
37	art.1 pkt 7	W art. 1 pkt 7 dodaje się art. 57f w brzmieniu: „57f. Wymierzając karę, o której mowa w art. 57a-57e sąd w szczególności uwzględni stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy	PSE

		<p>obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu, właściwości i warunki osobiste sprawcy, zachowanie się przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub jej ograniczenie.”.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Zgodnie z rozporządzeniem 1227/2011 kary powinny mieć charakter odstrasżający i kary zaproponowane w Projekcie poprzez swój wymiar i katalog niewątpliwie mają taki charakter. Jednakże wydaje się, że wraz z katalogiem kar należy zaproponować również przepis o charakterze instrukcyjnym, który mówiłby o czynnikach jakie powinien powziąć pod uwagę sąd przy wymierzaniu kary. Jest to niezwykle istotne zwłaszcza przy możliwości stosowania równocześnie zarówno kary pozbawienia wolności, jak i grzywny w wysokości mogącej oznaczać konfiskatę majątku osoby karanej. Zaproponowany art. 57f jest zbieżny w swoim brzmieniu z §53 kodeksu karnego.</p>	
38	art. 1 pkt 7	W art. 1 pkt 7, w części dot. proj. art. 57b ust. 2 Prawa energetycznego, należy słowa „art. 3 ust. 2 pkt a, c” zastąpić słowami „art. 3 ust. 2 pkt a lub c”. Konieczny jest tam spójnik, aby się nie okazało, że zachodzi koniunkcja, jednocześnie „a” i „c”, co byłoby absurdalne. Jest to przepis karny, a przepisy karne muszą być ściśle w największym stopniu;	IEPiOE
39	art. 1 ust 2	Projekt w art. 1 ust 2 zmienia art. 23 ust 2 ustawy Prawo energetyczne, wprowadza adekwatnie do rozporządzenia REMIT obowiązek prowadzenia rejestru uczestników rynku oraz jego aktualizacji. Termin wejścia w życie nowych przepisów określono na 14 dni od dnia ogłoszenia. W uzasadnieniu wskazano, że jest to standardowe vacatio legis, dopuszczalne, gdyż projekt ustawy nie zawiera przepisów określających warunki prowadzenia działalności gospodarczej. Tymczasem projekt przewiduje obowiązek wpisu do rejestru uczestników rynku, bez którego sprzedaż produktów energetycznych na hurtowych rynkach energii jest niedopuszczalna pod rygorem kary administracyjnej. Należy mieć na względzie, że zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia REMIT, Prezes URE utworzy omawiany rejestr w terminie trzech miesięcy od daty przyjęcia przez Komisję Europejską aktów wykonawczych określonych w art. 8 ust. 2 rozporządzenia. Utworzenie i prowadzenie rejestru może także wymagać wprowadzenia stosownych aktów wykonawczych na szczeblu krajowym. Przepis ustalający termin wejścia w życie ustawy powinien uwzględniać wskazane kwestie. Proponujemy zmodyfikowanie przedmiotowych zapisów. Rekomendujemy wydłużenie okresu na przeprowadzenie rejestracji oraz umożliwienie prowadzenia działalności handlowej przez uczestników do czasu rejestracji ich działalności, tj. uruchomienia przedmiotowego rejestru przez właściwe organy.	Lewiatan
40	art. 2	<ol style="list-style-type: none"> 1. Na pierwszego nominowanego operatora rynku energii w zakresie rynku dnia następnego i rynku dnia bieżącego energii elektrycznej wyznacza się Towarową Giełdę Energii S.A. z siedzibą w Warszawie, dla wszystkich stref rynkowych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres czterech lat od dnia wejścia w życie ustawy. 2. Pierwszy konkurs na nominowanego operatora rynku energii elektrycznej Prezes URE może przeprowadzić po czterech latach od dnia wejścia w życie ustawy. W przypadku nieprzeprowadzenia w tym terminie konkursu, zadania nominowanego operatora rynku energii pełni podmiot, o którym mowa w ust. 1. 3. Podmioty, które świadczą usługi w zakresie łączenia rynków w dniu wejścia w życie ustawy, są zobowiązane do dostosowania swojej działalności do wymogów niniejszej ustawy w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy. 4. Podmioty, które świadczą usługi w zakresie łączenia rynków w dniu wejścia w życie ustawy, są zobowiązane do 	TGE

		przedłożenia Prezesowi URE cennika, o którym mowa w art. 50b ust. 1 w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie Ustawy. Podmiot wyznaczony na nominowanego operatora rynku energii może stosować dotychczasowe ceny i stawki opłat na rynku dnia następnego lub rynku dnia bieżącego, w tym w zakresie zawierania transakcji w ramach łączenia rynków, do czasu zatwierdzenia lub odmowy zatwierdzenia cennika, o którym mowa w art. 50b przez Prezesa URE.	
41	art. 2	<p>Proponujemy w zmienianym artykule 12a. ustawy o giełdach towarowych wprowadzić zapis: Art. 12a ust 6</p> <p>Spółka prowadząca giełdę towarową tworzy i utrzymuje skuteczne mechanizmy i procedury mające na celu uniemożliwienie zawierania transakcji w wyniku błędu uczestnika rynku, w przypadku gdy takie transakcje mogą mieć wpływ na ceny produktów energetycznych w obrocie hurtowym.</p> <p>Dotychczasowe regulację TGE umożliwiają zawieranie transakcji w wyniku błędu. Transakcje takie wysyłają błędne sygnały o cenie rynkowej mimo, że nie wynikają one ze świadomych manipulacji ale błędu ludzkiego (np. na skutek złożenia oferty zakupu znacznie powyżej najniższej oferty sprzedaży). Zadaniem Giełdy powinno być stworzenie systemu blokowania takich transakcji, a nie ich ewentualnego anulowania post factum jak to ma obecnie miejsce.</p>	TGPE
42	art. 2. pkt 1	<p>Brzmienie art. 12a ust. 3</p> <p>Wykreślenie stwierdzenia „nie później jednak niż w terminie 24 godzin od powzięcia informacji”. Raportowanie w ciągu 24 h nakłada obowiązek raportowania w weekendy i święta, co nie jest możliwe w przypadku TGE. Proponujemy ograniczenie zapisu do obowiązku niezwłocznego informowania prezesa URE.</p>	TGE
43	art. 2. pkt 1	<p>art. 2. pkt 1 – w odniesieniu do nowego art. 12a ustawy o giełdach towarowych</p> <p>Proponujemy w by w dodanym art. 12a ustawy o giełdach towarowych dodać kolejny ust. 6 w następującym brzmieniu:</p> <p><i>6. Spółka prowadząca giełdę towarową tworzy i utrzymuje skuteczne mechanizmy i procedury mające na celu uniemożliwienie zawierania transakcji w wyniku błędu uczestnika rynku, w przypadku gdy takie transakcje mogą mieć wpływ na ceny produktów energetycznych w obrocie hurtowym.</i></p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Dotychczasowe regulację TGE umożliwiają zawieranie transakcji w wyniku błędu. Transakcje takie wysyłają błędne sygnały o cenie rynkowej mimo, że nie wynikają one ze świadomych manipulacji ale błędu ludzkiego (np. na skutek złożenia oferty zakupu znacznie powyżej najniższej oferty sprzedaży). Zadaniem Giełdy powinno być stworzenie systemu blokowania takich transakcji, a nie ich ewentualnego anulowania <i>post factum</i> jak to ma obecnie miejsce.</p>	PTEZ
44	art. 2 pkt. 2	<p>Brzmienie art. 51a ust. 2</p> <p>Przepis ust. 2 jest ograniczony do manipulacji. Wydaje się, że powinien obejmować również usiłowanie manipulacji.</p>	TGE
45	art. 2 pkt. 5	<p>Proponuje się dodać do definicji ustawowych pkt 5 z art. 2 REMIT-u tj. „<i>zdolność konsumpcji</i>”. Wprowadzenie tej definicji spowoduje faktyczną możliwość korzystania przez podmioty zainteresowane ze zwolnienia z konieczności</p>	IGG

		realizacji obowiązków wynikających z rozporządzenia REMIT (<i>próg 600 GWh konsumpcji gazu rocznie w zakładzie produkcyjnym</i>).	
46	art. 3	Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	TGE
47	art. 3	<p>po pkt 28a) dodaje się pkt 28b) i 28c) w brzmieniu: „28b) nominowany operator rynku energii – podmiot prowadzący giełdę towarową wyznaczony przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki do świadczenia usług łączenia rynków w zakresie krajowych rynków dnia następnego i dnia bieżącego; 28c) usługi łączenia rynków – usługi związane z zapewnieniem uczestnikom obrotu transgranicznego dostępu do zespołu osób, urzędów i środków technicznych umożliwiającym zawieranie transakcji sprzedaży energii elektrycznej lub paliw gazowych w ramach łączenia rynków, o którym mowa w art. 2 pkt 17) ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych;”;</p> <p>b) w pkt 49) kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 50)–52) w brzmieniu: „50) łączenie rynków dnia następnego – łączenie rynków, o którym mowa w art. 2 pkt 17) ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, polegające na skoordynowanym ustalaniu ceny energii elektrycznej i udostępnianiu zdolności przesyłowych na połączeniach z innymi systemami przesyłowymi elektroenergetycznymi wraz z jednoczesnym kojarzeniem ofert kupna i sprzedaży energii elektrycznej składanych na rynkach dnia następnego w ramach poszczególnych stref rynkowych, z uwzględnieniem ograniczeń zdolności przesyłowych i możliwości ich udostępniania pomiędzy poszczególnymi strefami rynkowymi; 51) łączenie rynków dnia bieżącego – łączenie rynków, o którym mowa w art. 2 pkt 17 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, polegające na ciągłym przydziale zdolności przesyłowej na połączeniach z innymi systemami przesyłowymi elektroenergetycznymi wraz z jednoczesnym kojarzeniem ofert kupna i sprzedaży energii elektrycznej składanych na rynkach dnia bieżącego w ramach poszczególnych stref rynkowych, z uwzględnieniem ograniczeń zdolności przesyłowych i możliwości ich udostępniania pomiędzy poszczególnymi strefami rynkowymi, przy założeniu, że przydział zdolności przesyłowej w ramach łączenia rynków dnia bieżącego odbywa się po dokonaniu przydziału zdolności w ramach łączenia rynków dnia następnego; 52) strefa rynkowa – obszar sieci przesyłowej, w ramach którego uczestnicy rynku mogą składać oferty kupna i sprzedaży energii elektrycznej oraz zawierać transakcje kupna i sprzedaży energii elektrycznej bez konieczności nabywania zdolności przesyłowych, w oparciu o jednolitą cenę energii elektrycznej wyznaczaną dla poszczególnych okresów rozliczeniowych.”;</p>	TGE
48	art. 3 pkt 51	<p>Proponujemy w definicji zastąpić wyrazy: „<i>produkt energetycznych sprzedawany w obrocie hurtowym</i>” wyrazami „<i>produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym</i>”</p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Użycie liczby mnogiej jest zgodne z powołaną dyrektywą i koresponduje z dalszą częścią definicji</p>	PGE
49	art. 3 pkt 53	<p>Proponujemy dodanie pkt 53 definicji pojęcia tajemnicy służbowej o następującej treści: <i>tajemnica służbowa - wszelkie poufne informacje, o których mowa w artykule 17 rozporządzenia wymienionego w pkt 50.</i></p> <p><u>Uzasadnienie:</u> Ze względu na istotne znaczenie pojęcia podczas realizacji obowiązków wynikających z REMIT istotne jest przeniesienia</p>	PGE

		do ustawy Prawo energetyczne definicji tajemnicy służbowej z rozporządzenia	
50	Obecny art. 5	<p>„Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”</p> <p>Zmienić numer na art. 6</p>	TGPE
51	Dodać art. 5 w brzmieniu	<p>„Uczestnicy hurtowego rynku energii zobowiązani są w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy powiadomić Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o osobach odpowiedzialnych za decyzje operacyjne i handlowe oraz o najwyższej jednostce kontroli lub beneficjencie działalności handlowej prowadzonej przez uczestnika rynku.”</p> <p>Konsekwencja propozycji zmiany postanowień art. 23a ust. 1 i 2.</p> <p>Podmioty posiadające koncesje są obecnie, na podstawie art. 37 ust. 1 Prawa energetycznego oraz postanowień zawartych w koncesji, zobowiązane do informowania Prezesa URE o zmianie danych zawartych we wniosku o udzielenie koncesji oraz o zmianach warunków prowadzenia działalności koncesjonowanej.</p>	TGPE
52	Propozycja dodania art. 5 w nowym brzmieniu	<p>Proponujemy dodać następujący art. 5 w następującym brzmieniu:</p> <p><i>Art. 5. Uczestnicy hurtowego rynku energii zobowiązani są w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy powiadomić Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o osobach odpowiedzialnych za decyzje operacyjne i handlowe oraz o najwyższej jednostce kontroli lub beneficjencie działalności handlowej prowadzonej przez uczestnika rynku.</i></p> <p>W konsekwencji ww. zmiany obecny art. 5 zmieni numer na art. 6.</p> <p>Uzasadnienie</p> <p>Konsekwencja propozycji zmiany postanowień art. 23a ust. 1 i 2.</p> <p>Podmioty posiadające koncesje są obecnie, na podstawie art. 37 ust. 1 ustawy - Prawo energetycznego oraz postanowień zawartych w koncesji, zobowiązane do informowania Prezesa URE o zmianie danych zawartych we wniosku o udzielenie koncesji oraz o zmianach warunków prowadzenia działalności koncesjonowanej.</p>	PTEZ
53	art. 9	<p>1) w art. 9c ust. 2, w pkt 18) kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19) i 20) w brzmieniu:</p> <p>„19) realizację obowiązków w zakresie łączenia rynków określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej dla operatora systemu przesyłowego;</p> <p>20) współpracę z nominowanym operatorem rynku energii oraz podmiotami pełniącymi funkcje związane z łączeniem rynków w ramach współpracujących systemów przesyłowych i stref rynkowych, w tym za zawarcie z nominowanym operatorem rynku energii porozumienia w sprawie realizacji i współfinansowania kosztów łączenia rynków dnia następnego lub łączenia rynków dnia bieżącego”;</p>	TGE

	<p>2) w art. 9g w ust. 6 w pkt 6 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu: „7) procedury łączenia rynków i wymiany informacji z nominowanym operatorem rynku energii.”;</p> <p>3) po art. 9h² dodaje się art. 9h³ – art. 9h⁵ w brzmieniu: „Art. 9h³. 1. Działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usług łączenia rynków dnia bieżącego lub łączenia rynków dnia następnego w porozumieniu z właściwym operatorem systemu przesyłowego wykonuje wyłącznie nominowany operator rynku energii wyznaczony przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w drodze decyzji. 2. Na nominowanego operatora rynku energii, może zostać wyznaczony podmiot, który spełnia następujące warunki:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) jest podmiotem prowadzącym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub jest spółką prowadzącą giełdę towarową z siedzibą w krajach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub w państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym; 2) dysponuje odpowiednimi środkami niezbędnymi do obsługi w sposób skoordynowany i wspólnie z innymi właściwymi podmiotami łączenia rynków dnia następnego lub łączenia rynków dnia bieżącego, w szczególności: <ol style="list-style-type: none"> a) środkami finansowymi; b) środkami technologicznymi, w tym informatycznymi; c) infrastrukturą techniczną i procedurami operacyjnymi; 3) zapewnia niedyskryminacyjny i równy dostęp uczestników rynku do informacji związanych z wykonywaniem funkcji nominowanego operatora rynku energii, z zastrzeżeniem zachowania tajemnicy zawodowej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub tajemnicy przedsiębiorstwa w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji; 4) zapewnia uzasadniony poziom kosztów dla uczestników obrotu transgranicznego w ramach łączenia rynków dnia następnego lub łączenia rynków dnia bieżącego; 5) nie prowadzi działalności w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii albo obrotu nimi; 6) zapewnia niedyskryminacyjne i równe traktowanie wszystkich uczestników rynku; 7) stosuje odpowiednie mechanizmy i procedury nadzoru rynku ograniczające możliwość wystąpienia nadużyć ze strony uczestników rynku; 8) zawarł z uczestnikami rynku oraz właściwym operatorem systemu przesyłowego porozumienia dotyczące przejrzystości oraz ochrony informacji wrażliwych; 9) zapewnia możliwość rozliczenia transakcji dokonywanych w ramach łączenia rynków. <p>3. Nominowanego operatora rynku energii wyznacza Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w drodze konkursu, odrębnie</p>	
--	---	--

		<p>dla łączenia rynków energii elektrycznej oraz rynków gazu ziemnego dla danej strefy rynkowej.</p> <p>4. Ogłoszenie o konkursie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki publikuje w Biuletynie Urzędu Regulacji Energetyki. W ogłoszeniu o konkursie określa się miejsce i termin udostępnienia dokumentacji konkursowej.</p> <p>5. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki określa w dokumentacji konkursowej wymagania, jakim powinien odpowiadać wniosek konkursowy, w tym sposób wykazania przez wnioskodawcę spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 2 oraz kryteria i wagę oceny spełnienia tych wymogów przez wnioskodawcę, kierując się ich znaczeniem dla prawidłowego wykonywania funkcji nominowanego operatora rynku energii.</p> <p>6. Wyznaczając nominowanego operatora rynku energii, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki kieruje się oceną spełnienia przez wnioskodawcę wymogów, o których mowa w ust. 2.</p> <p>7. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wyznacza nominowanego operatora rynku energii na okres czterech lat.</p> <p>8. Nominowany operator rynku energii pełni swoją funkcję w ramach danej strefy rynkowej do momentu wyznaczenia nowego nominowanego operatora rynku energii przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.</p> <p>9. Przepisy art. 9i ust. 7–9 stosuje się odpowiednio do konkursu na nominowanego operatora rynku energii.</p> <p>10. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia tryb ogłaszania konkursu na nominowanego operatora rynku energii, zapewniający właściwe poinformowanie o konkursie podmiotów nim zainteresowanych oraz szczegółowe wymagania co do zawartości dokumentacji konkursowej, a także warunki i tryb organizowania i przeprowadzania konkursu, kierując się potrzebą zapewnienia przejrzystych warunków i kryteriów przetargu oraz równoprawnego traktowania jego uczestników.</p> <p>Art. 9h⁴. 1. Nominowany operator rynku energii jest odpowiedzialny za:</p> <ul style="list-style-type: none">) zawieranie umów w celu realizacji obrotu transgranicznego w ramach łączenia rynków;) współpracę z właściwym operatorem systemu przesyłowego oraz właściwymi podmiotami pełniącymi funkcje związane z łączeniem rynków w ramach innych systemów przesyłowych lub stref rynkowych;) określanie we współpracy z właściwym operatorem systemu przesyłowego zasad łączenia rynków, w tym procedur rezerwowych na wypadek braku możliwości zawierania transakcji w ramach łączenia rynków i informowanie o nich uczestników obrotu transgranicznego w ramach łączenia rynków; <p>4) zapewnienie uczestnikom obrotu transgranicznego w ramach łączenia rynków możliwości rozliczenia zawieranych transakcji;</p> <p>5) obsługiwanie mechanizmu łączenia rynków w sposób zapewniający ochronę interesów uczestników obrotu transgranicznego w ramach łączenia rynków przed nieuzasadnionym poziomem cen i stawek opłat.</p> <p>2. Nominowany operator rynku energii jest odpowiedzialny za realizację określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej obowiązków nałożonych na podmioty organizujące obrót transgraniczny w ramach łączenia rynków dnia następnego lub łączenia rynków dnia bieżącego.</p> <p>3. Nominowany operator rynku energii, w drodze umowy zawartej na piśmie, może powierzyć osobie trzeciej wykonywanie części swoich obowiązków, pod warunkiem, że nie zagrazi to ich wypełnianiu, zostanie zapewniona właściwa ochrona informacji handlowej uczestników obrotu transgranicznego w ramach łączenia rynków oraz nie ograniczy możliwości nadzoru przez Prezesa URE. Powierzenie obowiązków nie wpływa na zakres odpowiedzialności</p>	
--	--	--	--

	<p>nominowanego operatora rynku energii wynikających z ustawy lub przepisów prawa Unii Europejskiej.</p> <p>4. Nominowany operator rynku energii współpracuje z właściwym operatorem systemu przesyłowego oraz podmiotami pełniącymi funkcje związane z łączeniem rynków w ramach innych systemów przesyłowych lub stref rynkowych, w szczególności w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ustalania technicznych kryteriów uczestnictwa w łączeniu rynków dla podmiotów z innych systemów przesyłowych lub stref rynkowych; 2) identyfikowania potrzeb zmian oraz rozwoju procedur i zasad działania łączenia rynków; 3) opracowania i wdrażania algorytmów służących kojarzeniu ofert kupna i sprzedaży składanych w ramach łączenia rynków dnia następnego lub łączenia rynków dnia bieżącego; 4) zasad dopuszczania do udziału w łączeniu rynków podmiotów i operatorów systemów przesyłowych z innych stref rynkowych; 5) projektowania i wdrażania procedur i zasad działania łączenia rynków oraz ich modyfikowania; 6) monitorowania właściwego funkcjonowania oraz efektywności procedur i zasad działania łączenia rynków; 7) prowadzenia skoordynowanej polityki informacyjnej w stosunku do uczestników rynków oraz właściwych krajowych organów regulacyjnych, dotyczącej zasad działania i procedur łączenia rynków; 8) monitorowania kosztów związanych z wdrażaniem i funkcjonowaniem mechanizmów łączenia rynków oraz przedstawiania sprawozdań w tym zakresie właściwym krajowym organom regulacyjnym; 9) monitorowania skuteczności działania procedur rezerwowych przygotowywanych na wypadek zaistnienia sytuacji nadzwyczajnych lub nieprzewidzianych zdarzeń uniemożliwiających działanie zwykłych procedur łączenia rynków; 10) w przypadku zaistnienia nieprzewidzianych zdarzeń uniemożliwiających lub utrudniających działanie zwykłych procedur w zakresie łączenia rynków – prowadzenia skoordynowanych działań zaradczych w oparciu o uzgodnione procedury awaryjne i rezerwowe. <p>5. Nominowany operator rynku energii przedstawia, w terminie do 31 maja każdego roku, Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki sprawozdanie z wyników współpracy, o której mowa w ust. 4.</p> <p>Art. 9h⁵. 1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki sprawuje nadzór nad działalnością nominowanego operatora rynku energii w zakresie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) spełniania przez nominowanego operatora rynku energii wymogów, o których mowa w art. 9h³ ust. 2, oraz 2) realizacji przez nominowanego operatora rynku energii obowiązków, o których mowa w art. 9h⁴ oraz we właściwych przepisach prawa Unii Europejskiej. <p>2. Przepis ust. 1 nie ogranicza uprawnień nadzorczych innych organów.</p> <p>3. Jeżeli, pomimo wezwania, podmiot wyznaczony na nominowanego operatora rynku energii nie spełnia wymogów, o których w art. 9h³ ust. 2 lub nie wywiązuje się z obowiązków o których mowa w art. 9h⁴, Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może uchylić decyzję o wyznaczeniu nominowanego operatora rynku energii.</p>	
--	---	--

		4. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki uchyla decyzję o wyznaczeniu nominowanego operatora rynku energii, jeżeli nominowany operator rynku energii nie spełnia wymogów, o których w art. 9h ³ ust. 2 lub nie wywiązuje się z obowiązków o których mowa w art. 9h ⁴ przez ponad 6 miesięcy od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w ust. 3.”;	
54	art. 20e	<p>Art. 20e otrzymuje następujące brzmienie:</p> <p>„Art. 20e. 1. Prezes URE tworzy elektroniczną bazę danych wykorzystania energii wytworzonej w odnawialnych źródłach energii i udostępnia ją w Biuletynie Informacji Publicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.</p> <p>2. Informacje, o których mowa w ust. 1, publikowane przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki dotyczą w szczególności:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ilości obowiązujących na koniec danego roku kalendarzowego koncesji na wytwarzanie energii i paliw w instalacjach odnawialnego źródła energii, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, na które zostały one wydane, zainstalowaną moc oraz lokalizację, 2) ilości wydanych w danym miesiącu kalendarzowym oraz narastająco w danym roku kalendarzowym, według stanu na koniec danego miesiąca kalendarzowego, świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, na które zostały one wydane oraz z wyszczególnieniem ilości energii objętej tymi świadectwami, 3) ilości umorzonych w danym miesiącu kalendarzowym oraz narastająco w danym okresie kolejnych 12 miesięcy liczonem od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca, według stanu na koniec danego miesiąca kalendarzowego, świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu, z wyszczególnieniem ilości energii objętej umorzonymi świadectwami, 4) ilości świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu, które na koniec danego miesiąca kalendarzowego pozostają ważne i nieumorzone, z podziałem na poszczególne lata kalendarzowe produkcji energii objętej tymi świadectwami oraz z wyszczególnieniem ilości energii objętej tymi świadectwami, 5) ilości wydanych przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w danym roku kalendarzowym rozstrzygnięć w zakresie przyłączenia instalacji odnawialnego źródła energii do sieci dystrybucyjnej lub sieci przesyłowej albo sieci dystrybucyjnej gazowej, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, 6) ilości wydanych w danym roku kalendarzowym gwarancji pochodzenia dla energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii, z podziałem na rodzaje instalacji odnawialnego źródła energii, na które zostały one wydane, 7) łącznej ilości energii objętej złożonymi wnioskami o wydanie świadectw pochodzenia oraz świadectw pochodzenia biogazu, co, do których postępowania o ich wydanie są w toku, według stanu na koniec danego miesiąca kalendarzowego. <p>3. Informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 5 i 6 przekazywane są w terminie 180 dni od zakończenia roku kalendarzowego, którego dotyczą. Informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 2-4 i 7 przekazywane są w terminie 14 dni od zakończenia miesiąca kalendarzowego, którego dotyczą.</p> <p>***</p>	PSEW

	<p>Uzasadnienie</p> <p>Nowelizacja Prawa energetycznego w kierunku integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii elektrycznej, to działanie pożądane, które Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej ocenia pozytywnie. W naszej ocenie transparentności informacji o hurtowym rynku energii elektrycznej powinny też towarzyszyć zmiany w zakresie rynku pochodnego jaki m jest rynek praw majątkowych.</p> <p>Naturalnie transparentność informacji powinna dotyczyć wszystkich "kolorów certyfikatów". Niemniej jednak poprawka skupia się na poszerzeniu zakresu i częstotliwości informacji o zielonych certyfikatach, gdyż to przede wszystkim w obszarze produkcji energii z OZE są zauważalne największe problemy z pełnym i systematycznym prezentowaniem danych, co często negatywnie przekłada się na funkcjonowanie uczestników rynku energii elektrycznej.</p> <p>Co do zasady rozporządzenie "REMIT" dotyczy rynków energii i gazu, ale pośrednio wpływa na wytwórców energii ze źródeł OZE, ponieważ wytwarzają energię, w odniesieniu do której przysługują również świadectwa pochodzenia (ŚP) mające wartość majątkową. (jest to połączona struktura produktu giełdowego z produktem towarowym występująca często nieodłącznie w umowach pomiędzy wytwórcami a odbiorcami energii elektrycznej.</p> <p>Jeżeli zmiana Prawa energetycznego wprowadza konieczność utworzenia, prowadzenia i aktualizacji krajowego rejestru uczestników rynku, konieczność monitorowania hurtowego rynku energii, wykrywania nadużyć w tym zakresie to również zasadne jest wprowadzenie takiego zastosowania w zakresie monitoringu i częstotliwości rynku towarowego ŚP. Można wręcz wskazać, że te 'wypaczenia' i brak transparentności są podobne w obu przypadkach.</p> <p>De facto brak stabilności na rynku praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia, w szczególności ich nadpodaż i gwałtowne wahania wartości rynkowej, są często efektem braku bieżących informacji rynkowych, które umożliwiałyby podjęcie właściwych działań zapobiegawczych w stosownym czasie przez organy władzy publicznej oraz zapobiegałyby spekulacjom rynkowym (którym sprzyja niedoinformowanie uczestników rynku).</p> <p>W punkcie (11) Preambuły Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (zwane dalej "rozporządzeniem REMIT") „uznano, że aby umożliwić wszystkim uczestnikom rynku ocenę ogólnej sytuacji popytowo-podażowej oraz określenie przyczyn wahań ceny hurtowej, niezbędny jest równy dostęp do informacji na temat fizycznego stanu i skuteczności systemu".</p> <p>Podejmowanie działań zapobiegawczych we właściwym czasie jest możliwe tylko i wyłącznie w sytuacji bieżącego analizowania sytuacji na rynku oraz pełnej transparentności informacji w zakresie, przede wszystkim, ilości świadectw pochodzenia istniejących na rynku w zestawieniu z prognozowaną wielkością obowiązku ich umorzenia dla danego roku kalendarzowego. Z tego powodu, informacje o ilości wydawanych, umarzanych oraz łącznej ilości ważnych i nieumorzonych świadectw pochodzenia istniejących na rynku (w tym przenoszonych z lat ubiegłych), a także informacje</p>	
--	--	--

		<p>o wartości uiszczonej opłaty zastępczej, powinny być aktualizowane i publikowane po zakończeniu każdego miesiąca kalendarzowego, bowiem dynamika zmian na rynku w tym zakresie jest tak duża, że mniejsza częstotliwość informowania o sytuacji podaży i popytu (raz do roku/raz na pół roku) nie będzie wystarczająca i nie zapobiegnie nieprawidłowości om.</p> <p>Informacje publikowane przez ministra właściwego do spraw gospodarki powinny odnosić się nie tylko do ilości świadectw pochodzenia (które mogą obejmować różne wolumeny energii elektrycznej), ale również do ilości energii elektrycznej, objętej tymi świadectwami pochodzenia. Istotne jest również publikowanie informacji o ilości energii elektrycznej objętej złożonymi i nierozpatrzonymi wnioskami o wydanie świadectw pochodzenia, gdyż w danym momencie w tej kategorii może "ukrywać się" znaczna ilość spodziewanych na rynku świadectw pochodzenia. W związku z takim zjawiskiem (brakiem transparentności na rynku ŚP) dochodzi do licznych manipulacji. Odwołanie do takiej sytuacji znajduje się również w uzasadnieniach do przedmiotowego projektu ustawy PE (Art. 2) PE tyle, że musielibyśmy nawiązać, że:</p> <p>Art. 2 projektu ustawy dokonuje nowelizacji ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych. Mając na względzie istotną asymetrię regulacyjną w obszarze funkcjonowania rynku regulowanego oraz rynku towarów giełdowych, w szczególności w obszarze przeciwdziałania manipulacji oraz wykorzystania informacji wewnętrznych, a także biorąc pod uwagę wprowadzanie w prawodawstwie unijnym przepisów mających na celu zniwelowanie ww. asymetrii, zasadne jest uzupełnienie przepisów ustawy o giełdach towarowych o regulacje, mające na celu zwiększenie bezpieczeństwa obrotu produktami energetycznymi oraz uwzględniające istotną rolę Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki w realizacji rozporządzenia REMIT. Przepisy ustawy o giełdach towarowych należy uzupełnić o regulacje, które wprowadzą wymogi dotyczące przeciwdziałania manipulacjom oraz wykorzystaniu informacji wewnętrznej w podmiotach dokonujących obrotu towarami giełdowymi oraz spółki prowadzącej giełdę towarową, analogicznie jak ma to miejsce w przypadku podmiotów aktywnych na rynku regulowanym, z uwzględnieniem specyfiki rynku towarów giełdowych i rynku energii."</p> <p>Należy również wskazać, że treść proponowanej poprawki wynika wprost z obowiązków Dyrektywy 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz. Urzędowy UE L 140/16 z 5.6.2009) „Konieczne jest określenie przejrzystych i jednoznacznych zasad obliczania udziału energii ze źródeł odnawialnych i definiowania takich źródeł". W wielu krajach europejskich, w których funkcjonuje system zielonych certyfikatów, takich jak np. Szwecja, Wielka Brytania czy Norwegia, dane o rynku świadectw pochodzenia są powszechnie dostępne i podawane na stronach internetowych w miesięcznych cyklach, zapewniając jasność funkcjonowania tych rynków.</p> <p>Pełna transparentność w zakresie istniejącego i prognozowanego popytu i podaży praw majątkowych wynikających ze świadectw pochodzenia umożliwi zapobieganie ich nadpodaży oraz spekulacjom i destabilizacji na rynku.</p>	
55	art. 23	<p>w art. 23 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:</p> <p>„8. Prezes URE nadzoruje wykonywanie działalności w zakresie łączenia rynków. Do zakresu działania Prezesa URE należy:</p> <p>1) przeprowadzanie konkursu na nominowanego operatora rynku energii;</p>	TGE

		<p>wyznaczanie i cofnięcie wyznaczenia na nominowanego operatora rynku energii;</p> <p>kontrolowanie wykonywania przez nominowanego operatora rynku energii obowiązków, o których mowa w art. 9h⁴ i spełnienia wymogów, o których mowa w art. 9h³ ust. 2;</p> <p>realizacja wskazanych w przepisach prawa Unii Europejskiej obowiązków krajowego organu regulacyjnego w zakresie łączenia rynków.”;</p>	
56	art. 23 ust. 2 pkt 19c	<p>Projektowany art. 23 ust. 2 pkt 19c posługuje się określeniami z rozporządzenia REMIT „organ właściwy w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów” oraz „organ właściwy w sprawach nadzoru nad rynkiem finansowym”. Zamiast rodzajowych określeń można posłużyć się nazwami polskich organów czyli: Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz Komisja Nadzoru Finansowego. Takie określenia występują w projektowanym art. 23d, jak również w innych przepisach ustawy.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Projektowany art. 28 a ust. 1 ustawy-Prawo energetyczne. Błędne odwołanie - powinno być do art. 23d ust. 1 a nie art. 23c ust. 1. 3. Projektowany art. 28a ust. 2 i art. 28b ustawy-Prawo energetyczne. Niezrozumiały podział na odrębne przepisy, pomimo, że w obu określono zakres podmiotowy przekazywanych informacji. 4. Projektowany art. 28a ust. 2 ustawy-Prawo energetyczne. Dwukrotnie występuje ust. 2. Należy dodać ust. 3. 5. Projektowany art. 12a ustawy z dnia 26 października 2000 r. <i>o giełdach towarowych</i>. Należałoby połączyć art. 12a ust. 2 z ust. 4 (<i>taki sam zakres przedmiotowy obu przepisów</i>). 	IGG
57	art. 23a	<p>Projekt przewiduje dodanie do nowelizowanej ustawy Prawo energetyczne nowego Art. 23a, który nakłada na uczestnika rynku obowiązek rejestracji w krajowym rejestrze uczestników rynku przed zawarciem pierwszej transakcji na hurtowym rynku energii.</p> <p>Zapis ten wprowadza pojęcie pierwszej transakcji, które jest niezrozumiałe z punktu widzenia uczestników rynku, którzy już funkcjonują na rynku i prowadzą działalność handlową. Dlatego proponujemy, aby zapis Art. 23a został zmodyfikowany w taki sposób, aby uwzględnił również zastany stan faktyczny na rynku.</p>	Lewiatan
58	art. 23a	<p>Projekt przewiduje dodanie do nowelizowanej ustawy Prawo energetyczne nowego Art. 23a, który nakłada na uczestnika rynku przed zawarciem pierwszej transakcji na hurtowym rynku energii obowiązek rejestracji w krajowym rejestrze uczestników rynku.</p> <p>Zapisy ten wprowadza pojęcie pierwszej transakcji, które jest niezrozumiałe z punktu widzenia uczestników rynku, którzy już funkcjonują na rynku i prowadzą działalność handlową.</p> <p>Dlatego proponujemy, aby zapis Art. 23a został zmodyfikowany w taki sposób, aby uwzględnił również zastany stan</p>	Pol-Niem IPH

		faktyczny na rynku.	
59	Art. 23a ust. 1	<p>Art. 23a ust. 1 Prawa energetycznego nakłada na uczestnika rynku obowiązek zarejestrowania się w krajowym rejestrze, zgodnie z art. 9 ust. 1 REMIT, przed dokonaniem pierwszej transakcji na hurtowym rynku energii.</p> <p>Projektowane brzmienie przepisu nowelizacji nie jest dostatecznie precyzyjne. Zgodnie z art. 9 ust. 1 w zw. z ust. 4 Rozporządzenia obowiązek rejestracji powstaje przed zawarciem pierwszej transakcji podlegającej zgłoszeniu w trybie art. 8 ust. 1 REMIT. Zgodnie z dostępnym projektem aktu wykonawczego do Rozporządzenia REMIT wydawanego przez Komisję Europejską na podstawie art.8 ust. 2 REMIT (dalej: „akt wykonawczy” lub „akt implementujący”) obowiązek raportowania transakcji prawdopodobnie wejdzie w życie nie wcześniej niż pół roku po przyjęciu tego aktu. Z uwagi na to, iż transakcje podlegające raportowaniu są przez wielu uczestników rynku zawierane w sposób ciągły, obecne brzmienie projektowanego art. 23a Prawa energetycznego w praktyce nakładałoby na uczestników rynku obowiązek rejestracji w okresie <i>vacatio legis</i>. Prace nad uruchomieniem rejestru powinny być prowadzone we współpracy z Agencją ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (dalej: „Agencja” lub „ACER”), z uwagi na potrzebę zapewnienia możliwości sprawnego przekazywania danych z rejestru krajowego do Agencji. W związku z tym wydaje się mało prawdopodobne, by rejestr prowadzony przez Prezesa URE mógł być uruchomiony wcześniej niż rejestr prowadzony przez Agencję. W tej sytuacji uczestnicy rynku narażeni byłiby na ryzyko niezawinionego niewypełnienia ciężących na nich obowiązków ustawowych.</p> <p>Należy zatem doprecyzować tekst projektu, aby nie rozszerzać zakresu zdarzeń prawnych, przed których wystąpieniem (zawarciem transakcji) winna nastąpić rejestracja.</p> <p>Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że z projektu aktu wykonawczego do Rozporządzenia REMIT (przewidzianego w art. 8 ust. 2 Rozporządzenia) wynikają planowane zwolnienia z obowiązku raportowania zleceń i transakcji, m.in. w przypadku transakcji wewnątrzgrupowych oraz na potrzeby bilansowania. W związku z tym, ostateczne brzmienie przepisu powinno zostać przyjęte po wydaniu aktu implementującego, aby zapewnić jednolitość stosowania prawa w tym zakresie.</p> <p><u>Propozycje zmian legislacyjnych w projekcie</u></p> <p>Zmiana brzmienia art. 23a ust. 1 Prawa energetycznego poprzez nadanie mu następującego brzmienia: <i>„1. Uczestnik rynku przed zawarciem pierwszej transakcji na hurtowym rynku energii, z zastrzeżeniem art. 9 ust. 4 rozporządzenia 177/2011, jest obowiązany zarejestrować się zgodnie z art. 9 ust. 1 rozporządzenia 1227/2011, w krajowym rejestrze uczestników rynku, o którym mowa w art. 9 ust. 2 tego rozporządzenia.”</i></p> <p>Zasadne wydaje się również wprowadzenie dodatkowych zapisów dotyczących funkcjonowania krajowego rejestru uczestników/rejestracji uczestników/aktualizacji danych, tym bardziej, że w samym rozporządzeniu REMIT zostały przewidziane bardziej szczegółowe rozwiązania w tym obszarze, dotyczące m.in. niepowtarzalnego identyfikatora, danych, które powinny zostać podane przy rejestracji czy aktualizacji danych (art. 9 ust.2 oraz ust.5 REMIT).</p>	IGG

60	art 23b. ust. 1.	<p>Nieścisłość brzmienia artykułu art 23b. ust. 1. Projektu ustawy.</p> <p><u>Obecne brzmienie przepisu:</u></p> <p><i>„Prezes URE przeprowadza kontrole lub prowadzi postępowanie wyjaśniające w sprawie manipulacji lub prób manipulacji na hurtowym rynku energii, o której mowa odpowiednio w art. 2 pkt 2 i 3 rozporządzenia 1227/2011, oraz w sprawie niezgodnego z prawem wykorzystywania informacji wewnętrznej, polegającego na działaniach, o których mowa w art. 3 ust. 1 tego rozporządzenia.”</i></p> <p>Zdaniem GAZ-SYSTEM, z brzmienia przepisu art. 7 ust. 1 i ust. 2 <i>rozporządzenia 1227/2011</i> wynika obowiązek współpracy krajowych organów regulacyjnych z Agencją ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (dalej: „Agencja”). Z brzmienia przepisów projektu ustawy nie wynika jednoznacznie, czy zakres informacji przekazywanych Agencji przez Prezesa URE gromadzonych w wyniku przeprowadzonych kontroli i postępowań wyjaśniających jest tożsamy z przekazywaniem informacji Agencji przewidzianych w art. 23 w ust. 2 pkt 19d) <i>„przekazywanie Agencji informacji wymaganych przepisami rozporządzenia”</i>.</p> <p>Dlatego też, GAZ –SYSTEM postuluje doprecyzowanie brzmienia tego przepisu, w celu usunięcia ewentualnych wątpliwości interpretacyjnych na etapie stosowania przepisów projektu ustawy.</p>	GAZ System
61	art. 23b	<p><u>Propozycja dodania ust. 3 w projektowanym art. 23b Prawa energetycznego w brzmieniu:</u></p> <p><i>„3. Uprawnienie Prezesa URE do żądania informacji, o którym mowa w pkt 2 ustępu poprzedniego, nie narusza tajemnicy zawodowej radcy prawnego, adwokata, notariusza i doradcy podatkowego.</i></p>	IGG
62	art. 23c	<p>Propozycja wprowadzenia do ustawy Prawo energetyczne art. 23c nakłada na uczestników rynku obowiązek monitorowania obrotu na hurtowym rynku energii i przekazywania do Prezesa URE stosowanych informacji w tym zakresie. Szczegółowy wykaz tych informacji określają akty wykonawcze wydane na podstawie art. 8 ust. 6 rozporządzenia 1227/2011.</p> <p>Jednocześnie projekt ustawy nie określa trybu przekazywania informacji. Brak jest skorelowania nowego obowiązku z już istniejącym systemem raportowania dla URE - poprzez formularz F1. Brak jest czytelnych informacji czy istniejący obowiązek raportowania zostanie utrzymany czy zastąpiony.</p>	Lewiatan
63	art. 23c	Model współpracy pomiędzy krajowym organem regulacyjnym, a Agencją.	GAZ System

		<p>Zgodnie z art. 7 rozporządzenia 1227/2011, agencja monitoruje działalność handlową, której przedmiotem są produkty energetyczne sprzedawane w obrocie hurtowym, w celu wykrywania transakcji zawieranych w oparciu o informacje wewnętrzne oraz manipulacje na rynku i w celu zapobiegania takim transakcjom. Agencja gromadzi dane na potrzeby oceny i monitorowania hurtowych rynków energii. Natomiast krajowe organy regulacyjne współpracują na szczeblu regionalnym oraz z Agencją przy monitorowaniu hurtowych rynków energii.</p> <p>Natomiast, zgodnie z brzmieniem art. 23c projektu ustawy, „na potrzeby monitorowania obrotu na hurtowym rynku energii, uczestnik rynku przekazuje Prezesowi URE informacje (...)”.</p> <p>GAZ – SYSTEM wyraża obawę, że przepis art. 23 c może pominąć Agencję, która jest odpowiedzialna za monitoring obrotu hurtowego na rynku energii. Prezes URE jest natomiast zobowiązany, w rozumieniu przepisów rozporządzenia 1227/2011, do współpracy z Agencją i przekazywaniem informacji do Agencji. Dlatego proponujemy dostosowanie tego zapisu do modelu unijnego.</p>	
64	art. 23d ust. 1	<p>W art. 23d ust. 1 PE warto doprecyzować zadania, których ma dotyczyć wymiana informacji pomiędzy Prezesem URE, Przewodniczącym KNF oraz Prezesem UOKIK. W przeciwnym razie zakres przedmiotowy wymiany informacji pomiędzy wskazanymi organami będzie nieograniczony, co jest sprzeczne z intencją projektodawcy wyrażoną w uzasadnieniu, w którym wskazuje on, iż projektowany przepis mają na celu zapewnienie współpracy wskazanych organów w zakresie niezbędnym dla wykonywania obowiązków wynikających z rozporządzenia REMIT. Pkt 29 preambuły REMIT stanowi o współpracy wymienionych organów w celu zwalczania nadużyć na hurtowych rynkach energii, podobnie art. 16 ust. 1 zdanie czwarte, art. 16 ust. 4 REMIT oraz art. 17 REMIT. W związku z tym postulujemy doprecyzowanie przedmiotowego przepisu.</p> <p>Projektodawca w art. 23d PE określa reguły współpracy i wymiany informacji pomiędzy organami regulacyjnymi, organami nadzoru finansowego oraz organami ds. konkurencji. Powyższy przepływ obejmuje również informacje chronione na gruncie rozporządzenia REMIT, dlatego też konieczne jest zapewnieniem im ochrony, a w szczególności zapobieganie wszelkim przypadkom niewłaściwego wykorzystania takich informacji. Przepis w obecnym brzmieniu projektu zapewnia ochronę informacji wyłącznie w ramach współpracy pomiędzy wskazanymi w przepisie organami. Przepis nie zobowiązuje jednak bezpośrednio Prezesa URE i podległych mu pracowników do ochrony informacji poza procedurą współpracy. W związku z ogólnymi regułami odpowiedzialności za ujawniania tajemnic chronionych na podstawie ustawy konieczne jest jednoznaczne przesądzenie o obowiązku ochrony informacji przekazywanych Prezesowi URE w związku z wypełnianiem obowiązku określonego w art. 23d ust. 1 znowelizowanego Prawa Energetycznego.</p> <p><u>Propozycje zmiany legislacyjnej w projekcie</u></p> <p>W art. 23d po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:</p> <p>„3. Prezes URE oraz osoby zatrudnione w Urzędzie Regulacji Energetyki zobowiązane są do ochrony przekazywanych</p>	IGG

		<i>informacji w związku z wypełnianiem obowiązku określonego w art. 23d ust. 1”</i>	
65	art. 28	w art. 28 dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. W ramach wykonywanego nadzoru, Prezes URE może żądać od nominowanego operatora rynku energii przedstawienia informacji lub dokumentów dotyczących wykonywanej działalności w zakresie łączenia rynków lub mających znaczenie dla oceny spełnienia wymogów o których mowa w art. 9h ³ ust 2, bądź wykonania obowiązków o których mowa w art. 9h ⁴ .”;	TGE
66	art. 28a	Proponowany art. 28a PE określa katalog podmiotów obowiązanych do zachowania tajemnicy służbowej, w rozumieniu art. 17 rozporządzenia REMIT, oraz okoliczności w jakich owa tajemnica może być ujawniona. Wskazać należy na dwa podstawowe mankamenty projektowanej regulacji. Po pierwsze, projekt ustawy posługuje się w tej jednostce błędnym odesłaniem do nieistniejącego art. 23c ust. 1 PE . Po drugie, błędnie sformułowany został, przepis umożliwiający uchylenie tajemnicy służbowej dla celów postępowania karnego lub postępowania karnoskarbowego . Projektowany ust. 2 w art. 28a PE określa okoliczności w których może być ujawniona tajemnica służbowa. Nie jest do końca jasne dlaczego projektodawca zdecydował się na wyróżnienie dwóch sytuacji związanych z ujawnieniem tajemnicy służbowej dla potrzeb postępowania karnego i postępowania karnoskarbowego (lit. a i b w art. 28a ust. 2). Brak jest również uzasadnienia dla wprowadzenia możliwości ujawnienia tajemnicy służbowej na żądanie sądu lub prokuratora w związku z toczącym się przeciwko osobie fizycznej, będącej stroną umowy, czynności lub transakcji zawartej z podmiotem obowiązującym do zachowania tajemnicy służbowej, postępowaniem karnym lub karnym skarbowym albo w związku z wykonaniem wniosku o udzielenie pomocy prawnej, pochodzącego od państwa obcego, które na mocy ratyfikowanej umowy międzynarodowej wiążącej Rzeczpospolitą Polską ma prawo występować o udostępnienie tajemnicy służbowej. Nie jest zrozumiałe dlaczego akurat tego typu transakcja miałyby być przedmiotem postępowania karnego i dlaczego akurat tego typu zachowanie miałyby zostać potraktowane w sposób szczególny. Zwrócić należy również uwagę, że uchylenie tajemnicy służbowej może być konieczne w postępowaniach karnych toczących się w sprawie o różne czyny, także na etapie <i>in rem</i> . Brak jest zatem uzasadnienia dla uchylenia tajemnicy służbowej wyłącznie w zakresie wskazanym w komentowanym przepisie . Rekomendować należy rezygnację z tak wyjątkowego rozwiązania i wprowadzenie ogólnej zasady ochrony tajemnicy służbowej ze zwolnieniem na cele postępowania karnego i postępowania karnoskarbowego .	IGG
67	art. 28a ust. 1	Proponuje się następujące brzmienie art. 28a ust. 1 ustawy Prawo energetyczne: „ <i>Organy, o których mowa w art. 23 d ust. 1, a także osoby, audytorzy i eksperci, o których mowa w art. 17 ust. 2 lit. c i d. rozporządzenia 1227/2011, są obowiązani przestrzegać tajemnicy służbowej, o której mowa w art. 17 tego</i>	GAZ System

		rozporządzenia.” Uwaga redakcyjna. Wydaje się, iż intencją twórców projektu ustawy nowelizującej było odniesienie się do organów, o których mowa w art. 23d ust. 1, a nie art. 23c, co wynika z treści tych przepisów.	
68	w art. 28 a ust. 2	1. Relacja pomiędzy pojęciem „tajemnica służbowa”, a pojęciem „tajemnicy przedsiębiorstwa”. Projektodawca, w art. 28 a ust. 2 projektu ustawy posługuje się pojęciem „tajemnicy służbowej”, równocześnie nie definiując go, ani nie podając zakresu tego pojęcia. Projektodawca odsyła natomiast do definicji pojęcia tajemnicy służbowej przewidzianej w art. 17 rozporządzenia 1227/2011. Natomiast, zgodnie z art. 8 rozporządzenia 1227/2011: „Zgłaszane informacje zawierają precyzyjne określenie produktów energetycznych nabywanych i sprzedawanych w obrocie hurtowym, uzgodnione ceny i ilości, daty i godziny wykonania transakcji, ich strony i beneficjentów, a także wszelkie inne istotne informacje. ” Dlatego też, GAZ – SYSTEM proponuje wskazanie w projekcie ustawy jakiego rodzaju informacje można zakwalifikować jako „inne istotne informacje” oraz o ustalenie relacji pojęciowej z pojęciem „tajemnicy przedsiębiorstwa” w rozumieniu art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, z późn. zm.).	GAZ System
69	Art. 28a ust 2 pkt 3	Proponujemy usunięcie z projektu ustawy przepisu, który do ustawy Prawo energetyczne miałby wprowadzić art. 28a ust. 2 pkt 8 uprawniający komornika sądowego do żądania ujawniania tajemnicy służbowej. <u>Uzasadnienie:</u> Nie wydaje się zasadne, aby komornik sądowy w jakiegokolwiek sprawie (nawet nie związanej z czynnościami objętymi REMIT – np. w sprawie eksmisji lokatora zalegającego z czynszem) mógł żądać od każdego podmiotu uchylenia wszelkiej tajemnicy służbowej. Ponadto niespójne z zasadami konstytucyjnymi jest wyposażanie komornika w pełną dowolność w podejmowaniu decyzji o uchyleniu tajemnicy służbowej. Uchylenie tajemnicy jest środkiem, który powinien być stosowany wyłącznie wówczas, gdy jest on proporcjonalny do celu, a przy tym inne - mniej inwazyjne środki – nie przynoszą obiektywnie oczekiwanego rezultatu w postępowaniu egzekucyjnym. Brak wpisania do ustawy przesłanek zastosowania przez komornika omawianego środka, w tym zawężenia takiego uprawnienia wyłącznie do postępowań bezpośrednio wynikających z REMIT, przy jednoczesnym braku konieczności wydawania przez organ egzekucyjny postanowienia (na które służy środek odwoławczy do sądu), jest w naszej ocenie istotnym uchybieniem zasad określonych w Konstytucji.	PGE
70	Art. 28b	1) Przedstawiony do konsultacji projekt nowelizacji Prawa energetycznego przewiduje dodanie do nowelizowanej ustawy Art. 28b. W artykule tym wymieniane są sytuacje, w których zniesieniu ulega obowiązek zachowania tajemnicy służbowej w odniesieniu do danych pozyskanych na mocy Rozporządzenia REMIT. Nasze wątpliwości budzi proponowane brzmienie pkt. 3. tego artykułu. Zgodnie z zapisami tego punktu zakazu ujawniania tajemnicy służbowej nie narusza przekazywanie informacji „Przez Prezesa URE lub jego upoważnionego przedstawiciela do publicznej wiadomości w zakresie dotyczącym treści podjętych decyzji, także w sprawach indywidualnych, na podstawie których są	Pol-Niem IPH

wydawane decyzje administracyjne – jeżeli ze względu na interes rynku energetycznego Prezes URE uznał przekazanie takiej informacji za uzasadnione”. Zgodnie z tym zapisem Prezes URE będzie mógł zatem przekazywać do publicznej wiadomości informacje pozyskane na mocy Rozporządzenia REMIT, jeżeli zostaną one przywołane w podjętej przez Prezesa URE decyzji administracyjnej (także indywidualnej) oraz uzna on, iż upublicznienie takiej informacji jest uzasadnione ze względu na interes rynku energetycznego.

Naszym zdaniem przedstawiony projekt nowelizacji Prawa energetycznego nie powinien dawać Prezesowi URE prawa do publikacji treści decyzji zawierających informacje objęte tajemnicą handlową. Decyzje dotyczące spraw indywidualnych zawierające poufne informacje handlowe nie powinny być upubliczniane. Decyzje dotyczące spraw zbiorowych mogłyby być publikowane po uprzednim usunięciu z nich informacji stanowiących tajemnicę handlową poszczególnych przedsiębiorstw.

Przemawiają za tym przedstawione poniżej powody.

a) Przedsiębiorstwa energetyczne będą zobowiązane do raportowania w ramach REMIT wszystkich istotnych informacji dotyczących ich działalności operacyjnej. Upublicznienie takich informacji może się wiązać z istotnymi stratami finansowymi przedsiębiorstw, których ujawnione dane dotyczyły. Z tego powodu Art. 17 pkt 1 Rozporządzenia REMIT obejmuje wszystkie poufne informacje otrzymywane w ramach tego rozporządzenia obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej. Rozporządzenie REMIT nie przewiduje upubliczniania przez regulatorów poufnych informacji.

b) Konstrukcja przytoczonego zapisu powoduje, iż podmiot zobowiązany do zachowania tajemnicy służbowej (Prezes URE) sam decyduje, kiedy jest z tego obowiązku zwolniony (ujawnienie informacji jest w interesie rynku energetycznego). Tym samym nie jest możliwe ewentualne pociągnięcie do odpowiedzialności Prezesa URE, gdyż otrzymuje on uprawnienie do subiektywnego decydowania jakie znajdujące się w jego posiadaniu informacje stanowią tajemnicę służbową.

c) Naszym zdaniem Prezes URE nie powinien mieć prawa do ujawniania poufnych danych handlowych nawet w przypadku, gdy podjęta decyzja dotyczy domniemanego naruszenia przez przedsiębiorcę zapisów Rozporządzenia REMIT. Artykuł 14 tego rozporządzenia wyraźnie bowiem stwierdza, iż od decyzji Prezesa URE winno przysługiwać odwołanie do niezależnego organu. Tym samym decyzja Prezesa URE może zostać uchylona. Zawarcie w takiej decyzji poufnych informacji handlowych może spowodować nieodwracalne straty, które nie zostaną zrekomensowane poprzez fakt późniejszego uchylecia decyzji.

Uzasadnienie możliwości upubliczniania poufnych informacji handlowych nie może być także uzasadnione interesem rynku energetycznego. Funkcjonowanie przedsiębiorstw na wolnym rynku polega bowiem na uzyskiwaniu przewagi konkurencyjnej nad pozostałymi jego uczestnikami. Znalezienie nowych dostawców gazu ziemnego czy też wynegocjowanie korzystniejszych od innych graczy warunków dostaw jest jednym z elementów tej przewagi. Na ograniczonym rynku ekspansja jednego przedsiębiorstwa odbywać się będzie zawsze kosztem konkurentów, doprowadzając nawet do wyeliminowania części z nich rynku. Działania poszczególnych przedsiębiorstw często nie są

		zatem zgodne z interesem rynku jako całości, jednak tak długo jak te działania są zgodne z prawem, przedsiębiorstwa te nie powinny być za nie karane. Organ regulacyjny nie powinien także przeciwdziałać takim działaniom poprzez ujawnianie tajemnic handlowych przedsiębiorstw je podejmujących.	
71	Art. 28b	Projekt przewiduje dodanie do nowelizowanej ustawy Art. 28b . W artykule tym wymieniane są sytuacje, w których zniesieniu ulega obowiązek zachowania tajemnicy służbowej w odniesieniu do danych pozyskanych na mocy Rozporządzenia REMIT. Nasze wątpliwości budzi proponowane brzmienie pkt. 3. tego artykułu. Zgodnie z zapisami tego punktu zakazu ujawniania tajemnicy służbowej nie narusza przekazywanie informacji „Przez Prezesa URE lub jego upoważnionego przedstawiciela do publicznej wiadomości w zakresie dotyczącym treści podjętych decyzji, także w sprawach indywidualnych, na podstawie których są wydawane decyzje administracyjne – jeżeli ze względu na interes rynku energetycznego Prezes URE uznał przekazanie takiej informacji za uzasadnione”. Zgodnie z tym zapisem Prezes URE będzie mógł zatem przekazywać do publicznej wiadomości informacje pozyskane na mocy Rozporządzenia REMIT, jeżeli zostaną one przywołane w podjętej przez Prezesa URE decyzji administracyjnej (także indywidualnej) oraz uzna on, iż upublicznienie takiej informacji jest uzasadnione ze względu na interes rynku energetycznego.	Lewiatan
72	art. 28b pkt 3	Projektowany art. 28b pkt 3 ustawy-Prawo energetyczne. Nie zdefiniowano co oznacza „ <i>interes rynku energetycznego</i> ”. Przepis ten przyznaje znaczne uprawnienia Prezesowi URE, a jest nieprecyzyjny pozostawiając mu zbyt dużą dowolność, co negatywnie wpływa na pewność prawa dla uczestników rynku	
73	art. 45	w art. 45 po ust. 1c dodaje się ust. 1d w brzmieniu: „1d. W kosztach działalności przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem energii elektrycznej uwzględnia się koszty projektowe, inwestycyjne, wdrożeniowe i modernizacyjne wynikające z porozumień zawartych z nominowanym operatorem rynku energii w celu realizacji łączenia rynków.”;	TGE
74	art. 50a	4) po art. 50a dodaje się art. 50b w brzmieniu: „Art. 50b. 1. Nominowany operator rynku energii ustala projekt cennika określający wysokość opłat giełdowych na rynku dnia bieżącego i rynku dnia następnego, który przedstawia Prezesowi URE w terminie co najmniej 30 dni przed planowanym terminem wprowadzenia w życie cennika. 2. Cennik, określa: <ul style="list-style-type: none">) wysokość opłat za uczestnictwo w rynku dnia następnego i rynku dnia bieżącego;) wysokość opłat transakcyjnych pobieranych od stron transakcji zawieranych na rynku dnia bieżącego i rynku dnia następnego;) wysokość opłat dodatkowych, z tytułu usług dodatkowych realizowanych przez nominowanego operatora rynku energii na zlecenie uczestnika rynku. 3. Wysokość opłat giełdowych, o których mowa w ust. 2 należy kalkulować w sposób zapewniający pokrycie kosztów uzasadnionych działalności gospodarczej związanej z prowadzeniem rynku dnia bieżącego i rynku dnia następnego oraz	TGE

		<p>świadczeniem usług łączenia rynków, wraz z uzasadnionym zwrotem z kapitału zaangażowanego w tę działalność.</p> <p>4. W kosztach działalności, o których mowa w ust. 3, nie uwzględnia się kosztów, które zostały uwzględnione podczas kalkulacji taryfy przedsiębiorstwa energetycznego zajmującego się przesyłaniem energii elektrycznej zgodnie z art. 45 ust. 1d.</p> <p>5. Prezes URE w drodze decyzji, w terminie 30 dni od dnia przedłożenia projektu cennika lub jego zmiany zatwierdza cennik, bądź w przypadku stwierdzenia niezgodności cennika z ustawą, może zgłosić sprzeciw i zobowiązać nominowanego operatora rynku energii do przedstawienia poprawionego cennika lub jego zmiany, w części objętej sprzeciwem.</p> <p>6. Prezes URE może zażądać od nominowanego operatora rynku energii przedłożenia dodatkowych dokumentów lub udzielenia dodatkowych informacji. Do tego czasu termin, o którym mowa w ust. 5, zawieszają się.</p> <p>7. Cennik lub jego zmiana objęta sprzeciwem Prezesa URE nie wchodzi w życie.</p> <p>8. Cennik podlega publikacji w biuletynie URE, na koszt nominowanego operatora rynku energii.”;</p>	
75	art. 56	<p>w art. 56:</p> <p>a) w ust. 1:</p> <p>- w pkt 38 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 39 i 40 w brzmieniu:</p> <p>„39) będąc nominowanym operatorem rynku energii, pomimo uprzedniego wezwania nie spełnia wymogów, o których w art. 9h³ ust. 2 lub nie wywiązuje się z obowiązków o których mowa w art. 9h⁴;</p> <p>40) będąc nominowanym operatorem rynku energii stosuje opłaty giełdowe na rynku dnia bieżącego lub rynku dnia następnego bez ich uprzedniego przedłożenia Prezesowi URE lub pomimo jego sprzeciwu.”;</p> <p>b) w ust. 2 pkt 1) otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1) w zakresie pkt 1-27 i 30a-39 Prezes URE;”;</p> <p>c) w ust. 2d po pkt 2) kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3) w brzmieniu:</p> <p>„3) ust. 1 pkt 39) i 40) nie może przekroczyć 15% opłat giełdowych pobranych przez nominowanego operatora rynku energii na rynku dnia bieżącego i rynku dnia następnego w poprzednim roku podatkowym.”.</p>	TGE
76	art. 56 pkt 40	<p>Zwracamy uwagę, iż poprzez projektowany art. 56 pkt 40 ustawy Prawo energetyczne wprowadza się sankcję w postaci kary pieniężnej w przypadku, gdy określony podmiot „wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia 1227/2011, nie podaje informacji wewnętrznej do publicznej wiadomości”.</p> <p>Natomiast zgodnie z przywołanym w cytowanym przepisie art. 4 ust. 1 rozporządzenia 1227/2011 „Uczestnicy rynku skutecznie i w odpowiednim czasie podają do publicznej wiadomości posiadane przez nich informacje wewnętrzne dotyczące przedsiębiorstwa lub instalacji, których dany uczestnik rynku lub jego jednostka dominująca, lub jednostka powiązana jest właścicielem lub które kontroluje lub w stosunku do których dany uczestnik rynku lub taka jednostka odpowiada za kwestie operacyjne w całości lub w części. Takie ujawnienie obejmuje informacje dotyczące zdolności i wykorzystania instalacji służących produkcji, magazynowaniu, przesyłowi energii elektrycznej lub gazu ziemnego lub zużywających energię elektryczną lub gaz ziemny bądź informacje dotyczące zdolności i wykorzystania instalacji</p>	GAZ System

		<p>skroplonego gazu ziemnego (LNG), w tym dotyczące planowanej i nieplanowanej niedostępności tych instalacji.”</p> <p>Art. 4 rozporządzenia 1227/2011 dotyczy również operatora systemu przesyłowego, który przeprowadza transakcje, obejmujące składanie zleceń, na co najmniej jednym hurtowym rynku energii (uczestnik rynku). Zwracamy uwagę, iż w cytowanym przepisie obowiązki OSP sformułowane są ogólnie, z użyciem pojęć niedookreślonych, np. obowiązek poinformowania „skutecznie” i w „odpowiednim czasie”, co rodzi ryzyko ich odmiennego interpretowania przez OSP i Prezesa URE, który jest organem nakładającym kary finansowe w przypadku niewypełnienia przedmiotowego obowiązku. Zatem uzasadnione byłoby doprecyzowanie obowiązków OSP w powyższym zakresie.</p>							
77	art. 57a ust. 1 i 2	<p>Proponuje się następujące brzmienie art. 57a ust. 1 i 2 ustawy Prawo energetyczne:</p> <p><i>„Art. 57a. 1. Kto na hurtowym rynku energii dokonuje manipulacji lub próby manipulacji, o których mowa w art. 2 pkt 2 lub art. 2 pkt 3 rozporządzenia 1227/2011, podlega grzywnie do 5.000.000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.</i></p> <p><i>2. Kto wchodzi w porozumienie z inną osobą mające na celu manipulację na hurtowym rynku energii, o której mowa w art. 2 pkt 2 rozporządzenia 1227/2011, podlega grzywnie do 5.000.000 zł.”</i></p> <p>Zasadne wydaje się odwołanie w przepisach karnych do definicji „manipulacji” i „próby manipulacji” zawartych w art. 2 pkt 2 i art. 2 pkt 3 rozporządzenia 1227/2011, a nie ogólnego zakazu zawartego w art. 5 tego rozporządzenia. Art. 5 rozporządzenia 1227/2011 w polskiej wersji językowej stanowi, iż „zabrania się dokonywania lub usiłowania manipulacji na hurtowych rynkach energii”. Takie sformułowanie może sugerować, iż zgodnie z kodeksem karnym odpowiedzialności karnej będzie podlegało „dokonanie” lub „usiłowanie dokonania” czynności zdefiniowanych w art. 2 pkt 2 rozporządzenia jako „manipulacja na rynku”. Natomiast nie będzie penalizowane „dokonanie”, lub „usiłowanie dokonania” czynności zdefiniowanej w art. 2 pkt 3 rozporządzenia jako „próby manipulacji na rynku”. Wydaje się, iż w angielskiej wersji językowej rozporządzenia przyjęto koncepcję odmienną przyjmując, iż zabronione powinny być zarówno czynności objęte definicją „manipulacji”, jak i „próby manipulacji”. Zaproponowane zmiany dodatkowo uzasadnia fakt, iż w projekcie ustawy nowelizującej nie wprowadzono definicji pojęć „manipulacji na rynku” oraz „próby manipulacji na rynku”, nawet poprzez odwołanie się do właściwych definicji z art. 2 rozporządzenia 1227/2011.</p>	GAZ System						
78	art. 44	<table border="1"> <thead> <tr> <th colspan="2">UST. 3 ART. 44 USTAWY PRAWO ENERGETYCZNE</th> </tr> <tr> <th>Obecne brzmienie</th> <th>Projektowane brzmienie</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td> <p><i>Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, podlega badaniu, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, także w zakresie zapewnienia równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowania subsydiowania skrośnego pomiędzy działalnościami, o których mowa w ust. 1 pkt 1.</i></p> </td> <td> <p><i>Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, podlega badaniu, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, także w zakresie zapewnienia równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowania subsydiowania skrośnego pomiędzy działalnościami, o których mowa w ust. 1.</i></p> </td> </tr> </tbody> </table>	UST. 3 ART. 44 USTAWY PRAWO ENERGETYCZNE		Obecne brzmienie	Projektowane brzmienie	<p><i>Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, podlega badaniu, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, także w zakresie zapewnienia równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowania subsydiowania skrośnego pomiędzy działalnościami, o których mowa w ust. 1 pkt 1.</i></p>	<p><i>Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, podlega badaniu, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, także w zakresie zapewnienia równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowania subsydiowania skrośnego pomiędzy działalnościami, o których mowa w ust. 1.</i></p>	PTPiREE
UST. 3 ART. 44 USTAWY PRAWO ENERGETYCZNE									
Obecne brzmienie	Projektowane brzmienie								
<p><i>Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, podlega badaniu, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, także w zakresie zapewnienia równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowania subsydiowania skrośnego pomiędzy działalnościami, o których mowa w ust. 1 pkt 1.</i></p>	<p><i>Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, podlega badaniu, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, także w zakresie zapewnienia równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowania subsydiowania skrośnego pomiędzy działalnościami, o których mowa w ust. 1.</i></p>								

Zmiana polega na usunięciu, na końcu przepisu, odwołania do pkt 1) w ustępie 1 art. 44 ustawy Prawo energetyczne i zastąpienie go odniesieniem do całości ust. 1 art. 44 ustawy.

Zgodnie z rządowym uzasadnieniem Projektu jego celem jest implementacja do krajowego porządku prawnego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii (Dz. Urz. UE L Nr 326, str. 1; "Rozporządzenie REMIT").

W ocenie Polskiego Towarzystwa Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej ("PTPiREE"), reprezentującego środowisko operatorów systemów elektroenergetycznych, proponowana zmiana jest: (i) niezwiązana z przedmiotem Rozporządzenia REMIT, (ii) jest niespójna z celami Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE ("Dyrektywa"), a dodatkowo (iii) jest niezgodna z pozostałymi zmianami zaproponowanymi w Projekcie, oraz (iv) jest niewykonalna z perspektywy wymogów ustawy o rachunkowości stanowiącej podstawę badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw energetycznych.

- Brak związku z Rozporządzeniem REMIT: akt ten ma za cel wyeliminowanie na rynku energetycznym nadużyć wpływających na hurtowe ceny energii elektrycznej. Nie ingeruje ono w żadnym swym aspekcie w sposób prowadzenia rachunkowości przedsiębiorstw energetycznych. Brak zatem uzasadnienia dla wprowadzania zmiany art. 44 ustawy Prawo energetyczne w związku z implementacją tego rozporządzenia;
- Niespójność z celami Dyrektywy: celem Dyrektywy jest ochrona odbiorców przed skutkami nierównego traktowania, zakłócenia konkurencji oraz przed konsekwencjami niedozwolonego subsydiowania skrośnego pomiędzy różnymi rodzajami działalności prowadzonymi przez przedsiębiorstwa energetyczne na rynku energii elektrycznej. Nakazy te dotyczą przede wszystkim skutecznego odseparowania działalności w zakresie przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej od działalności polegającej na wytwarzaniu i obrocie energią elektryczną, gdyż to właśnie nadużycia pomiędzy tymi rodzajami działalności mają negatywny wpływ na sytuację odbiorców i rynku. Z tego też powodu bezprzedmiotowe z punktu widzenia celów Dyrektywy jest nakazywanie, aby sprawozdania finansowe przedsiębiorstw energetycznych podlegały badaniu w zakresie zapewnienia równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowania subsydiowania skrośnego pomiędzy działalnościami innymi niż te związane z dostarczaniem energii elektrycznej (tj. wytwarzaniem, przesyłaniem, dystrybucją oraz obrotem energią elektryczną). Osiągnięcie celu przewidzianego Dyrektywą zapewnia optymalnie obecne brzmienie tego przepisu, nakazujące badanie sprawozdania finansowego w zakresie działalności wymienionych w ust. 1 pkt 1) tj. działalności dotyczących energii elektrycznej;
- Niezgodność z pozostałymi propozycjami zmian: proponowane brzmienie ust. 3 odwołuje się do badania sprawozdania finansowego, o którym mowa w ust. 2. Ustęp 2 stanowi natomiast o obowiązku przedsiębiorstw energetycznych do zawierania w sprawozdaniu finansowym bilansów oraz rachunków zysków i strat odrębnie "dla

		<p><i>poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, przesyłania, dystrybucji lub magazynowania paliw gazowych, skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego".</i> Jeśli zatem w przypadku przedsiębiorstw energetycznych działających na rynku energii elektrycznej sprawozdanie takie wyszczególnia wyłącznie informacje finansowe dotyczące działalności związanych z energią elektryczną, badanie takiego sprawozdania możliwe jest jedynie w zakresie tak wyodrębnionych części sprawozdania. Konsekwentnie wskazuje to na potrzebę pozostawienia dotychczasowego brzmienia ust. 3, odsyłającego do działalności wymienionych w ust. 1 pkt 1) ustawy Prawo energetyczne, tożsamych z działalnościami wymienionymi w proponowanym ust. 2 art. 44 ustawy;</p> <ul style="list-style-type: none"> • <u>Niewykonalność z perspektywy wymogów ustawy o rachunkowości</u>: proponowane brzmienie przepisu odwołuje się do kryteriów badania sprawozdań finansowych wynikających z rozdziału 7 ustawy o rachunkowości. Standardy te wymagają, aby w rezultacie badania sprawozdania finansowego biegły rewident wyraził opinię, czy sprawozdanie finansowe jest zgodne z zastosowanymi zasadami rachunkowości oraz czy rzetelnie i jasno przedstawia sytuację finansową i majątkową, jak też wynik finansowy badanego przedsiębiorstwa. Przy tak ustalonym zakresie badania biegły rewident może odnieść się do oceny tego, czy sprawozdanie zostało sporządzone na podstawie prawidłowo prowadzonych ksiąg rachunkowych oraz czy jest zgodne co do formy i treści z obowiązującymi badanym przedsiębiorstwem przepisami prawa, statutem lub umową. Biegły nie dysponuje natomiast jakimikolwiek instrumentami analizy, aby w ramach takiego badania, ograniczonego do zagadnień rachunkowo-finansowych, oceniać wpływ danych i informacji finansowych zawartych w sprawozdaniu finansowym na sytuację odbiorców, zapewnienie ich równego traktowania oraz eliminowanie subsydiowania skrośnego. <p>W związku z powyższymi zastrzeżeniami dotyczącymi proponowanej treści ust. 3 art. 44 ustawy Prawo energetyczne, uzasadnione jest pozostawienie - jako prawidłowego i odpowiadającego celom ustawy Prawo energetyczne oraz Dyrektywy - dotychczasowego brzmienia ust. 3.</p>	
79	art. 44	Proponowane zmiany art. 44 nie są związane z przedmiotem Rozporządzenia REMIT, a także nie są spójne z celami Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz w większości są niewykonalne z perspektywy wymogów ustawy o rachunkowości stanowiącej podstawę badania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw energetycznych.	PGE
80	art. 44	Przedstawiony projekt nowelizacji przewiduje także wprowadzenie zmian do art. 44 Prawa energetycznego. Zmiany te mają na celu zastąpienie istniejącego obecnie obowiązku sporządzania przez przedsiębiorstwa energetyczne sprawozdań finansowych oddzielnie dla każdego rodzaju działalności obowiązkiem sporządzenia jednego sprawozdania finansowego zawierającego bilanse oraz rachunki zysków i strat odrębne dla poszczególnych rodzajów prowadzonej działalności gospodarczej. W szczegółowym uzasadnieniu wprowadzenia tej zmiany wskazano, iż zaproponowane rozwiązanie ma ograniczyć koszty administracyjne przedsiębiorstw energetycznych do wymaganego prawem europejskim minimum. Chcielibyśmy jednak wskazać, iż naszym zdaniem istniejące zapisy Dyrektywy 2009/72/WE pozwalają na dalsze ograniczenie obowiązków rachunkowych przedsiębiorstw energetycznych. W związku z powyższym pragniemy zaproponować w ramach przygotowywanej nowelizacji przyjęcie następujących rozwiązań idących o krok dalej niż rozwiązania proponowane w projekcie nowelizacji.	Pol-Niem IPH

		<p>Postulujemy zniesienie obowiązku umieszczania w sprawozdaniu finansowym przedsiębiorstw energetycznych bilansów oraz rachunków zysków i strat odrębnych dla każdego rodzaju prowadzonej działalności. Art. 31 Dyrektywy nie przewiduje bowiem takiego obowiązku. Dyrektywa wymaga mianowicie zapewnienia przez przedsiębiorstwo energetyczne prowadzenia oddzielnej wewnętrznej rachunkowości dla działalności w zakresie dystrybucji (przesyłu) i pozostałej działalności.</p> <p>Ponadto, zawarcie takiej informacji w sprawozdaniu oznacza ujawnienie przez przedsiębiorstwo dodatkowych informacji dotyczących swojej działalności. Co prawda biegli rewidenci mają obowiązek sprawdzenia przestrzegania obowiązku unikania dyskryminacji i subsydiowania, jednakże informacje konieczne do sprawdzenia przestrzegania tego obowiązku winny być dostępne tylko dla Urzędu Regulacji Energetyki oraz dla biegłych rewidentów a nie udostępnianie publiczne. Biegły rewident po skontrolowaniu finansów przedsiębiorstwa winien umieszczać w swojej opinii jedynie informację, iż przedsiębiorstwo przestrzega lub nie przestrzega tych obowiązków. Urząd Regulacji Energetyki z kolei ma prawo żądać od przedsiębiorstwa energetycznego dowolnych dokumentów dotyczących jego działalności koncesjonowanej. Osoby postronne nie są upoważnione do kontrolowania przestrzegania tego obowiązku przez przedsiębiorstwa energetyczne, nie ma zatem obowiązku ujawniania im tej informacji.</p> <p>Wnioskujemy także o ograniczenie, w odniesieniu do działalności polegającej na obrocie energią elektryczną, gazem ziemnym oraz dla innych rodzajów działalności niezwiązanych z energią elektryczną możliwości badania przez biegłych rewidentów przestrzegania przez przedsiębiorstwo zakazu dyskryminacji i subsydiowania skrośnego jedynie do poziomu skonsolidowanego bilansu i skonsolidowanego rachunku zysków i strat. Jako uzasadnienie dla takiego rozwiązania należy wskazać, iż Art. 31 ust. 3 Dyrektywy nie przewiduje dla tych działalności prowadzenia oddzielnej rachunkowości wewnętrznej. Dla tych rodzajów działalności, Dyrektywa przewiduje możliwość prowadzenia wyłącznie rachunkowości skonsolidowanej. Dodatkowo przedsiębiorstwa zajmujące się obrotem gazem ziemnym i energią elektryczną zostały częściowo zwolnione z obowiązku taryfowania. Przedsiębiorstwa, które nie zostały zwolnione z tego obowiązku otrzymały swobodę kształtowania swojej polityki cenowej na mocy § 29 pkt. 4 <i>Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2013r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi</i>, który to jednoznacznie stwierdza, iż ceny taryfowe są cenami maksymalnymi.</p> <p>Tym samym badanie dyskryminacji i subsydiowania skrośnego winno dotyczyć jedynie podziału kosztów na poszczególne rodzaje działalności przedsiębiorstwa, a nie ich podziału między poszczególne grupy taryfowe w ramach działalności obrotu gazem ziemnym czy też energią elektryczną.</p>	
81	art. 44	<p>Przedstawiony projekt nowelizacji przewiduje także wprowadzenie zmian do art. 44 Prawa energetycznego. Zmiany te mają na celu zastąpienie istniejącego obecnie obowiązku sporządzania przez przedsiębiorstwa energetyczne sprawozdań finansowych oddzielnie dla każdego rodzaju działalności obowiązkiem sporządzenia jednego sprawozdania finansowego zawierającego bilanse oraz rachunki zysków i strat odrębne dla poszczególnych rodzajów prowadzonej działalności gospodarczej. W szczegółowym uzasadnieniu wprowadzenia tej zmiany wskazano, iż zaproponowane rozwiązanie ma ograniczyć koszty administracyjne przedsiębiorstw energetycznych do wymaganego prawem europejskim minimum. Chcielibyśmy jednak wskazać, iż naszym zdaniem istniejące zapisy Dyrektywy 2009/7372/WE pozwalają na dalsze</p>	Lewiatan

		<p>ograniczenie obowiązków rachunkowych przedsiębiorstw energetycznych. W związku z powyższym pragniemy zaproponować w ramach przygotowywanej nowelizacji przyjęcie następujących rozwiązań idących o krok dalej niż rozwiązania proponowane w projekcie nowelizacji.</p> <p>a. Postulujemy zniesienie obowiązku umieszczania w sprawozdaniu finansowym przedsiębiorstw energetycznych bilansów oraz rachunków zysków i strat odrębnych dla każdego rodzaju prowadzonej działalności. Art. 31 Dyrektywy nie przewiduje bowiem takiego obowiązku. Dyrektywa wymaga mianowicie zapewnienia przez przedsiębiorstwo energetyczne prowadzenia oddzielnej wewnętrznej rachunkowości dla działalności w zakresie dystrybucji (przesyłu) i pozostałej działalności.</p> <p>b. Ponadto, zawarcie takiej informacji w sprawozdaniu oznacza ujawnienie przez przedsiębiorstwo dodatkowych informacji dotyczących swojej działalności. Co prawda biegli rewidenci mają obowiązek sprawdzenia przestrzegania obowiązku unikania dyskryminacji i subsydiowania, jednakże informacje konieczne do sprawdzenia przestrzegania tego obowiązku winny być dostępne tylko dla Urzędu Regulacji Energetyki oraz dla biegłych rewidentów a nie udostępnianie publiczne. Biegły rewident po skontrolowaniu finansów przedsiębiorstwa winien umieszczać w swojej opinii jedynie informację, iż przedsiębiorstwo przestrzega lub nie przestrzega tych obowiązków. Urząd Regulacji Energetyki z kolei ma prawo żądać od przedsiębiorstwa energetycznego dowolnych dokumentów dotyczących jego działalności koncesjonowanej. Osoby postronne nie są upoważnione do kontrolowania przestrzegania tego obowiązku przez przedsiębiorstwa energetyczne, nie ma zatem obowiązku ujawniania im tej informacji.</p> <p>c. Wnioskujemy także o ograniczenie, w odniesieniu do działalności polegającej na obrocie energią elektryczną, gazem ziemnym oraz dla innych rodzajów działalności niezwiązanych z energią elektryczną, możliwości badania przez biegłych rewidentów przestrzegania przez przedsiębiorstwo zakazu dyskryminacji i subsydiowania skrośnego jedynie do poziomu skonsolidowanego bilansu i skonsolidowanego rachunku zysków i strat. Jako uzasadnienie dla takiego rozwiązania należy wskazać, iż Art. 31 ust. 3 Dyrektywy nie przewiduje dla tych działalności prowadzenia oddzielnej księgowości rachunkowości wewnętrznej dla obrotu gazem ziemnym. Dla tych rodzajów działalności pozostałej działalności dotyczącej gazu, przez którą ewentualnie można byłoby rozumieć obrót gazem ziemnym, Dyrektywa przewiduje ona natomiast możliwość prowadzenia wyłącznie rachunkowości skonsolidowanej. Dodatkowo przedsiębiorstwa zajmujące się obrotem gazem ziemnym i energią elektryczną zostały częściowo zwolnione z obowiązku taryfowania. Przedsiębiorstwa, które nie zostały zwolnione z tego obowiązku otrzymały swobodę kształtowania swojej polityki cenowej na mocy § 29 pkt. 4 Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 28 czerwca 2013r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi, który to jednoznacznie stwierdza, iż ceny taryfowe są cenami maksymalnymi.</p> <p>Tym samym badanie dyskryminacji i subsydiowania skrośnego winno dotyczyć jedynie podziału kosztów na poszczególne rodzaje działalności przedsiębiorstwa, a nie ich podziału między poszczególne grupy taryfowe w ramach działalności obrotu gazem ziemnym czy też energią elektryczną.</p>	
82	art. 44 ust. 3	<p>Ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, podlega badaniu, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, także w zakresie zapewnienia równoprawnego taktowania odbiorców oraz</p>	IGCP

		<p>eliminowania subsydiowania skrośnego pomiędzy działalnościami, o których mowa w ust. 2.” Propozycja IGCP ma na celu doprecyzowanie obszaru Gospodarki energetycznej, której ma dotyczyć specjalny rodzaj sprawozdawczości finansowej. W związku z tym konieczna jest zmiana przepisu do którego odnosi się regulacja opisana w ust. 3 – czyli do ust. 2 zamiast do ust. 1.</p> <p>Propozycja ma na Elu wyeliminowanie błędnego ideologicznie odniesienia i jednoznaczne wskazanie, iż badanie sprawozdania finansowego, w zakresie zapewnienia równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowania subsydiowania skrośnego pomiędzy działalnościami, powinno dotyczyć jedynie działalności określonych w ust. 2 art. 44 ustawy – Prawo energetyczne, gdyż tylko tych działalności dotyczy sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2 tego artykułu. Zmiana odniesienia zapewnia, iż rozszerzony obowiązek sprawozdawczy zapewnia zgodność z dyrektywą 2009/72 i 2009/73, tj. dotyczy przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się przesyłaniem lub dystrybucją energii elektrycznej, przesyłaniem, dystrybucją lub magazynowaniem paliw gazowych i skraplaniem gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego.</p> <p>Zawarta w projekcie ustawy propozycja była niekonsekwentna, niezgodna z celem zaproponowanych w tym obszarze zmian i ponownie mogła rodzić problemy interpretacyjne, gdyż nowe brzmienie ust. 2 art. 44 ustawy – Prawo energetyczne mówi o obowiązku sporządzenia dodatkowych bilansów oraz rachunków zysków i strat odrębne dla poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej jedynie w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, wytwarzania, przesyłania, dystrybucji lub magazynowania paliw gazowych, obrotu paliwami gazowymi, skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacją skroplonego gazu ziemnego, a nie dla każdej działalności, co mogłoby sugerować odniesienie do ust. 1.</p> <p>Zaproponowana zmiana odniesienia do ust. 2 jest zgodna z intencją dyrektywy 2009/72 i 2009/73, celowością zaproponowanej zmiany oraz treścią uzasadnienia do projektu z dnia 1 lipca 2014 r. Wersja 1.2 ustawy z dnia 2014 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw.</p>	
83	art. 44	<p>Inicjatywę zmiany art. 44 ustawy Prawa energetycznego należy ocenić pozytywnie, gdyż przepis ten w obecnym brzmieniu budzi wiele wątpliwości interpretacyjnych i nie wiadomo jak go zastosować.</p> <p>Pożądane byłoby jednak, gdyby Projekt nowelizacji był sformułowany precyzyjnie i odpowiadał wymogom art. 31 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/73/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE (dalej: „Dyrektywa 2009/73/WE”) oraz art. 31 Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE (dalej: „Dyrektywa 2009/72/WE”).</p> <p>W związku z powyższym poniżej prezentujemy uwagi i propozycje zmian do przedmiotowego przepisu Prawa energetycznego.</p> <p>Zakres podmiotowy</p> <p>Wykaz rodzajów działalności, które są objęte obowiązkami rachunkowymi określonymi w artykule 44 Prawa energetycznego jest znacznie szerszy niż katalog działalności wymienionych w art. 31 Dyrektywy 2009/73/WE oraz art. 31 Dyrektywy 2009/72/WE. Dyrektywa 2009/73/WE wymaga wydzielenia rachunkowości tylko dla czterech obszarów gazowych, a dyrektywa 2009/72/WE wymaga wydzielenia rachunkowości dla dwóch rodzajów działalności przedsiębiorstw energetycznych dotyczących energii elektrycznej (treść poniżej).</p>	IGG

Artykuł 31 pkt 3 Dyrektywy 2009/73/WE stanowi iż:
Przedsiębiorstwa gazowe prowadzą w swej wewnętrznej rachunkowości odrębne księgi rachunkowe dla swojej działalności w zakresie przesyłu, dystrybucji, LNG i magazynowania, tak jak byłyby do tego zobowiązane, gdyby odnośne działalności były prowadzone przez odrębne przedsiębiorstwa, w celu uniknięcia dyskryminacji, subsydiowania skrośnego i zakłócenia konkurencji. Prowadzą one również rachunkowość, która może być skonsolidowana, dla innych rodzajów działalności dotyczących gazu niezwiązanych z przesyłem, dystrybucją, LNG i z magazynowaniem (...).

Artykuł 31 pkt 3 Dyrektywy 2009/72/WE stanowi iż:
Przedsiębiorstwa energetyczne prowadzą w swojej wewnętrznej rachunkowości odrębne księgi rachunkowe dla każdego rodzaju swojej działalności w zakresie przesyłu i dystrybucji, tak jak byłyby do tego zobowiązane, gdyby odnośne działalności były prowadzone przez odrębne przedsiębiorstwa, w celu uniknięcia dyskryminacji, subsydiowania skrośnego i zakłócenia konkurencji. Prowadzą one również rachunkowość, która może być skonsolidowana, dla innych rodzajów działalności dotyczącej energii elektrycznej niezwiązanych z przesyłem ani dystrybucją (...).

Tymczasem, projekt przewiduje zwiększenie obowiązków raportowych o dodatkowe rodzaje działalności (np. wytwarzanie, obrót paliwami gazowymi), które nie są wymagane prawem unijnym.

W związku z powyższym **proponujemy dokonać zmiany w art. 1 punkt 5 podpunkt b) projektu, polegającej na zawężeniu zakresu działalności objętych obowiązkami sprawozdawczymi, określonymi w art. 44 Prawa energetycznego, do zakresu określonego w dyrektywach unijnych 2009/72/WE oraz 2009/73/WE:**

Wersja w projekcie:

„(...) odrębne dla poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, wytwarzania, przesyłania, dystrybucji lub magazynowania paliw gazowych, obrotu paliwami gazowymi, skraplania gazu ziemnego lub gazyfikacji skroplonego gazu ziemnego.”

Wersja proponowana:

„(...) odrębne dla poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, przesyłania, dystrybucji lub magazynowania paliw gazowych, skraplania gazu ziemnego lub gazyfikacji skroplonego gazu ziemnego.”

Wymogi sprawozdawcze

Po zapoznaniu się z postanowieniami projektu w zakresie wymogów sprawozdawczych widzimy konieczność ich doprecyzowania w celu zapewnienia prawidłowego i jednolitego zastosowania przepisów artykułu 44 Prawa energetycznego. Chcielibyśmy zwrócić uwagę, że znaczna część przedsiębiorstw objętych przepisami wspomnianego artykułu działa w formie grup kapitałowych. W ramach grupy kapitałowej poszczególne spółki wchodzące w jej skład zajmują się najczęściej tylko jednym z rodzajów działalności wymienionych w artykule 44 Prawa energetycznego. Dlatego **nie widzimy konieczności przygotowywania szczegółowych danych finansowych dla poszczególnych rodzajów działalności na poziomie skonsolidowanego**

sprawozdania finansowego. Proces konsolidacji takiego sprawozdania doprowadzi do otrzymania jednostkowych sprawozdań finansowych spółek, które są konsolidowane. W przypadku, gdy w ramach jednej spółki są wykonywane działalności wymienione w artykule 44 Prawa energetycznego, widzimy zasadność przygotowania szczegółowych danych finansowych dla każdego z tych rodzajów działalności.

W związku z powyższym, proponujemy dokonać zmiany w art. 1 punkt 5 podpunkt b) projektu, polegającej na uściśleniu rodzaju sprawozdań finansowych, które należy sporządzać, badać, publikować i przechowywać:

Wersja w projekcie:

„Sprawozdanie finansowe, o którym mowa w ust. 1a, zawiera (...).”

Wersja proponowana:

„O ile przedsiębiorstwo energetyczne wykonuje różne rodzaje działalności w ramach jednej jednostki prawnej, sprawozdanie finansowe jednostki, o którym mowa w ust. 1a, zawiera (...).”

Dodatkowo zwracamy uwagę na ogólne sformułowanie wymaganych dla poszczególnych rodzajów działalności danych finansowych, które należy wydzielić w sprawozdaniu finansowym. Według obecnego kształtu Projektu sprawozdanie finansowe powinno zawierać bilans oraz rachunki zysków i strat dla poszczególnych rodzajów działalności zdefiniowanych w artykule 44 Prawa energetycznego. Pojęcia bilansu oraz rachunku zysków i strat nie są zdefiniowane w Prawie energetycznym, zatem naszym zdaniem zasadne jest w tym przypadku odwołanie się do prawa rachunkowego/bilansowego.

Chcielibyśmy podkreślić, iż, naszym zdaniem, przygotowanie pełnego bilansu oraz rachunku zysków i strat, w zakresie, jaki jest przewidziany w Ustawie o rachunkowości, dla każdego z rodzajów działalności wymienionych w artykule 44 Prawa energetycznego, w przypadku, gdy spółka wykonuje więcej niż jedną taką działalność jest zadaniem bardzo trudnym do wykonania, a w niektórych przypadkach niemożliwym. Należy zwrócić uwagę, że istnieją elementy bilansu oraz rachunku zysków i strat (na przykład kapitał własny), co do których dokonanie rzetelnego podziału na poszczególne działalności jest niemożliwe. Dodatkowo, znaczna część pozycji bilansu i rachunku zysków i strat może być wspólna dla kilku rodzajów działalności (np. obciążenia podatkowe, należności itd.). Rozdzielenie tych elementów i przypisanie do poszczególnych rodzajów działalności wymagałoby opracowania precyzyjnych zasad rachunkowości, rozbudowania systemów ewidencji, wdrożenia nowych systemów. Wykonanie tych zadań przez przedsiębiorstwo energetyczne nie jest możliwe bez wcześniejszego opracowania szczegółowych zasad w formie rozporządzenia lub wytycznych regulatora rynku.

Nasze spostrzeżenia dotyczące zakresu i szczegółowości danych, jakie wymagane są w projekcie opierają się także na wymaganiach, dotyczących prezentacji danych finansowych dotyczących poszczególnych segmentów operacyjnych zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej (MSSF). Uważamy, że podział na działalności

	<p>opisany w artykule 44 Prawa energetycznego, w przypadku przedsiębiorstwa energetycznego może być bardzo zbliżony lub tożsamy z podziałem na segmenty operacyjne, które z kolei są zdefiniowane w Międzynarodowym Standardzie Rachunkowości Finansowej 8 – Segmenty Operacyjne (MSSF 8).</p> <p>Zgodnie z paragrafem 5 MSSF 8: <i>Segment operacyjny jest częścią składową jednostki:</i></p> <p>a) która angażuje się w działalność gospodarczą, w związku z którą może uzyskiwać przychody i ponosić koszty (w tym przychody i koszty związane z transakcjami z innymi częściami składowymi tej samej jednostki);</p> <p>b) której wyniki działalności są regularnie przeglądane przez główny organ odpowiedzialny za podejmowanie decyzji operacyjnych w jednostce oraz wykorzystujący te wyniki przy podejmowaniu decyzji o zasobach alokowanych do segmentu i przy ocenie wyników działalności segmentu; oraz</p> <p>c) w przypadku której są dostępne oddzielne informacje finansowe.</p> <p>Wyjaśniamy, że w przypadku, gdy przedsiębiorstwo stosuje Międzynarodowe Standardy Rachunkowości w sprawozdawczości finansowej są one przepisami nadrzędnymi w stosunku do regulacji krajowych (tj. Ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, dalej: „Ustawa o rachunkowości”) w zakresie dotyczącym ujawniania informacji finansowych, co powoduje, że forma i zakres prezentacji danych finansowych w sprawozdaniu sporządzonym według MSSF nie może zostać zmieniona lub zastąpiona regulacjami krajowymi. MSSF 8 określa szereg wymogów, co do tego jak należy dokonywać podziału na poszczególne segmenty działalności oraz jakie dane finansowe dotyczące aktywów, zobowiązań, przychodów oraz kosztów należy prezentować. MSSF 8 nie wymaga jednak prezentacji w podziale na segmenty działalności pełnego bilansu oraz rachunku zysków i strat, a jedynie wybranych jego pozycji.</p> <p>Zgodnie z paragrafem 23 MSSF 8 jednostka co do zasady prezentuje dla każdego segmentu sprawozdawczego:</p> <ul style="list-style-type: none"> • wartość zysku lub straty, • sumę aktywów i sumę zobowiązań, • szczegółowe informacje dotyczące rachunku zysków i strat: <ul style="list-style-type: none"> ○ przychody uzyskiwane od zewnętrznych klientów, ○ przychody uzyskiwane z tytułu transakcji z innymi segmentami operacyjnymi tej samej jednostki; ○ przychody z tytułu odsetek; ○ koszty z tytułu odsetek; ○ amortyzację; ○ istotne pozycje przychodów i kosztów; ○ udział jednostki w zysku lub stracie jednostek stowarzyszonych lub wspólnych przedsięwzięć konsolidowanych metodą praw własności; ○ koszty lub przychody podatkowe; ○ istotne pozycje niepieniężne inne niż amortyzacja. <p>Wprowadzenie dodatkowego wymogu ujawnienia informacji finansowej w podziale na rodzaje działalności, jaki</p>	
--	---	--

proponowany jest w projekcie, który nie jest w pełni zgodny z wymogami MSSF 8 spowoduje, że przedsiębiorstwo energetyczne (stosujące MSSF), w sprawozdaniu finansowym będzie prezentowało dwa zestawy podobnych, ale niespójnych ze sobą informacji, z których jeden będzie niezgodny z MSSF.

W związku z powyższym proponujemy dokonać zmiany w art.1 punkt 5 podpunkt b) projektu polegającej na uściśleniu rodzaju i szczegółowości danych finansowych, które należy przygotować dla każdego z rodzajów działalności zdefiniowanych w artykule 44 ustawy:

Wersja w projekcie:

„Sprawozdanie finansowe (...) zawiera bilanse oraz rachunki zysków i strat odrębne dla (...)”

Wersja proponowana:

„Sprawozdanie finansowe (...) zawiera wybrane dane finansowe zaprezentowane w formacie bilansu oraz rachunku zysków i strat, uwzględniające w szczególności:

- wartość zysku lub straty,
- sumę aktywów i sumę zobowiązań,
- szczegółowe informacje dotyczące rachunku zysków i strat:
 - przychody uzyskiwane od zewnętrznych klientów,
 - przychody uzyskiwane z tytułu transakcji z innymi segmentami operacyjnymi tej samej jednostki;
 - przychody z tytułu odsetek;
 - koszty z tytułu odsetek;
 - amortyzację;
 - istotne pozycje przychodów i kosztów ujawnionych zgodnie z paragrafem 97 MSSF 1 Prezentacja sprawozdań finansowych;
 - udział jednostki w zysku lub stracie jednostek stowarzyszonych lub wspólnych przedsięwzięć konsolidowanych metodą praw własności;
 - koszty lub przychody podatkowe;
 - istotne pozycje niepieniężne inne niż amortyzacja.

odrębnie dla (...)”

Dodatkowo, **chcielibyśmy zwrócić uwagę, że projekt nakłada na przedsiębiorstwa energetyczne obowiązek publikowania sprawozdania finansowego, co może budzić wątpliwości co do formy i miejsca takiej publikacji, które nie są sprecyzowane.** Istnieją takie przedsiębiorstwa, których nie dotyczy żaden obowiązek publikacji sprawozdań wynikający z innych przepisów prawa (w szczególności Ustawy o rachunkowości) co rodzi pytanie gdzie i w jakiej formie przedsiębiorstwo miałoby swoje sprawozdanie ogłosić. Proponujemy uściślenie w projekcie miejsca i formy publikacji sprawozdań dla takich jednostek, których ten obowiązek wcześniej nie dotyczył lub wykreślenie obowiązku publikowania z projektu.

Wymogi w zakresie badania biegłego rewidenta

Uważamy, że **przekazany nam projekt**, który nakłada na biegłych rewidentów obowiązek badania sprawozdań w zakresie zapewnienia równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowania subsydiowania skrótnego pomiędzy działalnościami **rozszerza zakres prac wykonywanych przez biegłych rewidentów**.

Zgodnie z art. 65 pkt 1 Ustawy o Rachunkowości:

„Celem badania sprawozdania finansowego jest wyrażenie przez biegłego rewidenta pisemnej opinii wraz z raportem o tym, czy sprawozdanie finansowe jest zgodne z zastosowanymi zasadami (polityką) rachunkowości oraz czy rzetelnie i jasno przedstawia sytuację majątkową i finansową, jak też wynik finansowy badanej jednostki”

Cel opisany powyżej nie uwzględnia obowiązków, jakie zostały nałożone przez projekt. W związku z powyższym mamy **uzasadnione wątpliwości, czy proponowane zmiany nie wprowadzają istotnej niespójności pomiędzy dwoma różnymi, lecz równorzędnymi (tj. o tej samej randze) aktami prawnymi**. Nasze wątpliwości dotyczą tego, czy proponowanym zmianom Prawa energetycznego nie powinny towarzyszyć odpowiednie zmiany Ustawy o rachunkowości.

Dodatkowo, naszym zdaniem, propozycja zmian w art. 44 ust. 3 Prawa energetycznego **nieprecyzyjnie określa zakres badania sprawozdania przez biegłego rewidenta**. Stwierdzenie nakazujące wymóg badania „w zakresie zapewnienia równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowania subsydiowania skrótnego pomiędzy działalnościami” jest niejasne, gdyż nie precyzuje jakiego rodzaju zapewnienia (o charakterze rachunkowo-finansowym, czy innym związanym z relacjami gospodarczymi pomiędzy przedsiębiorstwem energetycznym i jego kontrahentami) powinny zostać zbadane.

W związku z tym, że wymogi nakładane na biegłych rewidentów nie są jasne, mamy uzasadnione wątpliwości, w jaki sposób określić zakres pracy, jaki ma być przez nich wykonany w obrębie przygotowywanego przez nas sprawozdania finansowego. Niejasność dotycząca zakresu prac przekłada się automatycznie na problem z zamówieniem takiej usługi, określeniem jej kosztu, a także określeniem formatu wyniku prac biegłego rewidenta po zakończonej pracy, gdyż obecna forma raportu z badania sprawozdania finansowego nie obejmuje swoim zakresem pracy wskazanej przez projekt.

Jednocześnie powstaje wątpliwość, czy skoro zakres pracy biegłego rewidenta znajduje się poza obecnie określonymi wymaganiami prawa rachunkowego/bilansowego, badanie, o którym mowa w projekcie, ma być wykonane w ramach standardowego badania rocznego sprawozdania finansowego, które określa Ustawa o Rachunkowości. Naszym zdaniem, badanie, o którym mowa, powinno odbyć się w ramach standardowego rocznego badania sprawozdania finansowego określonego w Ustawie o Rachunkowości. Projekt nie powinien nakładać na przedsiębiorstwa dodatkowych obowiązków związanych z badaniem sprawozdań finansowych, gdyż prowadziłoby to do znaczącego zwiększenia kosztów oraz nieefektywności w postaci ponownego badania tych samych danych, czasem przez różnych biegłych rewidentów.

Ponadto, jedynie rozszerzenie czynności związanych z badaniem rocznego sprawozdania finansowego o badanie zgodnie z wymogami określonymi w art. 44 PE, będzie gwarantować, że nie zostaną pominięte informacje lub dane, które nie

		<p>musiałyby być przedstawione biegłym podczas badania zgodności sprawozdania z punktu widzenia art. 44 PE.</p> <p>W związku z powyższym uważamy, że celowe jest doprecyzowanie zakresu weryfikacji sprawozdania przez biegłego rewidenta. Proponujemy, aby zadaniem biegłego rewidenta była weryfikacja zgodności sprawozdania finansowego z zasadami rachunkowości w odniesieniu do podziału na określone w przepisach o rachunkowości segmenty operacyjne działalności. Naszym zdaniem, samo ujawnienie podziału przyczynia się do eliminacji subsydiowania skrośnego. Ponadto, celowe jest wskazanie, że czynności określone w art. 44 PE powinny być dokonywane przez biegłego rewidenta badającego roczne sprawozdanie finansowe Spółki.</p> <p>Proponujemy dokonać zmiany w art. 1 punkt 5 podpunkt d) projektu polegającej na doprecyzowaniu oczekiwanego zakresu badania sprawozdania finansowego przez biegłego rewidenta w następujący sposób:</p> <p>Wersja w projekcie: <i>"(...) także w zakresie <u>zapewnienia równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowania subsydiowania skrośnego pomiędzy działalnościami, o których mowa w ust. 1.</u>"</i></p> <p>Wersja proponowana: <i>"(...) także w zakresie <u>poprawności podziału zgodnie z przyjętymi zasadami rachunkowości na poszczególne działalności, o których mowa w ust. 2 w ramach obligatoryjnego badania rocznego sprawozdania finansowego. Podział ten ma m.in. na celu zapewnienie równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowanie subsydiowania skrośnego pomiędzy tymi działalnościami.</u>"</i></p>	
84	art. 44 ust. 1 pkt 1	<p>Proponujemy dodanie do projektu pkt 1 o następującym brzmieniu:</p> <p>1) <i>dostarczania paliw gazowych lub energii, w tym kosztów stałych, kosztów zmiennych i przychodów, odrębnie dla wytwarzania, przesyłania i dystrybucji i obrotu paliwami gazowymi lub energią, magazynowania paliw gazowych i skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego, a także w odniesieniu do grup odbiorców określonych w taryfie;</i></p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Usunięcie z listy działalności tych pozycji (wytwarzania i obrotu energią i paliwami gazowymi), co do których zgodnie z brzmieniem dyrektyw rynkowych 2009/72 i 2009/73 nie istnieje obowiązek prowadzenia szczegółowej ewidencji z podziałem na rodzaje działalności.</p>	PGE
85	art. 44 ust. 2	<p>Proponujemy następujące brzmienie ust. 2:</p> <p>2. <i>Sprawozdanie finansowe, o którym mowa w ust. 1a, zawiera bilanse oraz rachunki zysków i strat odrębnie dla poszczególnych rodzajów wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, wytwarzania, przesyłania, dystrybucji lub magazynowania paliw gazowych, obrotu paliwami gazowymi, skraplania gazu ziemnego lub regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego."</i></p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Usunięcie z listy działalności tych pozycji (wytwarzania i obrotu energią i paliwami gazowymi), co do których zgodnie</p>	PGE

		<p>brzmieniem dyrektyw rynkowych 2009/72 i 2009/73 nie istnieje obowiązek prowadzenia szczegółowej ewidencji z podziałem na rodzaje działalności.</p> <p>Ponadto ww. dyrektywy wymagają jedynie, aby rachunki zysków i strat i bilanse dla poszczególnych rodzajów działalności były dostępne w wewnętrznej ewidencji przedsiębiorstwa. Dyrektywy nie nakazują publikacji tych danych. Uważamy, iż dla osiągnięcia celu przejrzystości i wykazania braku subsydiowania skrótnego wystarczające jest, jeżeli przedsiębiorstwa energetyczne będą publikować rachunki zysków i strat dla rodzajów działalności.</p>	
86	art. 44 ust. 2a	<p><i>Proponujemy usunąć ustęp w całości</i> <i>Uzasadnienie:</i> Dodany ustęp 2a istotnie rozszerza zakres obowiązku raportowania dla jednostek, które podlegają ustawie o KDT oraz pomnaża rozbudowaną sprawozdawczość związaną z ustawą. Mówi on o sporządzaniu sprawozdania zawierającego bilans oraz rachunek zysków i strat odrębnie dla wykonywanej działalności w zakresie wytwarzania energii elektrycznej dla każdej jednostki wytwórczej w rozumieniu ustawy o KDT.</p> <p>Przed wszystkim obowiązek taki nie wynika z wymienionej wyżej dyrektywy 2009/72. Konieczność prowadzenia tak szczegółowego raportowania wymusza na przedsiębiorstwach albo istotne zmiany w systemach ewidencyjnych albo przyjęcie szacunkowych kluczy podziałowych. Programy finansowo-księgowe (i powiązane) wykorzystywane w przedsiębiorstwach energetycznych są złożonymi systemami, których zmiany są bardzo kosztowne i pracochłonne. Z kolei przyjęcie szacunków czy kluczy podziałowych powoduje, że przedstawiana informacja finansowa będzie niższej jakości, na podstawie której wyciąganie wniosków może być utrudnione.</p> <p>Realizacja ustawy o KDT trwa od 2007 roku i w ramach dotychczasowych Prezes URE otrzymuje wszystkie niezbędne informacje. Dla niektórych podmiotów okres korygowania już się zakończył i nie były one zobowiązane do sporządzania takich szczegółowych sprawozdań. Proponowany przepis jest nadmiernie uciążliwy dla przedsiębiorstw a jego wprowadzenie nie znajduje uzasadnienia ze względu na kilkuletnią praktykę realizacji ustawy o KDT.</p> <p>Ponadto proponowane brzmienie może budzić wątpliwości interpretacyjne, gdyż z jednej strony w ustawie KDT jest ogólna definicja jednostki wytwórczej („wyodrębniony zespół urządzeń służący do wytwarzania energii elektrycznej, opisany przez dane techniczne i handlowe”), a z drugiej strony w załączniku nr 7 do ustawy zawarty jest wykaz jednostek wytwórczych uwzględnionych w kalkulacji kosztów osieroconych wytwórców. W załączniku tym jest wymienionych 16 jednostek wytwórczych należących do Spółki (1 w Elektrowni Opole, 2 w Elektrowni Bełchatów, 3 w Elektrowni Turów, 6 w Elektrowni Dolna Odra, 1 w Elektrociepłowni Rzeszów, 1 w Elektrociepłowni Lublin-Wrotków i 2 w Elektrociepłowni Gorzów).</p> <p>Należy również zauważyć, iż z proponowanego brzmienia art. 44 ust. 2a oraz załączonego uzasadnienia wynika, iż takie bilanse oraz rachunki zysków i strat mają być częścią podstawowego sprawozdania finansowego jednostki. W przypadku PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. oznacza to konieczność rozbudowy statutowego sprawozdania finansowego o 16 dodatkowych bilansów i rachunków zysków i strat. Spowoduje to znaczne zmniejszenie czytelności sprawozdania finansowego, które może stać się nieczytelne dla szeregu interesariuszy. Ponadto informacja taka musiałaby być przedmiotem weryfikacji przez biegłego rewidenta, co istotnie wpłynie na wzrost kosztów badania sprawozdań finansowych.</p>	PGE
87	art. 44 ust. 3	Proponujemy następujące brzmienie ustępu 3:	PGE

		<p>3. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 2, podlega badaniu, zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, także w zakresie zapewnienia równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowania subsydiowania skrośnego pomiędzy działalnościami, o których mowa w ust. 1 pkt 1.</p> <p><u>Uzasadnienie:</u></p> <p>Powołane przepisy o badaniu sprawozdań w finansowych nie zawierają wytycznych do oceny ww. dokumentów pod względem zapewnienia równoprawnego traktowania odbiorców oraz eliminowania subsydiowania skrośnego pomiędzy działalnościami. Takie działania do tej pory były domeną Prezesa URE natomiast biegły rewident nie dysponuje jakimikolwiek instrumentami analizy, aby w ramach takiego badania, ograniczonego do zagadnień rachunkowo-finansowych, oceniać wpływ danych i informacji finansowych zawartych w sprawozdaniu finansowym na sytuację odbiorców, zapewnienie ich równego traktowania oraz eliminowanie subsydiowania skrośnego.</p>	
88	art. 56	<p>Zakres podmiotowy jednostek, zobligowanych na podstawie art. 15 REMIT do przekazywania Prezesowi URE informacji o uzasadnionym podejrzeniu naruszenia art. 3 lub 5 REMIT rodzi poważne wątpliwości interpretacyjne. Biorąc pod uwagę przewidziane w projekcie ustawy sankcje administracyjne za niedopełnienie przez „osoby zawodowo zajmujące się pośrednictwem w zawieraniu transakcji” tych obowiązków, istnieje potrzeba doprecyzowania zakresu podmiotowego tego obowiązku.</p> <p>W materiałach udostępnionych na oficjalnej stronie internetowej URE stwierdzono, że do <i>osób zawodowo zajmujących się pośrednictwem w zawieraniu transakcji</i> należą „gieldy, brokerzy, platformy obrotu”¹. Aby uniknąć niejasności należałoby jasno określić, kto należy do osób w tej kategorii, tzn. czy są to wyłącznie osoby fizyczne (np. pracownicy giełdy towarowej, platformy obrotu), czy również osoby prawne, świadczące tego rodzaju usługi.</p> <p>Zauważyć należy, że art. 56 PE, w którym posłużono się pojęciem „osób zawodowo zajmujących się pośrednictwem w zawieraniu transakcji” ma charakter represyjny. Tego typu przepisy spełniać muszą podwyższony standard legislacyjny w zakresie precyzji normotwórczej. Niedopuszczalna jest sytuacja, w której istnieją wątpliwości co do tego, kto jest adresatem normy sankcjonującej. Wątpliwości interpretacyjne dotyczące hipotezy projektowanego art. 56 ust. 1 pkt 39 PE potęguje fakt, że pojęcie to nie zostało zdefiniowane w Rozporządzeniu REMIT. Występuje ono natomiast w innym akcie prawa Unii Europejskiej. Na gruncie obecnie obowiązującego Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (dalej: „Rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku”) oraz uchylającego dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE² osobą zawodowo pośredniczącą w zawieraniu transakcji lub wykonywaniu zleceń jest osoba prowadząca zawodowo działalność w zakresie przyjmowania i przekazywania zleceń lub wykonywania zleceń, których przedmiotem są instrumenty finansowe (Art. 3 ust. 1 pkt 28 Rozporządzenia). Definicja, jaką posłużył się prawodawca unijny nie pozwala jednak na zidentyfikowanie desygnatów pojęcia „osób zawodowo zajmujących się pośrednictwem w zawieraniu transakcji” w świetle siatki pojęciowej prawa polskiego. Nieprzypadkowo w</p>	PGE

		<p>materiałach informacyjnych Prezesa URE wyliczenie desygnatów przedmiotowego pojęcia ma jedynie charakter przykładowy (giełdy energii, brokerzy, platformy obrotu)³. Z perspektywy konstytucyjnych wymogów niedopuszczalne byłoby jednak posłużenie się tego typu definicją. Norma sankcjonująca musi być w sposób precyzyjny i kompletny co do konturów deliktu administracyjnego uregulowana w ustawie. W związku z powyższym postulujemy stworzenie definicji legalnej pojęcia „osób zawodowo zajmujących się pośredniczeniem w zawieraniu transakcji” przy wykorzystaniu siatki pojęciowej prawa krajowego.</p>	
89	art. 56 ust. 1 pkt. 41	<p>Projektowany art. 56 ust. 1 pkt 41 PrE ustanawia karę pieniężną za utrudnianie lub uniemożliwianie dostępu do informacji w związku z monitorowaniem hurtowego rynku energii. Zasadne wydaje się określenie rodzaju informacji, których dotyczy przedmiotowa sankcja. Obecny przepis można interpretować jako utrudnianie dostępu do jakiegokolwiek informacji w związku z monitorowaniem hurtowego rynku energii, co oznacza, że hipoteza normy prawnej ma zbyt szeroki zakres.</p> <p>Sam REMIT wyraźnie określa rodzaje informacji niezbędnych w procesie monitorowania hurtowego rynku energii:</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ Pkt 18 preambuły REMIT stanowi o tym, że skuteczne monitorowanie rynku wymaga dostępu do danych na temat transakcji a także danych dotyczących zdolności i wykorzystania instalacji służących produkcji, magazynowaniu lub przesyłowi energii elektrycznej lub gazu ziemnego lub zużywających energię elektryczną lub gaz ziemny (informacja została dookreślona); ▪ art. 7 ust. 1 REMIT stanowi o monitorowaniu działalności handlowej w oparciu o informacje wewnętrzne (informacja została dookreślona); ▪ art. 8 ust. 5 REMIT stanowi o tym, że na potrzeby monitorowania obrotu na hurtowych rynkach energii uczestnicy rynku przekazują Agencji oraz krajowym organom regulacyjnym informacje na temat zdolności i wykorzystania instalacji służących do produkcji, magazynowania, przesyłu energii elektrycznej lub gazu ziemnego lub zużywających energię elektryczną lub gaz ziemny bądź informacje dotyczące zdolności i wykorzystania instalacji skroplonego gazu ziemnego (LNG), w tym dotyczące planowanej i nieplanowanej niedostępności tych instalacji (informacja została dookreślona). <p>Projektowany art. 23d PE również określa rodzaj informacji, które powinny być przekazywane na potrzeby monitorowania rynku, wskazując na informacje, o których mowa w art. 8 ust. 5 REMIT. Proponuje się zatem, aby w art. 56 ust. 1 pkt 41 PE doprecyzować informacje, których dotyczy sankcja.</p>	PGE
90	art. 56 ust. 3a	<p>Projektowany art. 56 ust. 3a Prawa energetycznego ustanawia sankcje karnoadministracyjne za popełnienie czynów, które zgodnie z nowelizacją stanowić będą delikty administracyjne (czyny, o których mowa w pkt 39-44 dodawanych do art. 56 ust. 1 PE).. Stosownie do projektowanej treści art. 56 ust. 3a PE „[w] przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 39-44, kara pieniężna wynosi od 10.000 zł do 1.000.000 zł lub do wysokości dziesięciokrotności uzyskanej korzyści majątkowej albo obie te kary łącznie – (podkreślenie - PGNiG)”. Przedmiotowy przepis formuluje sankcję w sposób obcy</p>	PGNiG

		<p>polskiemu prawu. Projektodawca jako odrębne możliwe do wymierzenia kary traktuje kary o tożsamym charakterze. Kara pieniężna wymierzana do określonej w sposób bezwzględny wysokości oraz kara pieniężna, której wysokość uzależniona jest od wysokości uzyskanej korzyści majątkowej mają ten sam charakter i pełnią identyczne funkcje. Obie mają charakter pieniężny i obie mają na celu wyłącznie represję. Nie ma zatem żadnego uzasadnienia, aby kary te mogły być wymierzone łącznie. W polskim prawie ustawodawca w zasadzie posługuje się zwrotem „albo obie te kary łącznie” wyłącznie wtedy, gdy możliwe jest wymierzenie kar o różnym charakterze prawnym. Przykładowo zgodnie z art. 180 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o obrocie instrumentami finansowymi ustawodawca postanowił, że <i>„[k]to wbrew zakazowi, o którym mowa w art. 156 ust. 2 pkt 1, ujawnia informację poufną, podlega grzywnie do 2.000.000 zł albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie”.</i> Choć prawo polskie zna wyjątki od przywoływanej zasady, to jednak ocenić należy jako nieuzasadnione odstępstwa od standardów tworzenia przepisów sankcyjnych. Bezzasadne jest bowiem tworzenie dwóch sankcji o tożsamym charakterze prawnym grożących za ten sam czyn.</p> <p><u>Propozycje zmiany legislacyjnej w projekcie</u></p> <p>W art. 1 pkt 6 lit. c dodawanemu ust. 3a nadaje się brzmienie:</p> <p><i>„3a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 39-44, kara pieniężna wynosi od 10.000 zł do 1.000.000 złotych lub do wysokości dziesięciokrotności uzyskanej korzyści majątkowej”.</i></p>	
91	Art. 57a do 57e	<p>We wskazanych artykułach brak uzasadnienia dla wskazanej wysokości sankcji/kar oraz nie ujęto sposobu zwymiarowania nałożonej kary w stosunku do stopnia lub wymiaru finansowego wykroczenia. Proponowane rozwiązania są zbliżone do kar znajdujących się w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi. Wnosimy o ponowne sformułowanie tych zapisów pod względem wysokości kar, a także uwzględnienie brakujących elementów legislacji.</p>	PGE
92	art. 57a	<p>Projektodawca w art. 57a penalizuje <i>de iure</i> trzy rodzaje zachowań:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dokonanie manipulacji (art. 57a ust. 1 PE), • próbę manipulacji (art. 57a ust. 1 PE), • wchodzenie z inną osobą w porozumienie mające na celu manipulację (art. 57a ust. 2 PE). <p>Przypomnieć należy, że w świetle orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego ustawodawca zobowiązany jest do szczególnej precyzji przy tworzeniu przepisów określających czyny zabronione. Projektowany przepis należy do kategorii tzw. pozakodeksowego prawa karnego, które objęte jest tymi samymi zasadami wykładni co inne przepisy ze sfery prawa karnego materialnego. Statuujący nowe typy czynów zabronionych art. 57a PE abstrahuje od ogólnych reguł prawa karnego materialnego, w tym od stosunku ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku – Kodeks karny⁴ (dalej: „k.k.”) do pozakodeksowego prawa karnego. Zgodnie z art. 116 k.k. przepisy części ogólnej tego kodeksu stosuje się do innych ustaw przewidujących odpowiedzialność karną, chyba że ustawy te wyraźnie wyłączają ich zastosowanie. Wobec braku wyraźnego wyłączenia stosowania części ogólnej k.k. stwierdzić należy, że do projektowanych przepisów</p>	PGNiG

		<p>karnych zastosowanie znajdują instytucje prawne z części ogólnej k.k., w tym w szczególności przepisy określające odpowiedzialność karną za formy stadialne przestępstw (przygotowanie, usiłowanie). Używane przez projektodawcę pojęcia „próby manipulacji” oraz „wchodzenia z inną osobą w porozumienie mające na celu manipulację” wydają się co najmniej w części krzyżować się zakresowo z formami stadialnymi przestępstw z części ogólnej k.k. Negatywnie ocenić należy mechaniczne przenoszenie pojęć występujących w prawie Unii Europejskiej do prawa krajowego, a w szczególności do prawa karnego materialnego, w którym prymarną funkcję pełni wykładnia językowa. Polski ustawodawca, zgodnie z Rozporządzeniem REMIT, zobowiązany jest do penalizacji określonych zachowań. Nie oznacza to jednak, że przy tworzeniu typów czynów zabronionych zobligowany jest do posługiwania się identycznymi pojęciami do tych, jakie używane są w Rozporządzeniu REMIT. Istotne jest, aby osiągnięty został skutek w postaci zapewnienia odpowiedniego zakresu kryminalizacji czynów, o których mówi Rozporządzenie REMIT. W tym miejscu przytoczyć należy treść art. 13 § 1 k.k., który stanowi, że odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje. Bez wątpienia kodeksowe ujęcie usiłowania odpowiada znaczeniu słowa „próba”, które miałyby określać znamię czynu zabronionego w świetle przedłożonego projektu. Zachowania opisane w art. 2 pkt 3 Rozporządzenia REMIT stanowią bowiem przejawy usiłowania dokonania manipulacji. Zauważyć należy ponadto, że zgodnie art. 14 § 1 k.k. sąd wymierza karę za usiłowanie w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przestępstwa. W konsekwencji rezygnacja z posługiwania się przez ustawodawcę pojęciem „próby manipulacji” oznaczałaby, że tego typu czyn podlegałby temu samemu zagrożeniu ustawowemu co czyn opisany w obecnej wersji projektu (według projektu czyn ten podlegał ma grzywnie do 5.000.000 zł albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie).</p> <p>Jeżeli zaś chodzi o drugi czyn zabroniony, który polegałby na wchodzeniu w porozumienie z inną osobą mające na celu manipulację, o której mowa w art. 5 rozporządzenia 1227/2011 należy zwrócić uwagę na formę stadialną przestępstwa, jaką jest przygotowanie. Zgodnie z art. 16 § 1 k.k. „<i>[przygotowanie zachodzi tylko wtedy, gdy sprawca w celu popełnienia czynu zabronionego podejmuje czynności mające stworzyć warunki do przedsięwzięcia czynu zmierzającego bezpośrednio do jego dokonania, w szczególności w tymże celu wchodzi w porozumienie z inną osobą (podkreślenie – PGNiG), uzyskuje lub przysposabia środki, zbiera informacje lub sporządza plan działania]</i>”. Penalizacja przygotowania do popełnienia przestępstwa ma zatem charakter wyjątkowy. Zauważyć należy, że w świetle Rozporządzenia REMIT, nie jest wymagane penalizowanie przygotowania do popełnienia przestępstwa manipulacji. W związku z powyższym postulować należy wykreślenie ust. 2 jako przepisu niewymaganego przez Rozporządzenie REMIT.</p> <p><u>Propozycje zmiany legislacyjnej w projekcie</u></p> <p>W art. 1 pkt 6 lit. c dodawanemu ust. 3a nadaje się brzmienie:</p> <p style="text-align: center;"><i>„Art. 57a. Kto dokonuje manipulacji, o której mowa w art. 5 rozporządzenia 1227/2011,</i></p> <p><i>podlega grzywnie do 5.000.000 złotych albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie”.</i></p>	
93	art. 57a ust. 2	<p>W projekcie przewiduje się wprowadzenie rozdziału 7a do Prawa energetycznego, zawierającego przepisy karne. Projektowany art. 57a ust. 2 PE stanowi, że kto wchodzi w porozumienie z inną osobą mające na celu manipulację, o której mowa w art. 5 Rozporządzenia, podlega grzywnie do 5.000.000 zł. Art. 57e Prawa energetycznego przewiduje</p>	PGNiG

	<p>natomiast, że kto wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 17 REMIT, ujawnia tajemnicę służbową, podlega grzywnie do 2.000.000 zł, karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, albo obu tym karom łącznie.</p> <p>Sankcje przewidziane w powyższych przepisach wydają się nadmiernie dotkliwe i przekraczają one przynajmniej dwukrotnie sankcje za analogiczne nadużycia na rynkach finansowych. Takie rozwiązanie pozostaje sprzeczne z założeniami rozporządzenia REMIT, u którego podstaw legło stworzenie dla hurtowych rynków energii elektrycznej i gazu ziemnego regulacji analogicznej jak dla rynków kapitałowych (w szczególnych tzw. dyrektywy MAD, <i>Market Abuse Directive, Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/57/WE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie sankcji karnych za nadużycia na rynku</i>).</p> <p>W konsekwencji, nie ma powodów, aby różnicować sankcje przewidziane na poziomie prawa krajowego za nadużycia na rynku danego rodzaju.</p> <p>W szczególności natomiast nie powinno się nadmiernie dotkliwe karać osób fizycznych za nadużycia na hurtowych rynkach energii, gdyż uczestnikami i beneficjentami obrotu na tych rynkach są przede wszystkim przedsiębiorcy. W przeciwieństwie do rynków kapitałowych, w obrót produktami energetycznymi raczej nie angażują się osoby fizyczne. W tym kontekście mało prawdopodobne wydaje się, by podmiot fizyczny mógł być w sposób bezpośredni lub pośredni beneficjentem ewentualnych nadużyć na tych rynkach.</p> <p>Proponujemy w związku z tym, aby sankcje postulowane w nowelizacji Prawa energetycznego odpowiadały aktualnym poziomom kar, przewidzianym w ustawie o obrocie instrumentami finansowymi.</p> <p><u>Propozycje zmian legislacyjnych w projekcie</u></p> <ul style="list-style-type: none"> • W projektowanym art. 57a ust. 2 PE obniżenie maksymalnej wysokości kary grzywny z 5.000.000 zł do 2.000.000 zł, • W projektowanym art. 57e PE obniżenie maksymalnej wysokości kary grzywny z 2.000.000 zł do 1.000.000 zł. 	
--	---	--

W trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 z późn. zm.), zainteresowanie pracami nad projektem ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw zgłosiły następujące podmioty (wymienione w kolejności nadsyłanych uwag):

1. Polskie Stowarzyszenie Energetyki Wiatrowej – zgłoszenie z dnia 29 lipca 2014 r.
2. Gaz – System S.A. – zgłoszenie z dnia 31 lipca 2014 r.
3. Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii – zgłoszenie z dnia 31 lipca 2014 r.
4. Izba Gospodarcza Gazownictwa – zgłoszenie z dnia 31 lipca 2014 r.
5. Polska Izba Przemysłu Chemicznego – zgłoszenie z dnia 31 lipca 2014 r.
6. Towarowa Giełda Energii S.A. – zgłoszenie z dnia 31 lipca 2014 r. oraz z dnia 7 sierpnia 2014 r.
7. Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie – zgłoszenie z dnia 1 sierpnia 2014 r.
8. Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie – zgłoszenie z dnia 4 sierpnia 2014 r.
9. Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. – zgłoszenie z dnia 4 sierpnia 2014 r.
10. Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych – zgłoszenie z dnia 5 sierpnia 2014 r.
11. Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. – zgłoszenie z dnia 7 sierpnia 2014 r.

Warszawa, 20 MAJ 2015

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.665.2015/2/ASz

dot.: RM-10-48-15 z 14.05.2015 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Anna Krawczyk
Sekretarz Rady Ministrów

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
Departament Rady Ministrów

wpłynęło 20-05-2015

Do wiadomości:
Pan Janusz Piechociński